XXXV. EVFOLYAM, 35. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1979. AUGUSZTUS 30.

Ludas Matyi

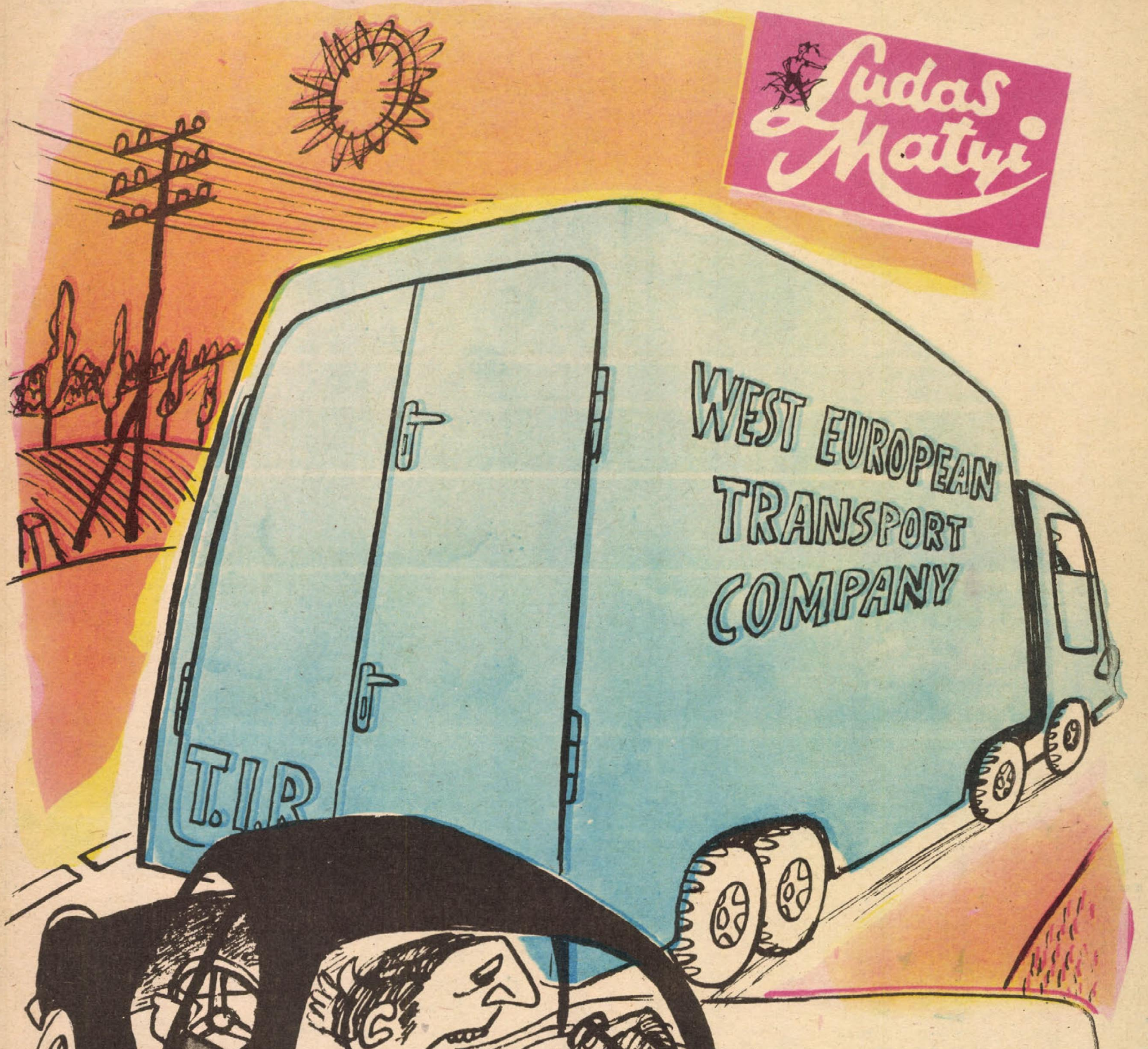
WEST EUROPEAN TRANSPORT COMPANY
T.I.R
H
– Egyre nehezebben lehet megelőzni...

Várnai György rajza

SEBESSÉGKORLÁTOZÁS

Vidám vakáció

Tizenkét éves Gábor fiamnak alkalma nyílt részt venni egy kisfiúk és kislányok számára szervezett vidám vakációs táborozáson, melyből egyebek közt így írt haza:

„Miért van vakáció? Hát nem azért, hogy 7-kor keljünk. 9-én este a kaja 97%-a mócsing (KÖJÁL), 10-én délben tökfőzelék (bezzeg a tanároknak rántott csirke krumplival, uborkával). A leveleket elolvassák. Fürödni jó időben sem igen lehet. Minden alkalmat megragadnak a sorakoztatásra. Remélem, elnézitek, ha néha felindultságomban csúnyán jellemeztem. Mama, ne küldjem el a tökfőzelék receptjét?"

A boríték belső oldalán, a ragasztás alatt: *„Ezt a levelet csak nehezen sikerült átcsempészni a tanárok cenzúráján."*

Tekintve, hogy fiam még sosem hazudott, s ezt aligha fogja épp egy vidámnak mondott vakáció alkalmával elkezdeni, a következők leszögezését tartom szükségesnek:

1. Aki a 10–14 éves gyerekek nyári táborát kaszárnyával, magukat a gyerekeket egy légideszant-alakulat tagjaival, önmagát pedig kiképző őrmesterrel téveszti össze, az – hm – bizonyára nem előzetes tesztvizsgálat alapján lett tanár. 2. Aki összetéveszti a *sorakozást* a *szórakozással*, az vagy botfülű, vagy selypít. 3. Aki úgy véli, hogy a nyaraló gyereknek nem *ceruzával*, hanem *cenzúrával* kell levelet írnia haza, annak nyilván van mitől tartania, mégpedig aligha attól, hogy azt hiszik róla: nem tud olvasni. 4. Aki becsületes gyerekekből egyetlen hét alatt összeesküvőket és csempészeket nevel, továbbá pedagógus (?) létére nem átall rántott csirkét enni, miközben a kicsik tökfőzeléket kapnak, az – úgy vélem – túlontúl körmönfont módját választja annak, hogy a gondjaira bízott gyerekeket a nagybetűs Életre fölkészítse. Inkább ő szorulna némi – fölkészítésre.

Mint arról lapzártakor értesültem, a táborozás második hetében valamelyest vidult a légkör, enyhült a jutasi kiképzés szigora. Hogy miért, azt kívülállóként nem tudhatom. Lehetséges, hogy az illetékesek megtudták valahonnan, miszerint ez az esztendő a nemzetközi gyermekév?

Timár György

Hagyomány

Embercsoport az utcán. Bámuljuk az ünnepi tűzijátékot az augusztusi éjszakában. Van, aki megkérdőjelezi: kell ez a pufogtatás, ez a petárda-parádé? Pont most … Van, aki védelmébe veszi: hagyomány, ápolni kell.

Nem szólok bele a vitájukba. Inkább összekötötm a kellemest a hasznossal, megszívlelve az áramtakarékosságra vonatkozó intelmeket, a felszikrázó fényeknél olvasom az újságomat. Megakad a szemem egy mondaton: „Nálunk 800 ezer ember munkaidő-alapja vész el minden esztendőben a szervezetlenség miatt."

Hagyomány ez is, mondom magamnak, vigasztalólag. Magyaros módi. Mert eszembe jut egy százesztendős népi anekdota. A kecskeméti kofa kora hajnalban kiállít a piacra egy kosár szőlővel. Rögtön akad vevő, jó árat is ígér, a kofa mégsem adja. „De miért nem?" – kérdi értetlenül a vevő. „Mert akkor mit csinálok én itt délig?" – így a kofa.

Lapozok egyet, s azt olvasom: szigorú rendelkezések írják elő, hogy akik kénytelenek villannyal fűteni, csak hőtárolós villanykályhákat használhatnak. Igen ám, de ilyen kályhát nem lehet kapni, előjegyzést is csak a jövő nyárra vesznek fel rá.

Erről meg az ötödik láb jut eszembe. Fut a nyuszi az erdőn, találkozik a medvével: „Szaladj te is, medve pajtás, jönnek a vadászok és levágják minden állatnak az ötödik lábát!" A medve nyugtatni próbálja: „De nyuszika, hiszen nekünk csak négy lábunk van!" Mire a sokat tapasztalt nyúl: „Igen, de előbb vágnak, csak azután számolnak"

Mintha ez is hagyomány volna már nálunk. Hogy csak azután számolunk …

Megint vigasztalom magamat: ha nincs villanykályha, majd fűtünk a hagyományos tüzelőkkel. Igen ám, de két oldallal arrébb azt olvasom: a TÜZÉP nem tudja leszállítani a tűzifát a megrendelőknek. Nincs aki felhasogassa …

Hagyomány ide, hagyomány oda, nem lehetne mégis valahogy módot találni rá, hogy – képletesen szólva – a kecskeméti kofa tűzifát hasogasson délig?

Mert görögtűznél mégsem melegedhetünk.

Radványi Barna

Piackutatás

„A piac pontos ismerete, a várható igények felmérése alapvető követelmény a vállalatok munkájában. Különösen fontos ez napjainkban, amikor az árak változásával párhuzamosan várható a kereslet változása is; kétszeresen lényeges a kereskedelemben, ahol naprakészen kell követni a vásárlások alakulását."

Ezt olvasom a napilapban, amikor eszembe jut, hogy az újonnan helyreállított és ünnepélyesen átadott kádamhoz tusoló függönyt kell vennem, a hozzávaló karikákkal, csipeszekkel. Elmentem hát a legnagyobb körúti üzletbe, amely a fenti cikkek eladásával foglalkozik.

Önkiszolgáló bolt, de a bejárat mellett ott unatkozik egy nyári tanuló-kislány, nyomban kezelésbe veszem. „Mi nem árulunk tusoló függönyt!" – közli többnapos rutinjával.

– De hát engem ideküldtek, ez a legnagyobb szaküzlet – erősködöm. Megenyhül a tekintete.

– Tessék az első pulthoz menni, ott megmondják.

Az első pultnál egy hasonló, szintén sok-sok napos rutinnal rendelkező kislány írogat árcédulákat, az egyeseket kettesre javítja át, a kettesekből ötösöket farag.

– Függönyt keresek – kezdem, mire közbevág:

– Függöny nincs, de azért tessék a konyhaberendezési részlegünkhöz fáradni.

A megadott helyen termetes kiszolgáló asszonyok mérik a barkácsolóknak a különféle bizgentyűket. Végre elkapom az egyik elmélázó pillantását.

– Nincsen függöny – közli és már fordulna el, de előállok további kívánságaimmal, a karikákat és csipeszeket illetőleg. A válasza meglepően abszurd:

– Zuhanyozó testünk csak egészben kapható!

– Csipeszek?

– Szivacsbéléssel. Jövőre!

Hazatérek üres kézzel. Újra előveszem a lapot. Hol is tartottam? A piac gondos ismerete, a várható igények …

Tardos Péter

Gyerekes tudósítások

Az Európai Gyermektalálkozó egyik eseményéről adott tudósítást a TV-híradó, a parlament üléstermeből. A riporter szerint a gyermektalálkozó résztvevőinek felejthetetlen élményben volt ott részük. Akik netán nem látták a tudósítást, azokkal alább közlöm, miben is merült ki az említett felejthetetlen élmény: egy-egy szelet tortában, meg egy ide-oda dobálható strandlabdában! Persze lehet, hogy volt ott más felejthetetlen élmény is, de azokat a híradás nem mutatta.

Elképzelem, hogy ötven év múlva mikrofon elé citálják az európai gyermekmozgalom egyik akkori veteránját, ugyan mesélje már el egy felejthetetlen élményét! Szinte hallom meghatott szavait: Budapesten az Országházban egyszer ettem egy szelet stefániát! … És aztán még átmentünk a Munkácsy-terembe lábtengózni egyet …

Ám interjú nemcsak az én képzeletemben volt, hanem a tudósításban is! A jó riporter bácsi mikrofonvégre kapott egy francia kislányt, az iránt érdeklődve, hogy náluk Párizsban, szokott-e ilyen rendezvény lenni a Parlamentben? A francia kislány szégyenkezve vallotta be, hogy bár náluk Nemzetgyűlés is van, meg Szenátus is, de ott egy Rigó Jancsi nem sok, annyit sem kapni! A Mignon-t is csak az Operában adják. Arról nem is beszélve, hogy a Bourbon-palotában ugrálni, fröcskölni és labdázni szigorúan tilos! Ilyen unalmas ott a gyerekek élete.

Akárcsak nálunk némelyik felnőtté! Hazai képviselőink például a legutóbbi ülésszakon tudomásom szerint még egy zacskó savanyúcukrot sem kaptak. Strandlabdát pedig eleve oktalanság lett volna közibük dobni, mivel állítólag már nem divat, hogy a parlamentben ezt-azt átpasszoljanak egymásnak.

Verebes István

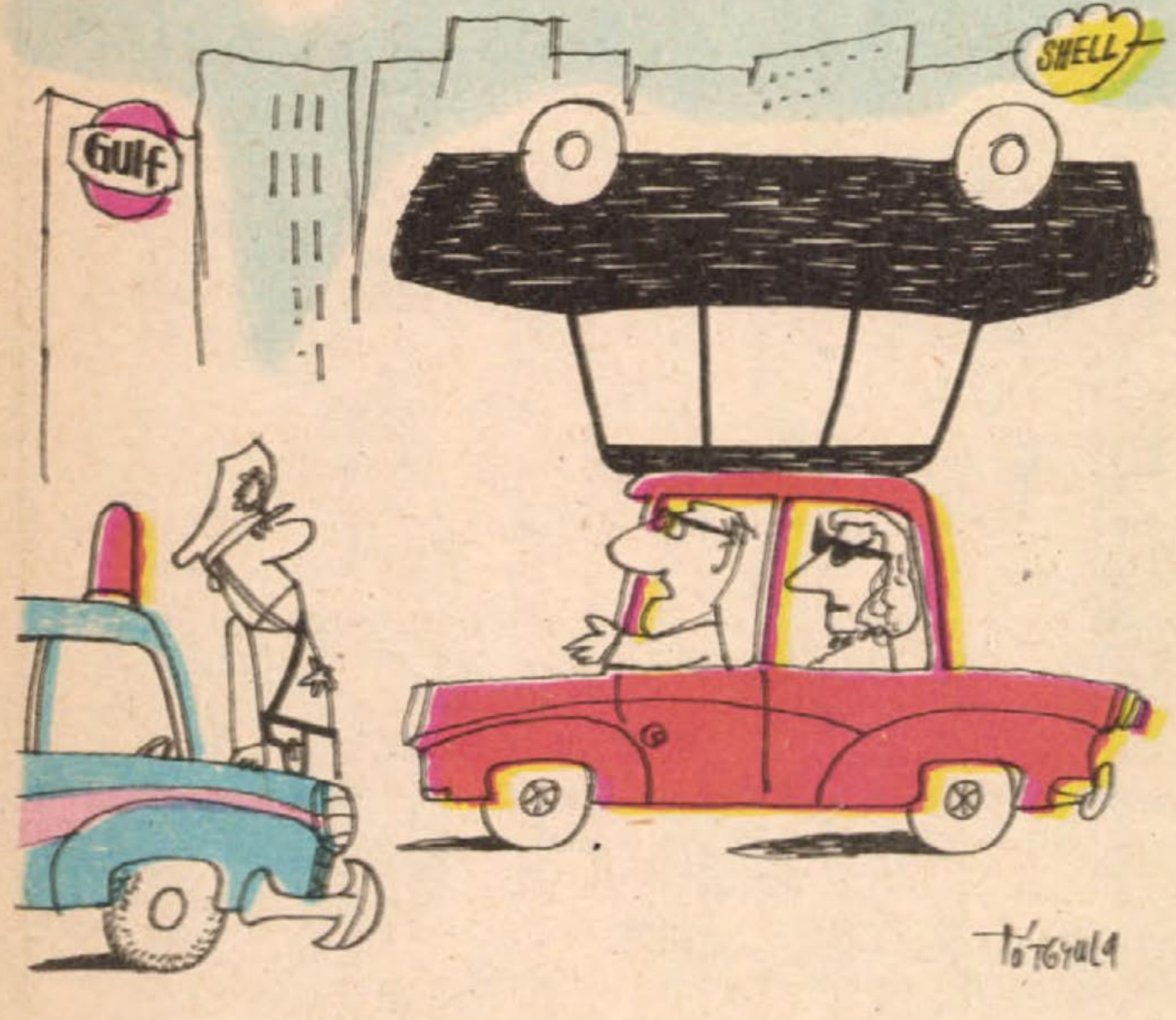

– Mit csodálkozik annyira?... Az egyikkel a páros, a másikkal a páratlan napokon járunk!

NYUGDÍJBAN

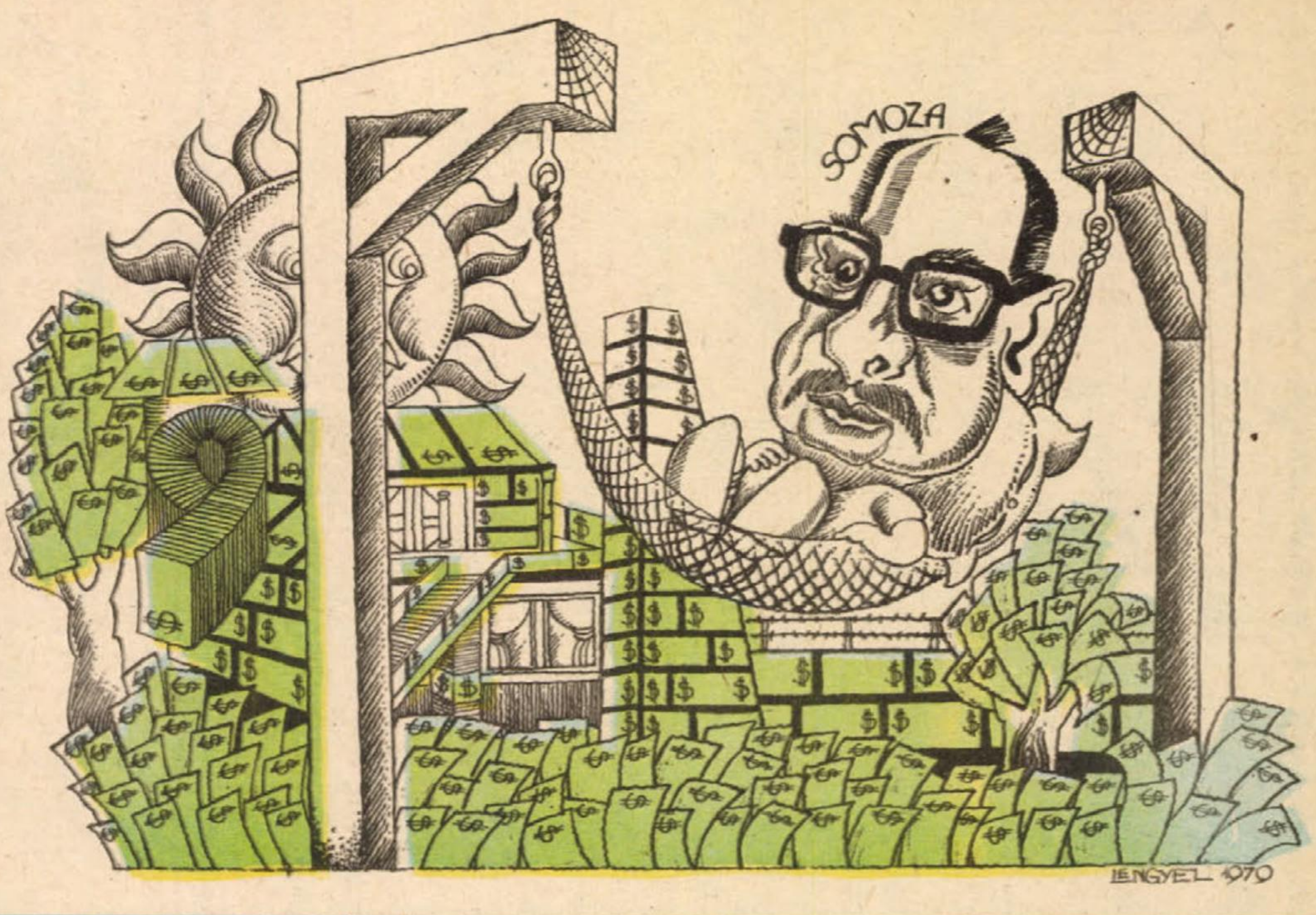

Szakemberek jósolják

Sok hibám közül az egyik, hogy mindig optimista vagyok. Engem nem lehet ijesztgetni világvégével, kataklizmával, az emberiség kipusztulásával. Optimista vagyok, mert — ez a másik hibám — módfelett tisztelem a szaktudást, meghajlok azok előtt, akik valaminek a specialistái.

Igen, én hiszek a szakembereknek. Ha csak meghallom azt a szót, hogy szakember, máris lekapom a süvegemet és áhítatosan hallgatom az égi szózatot. Erre nagyon sokszor alkalma van a ma emberének. A szakemberek ugyanis mindent tudnak, mindent megmondanak és mindenről nyilatkoznak.

A szakemberek korunk táltosai. Előkapják kis számítógépeiket, elkezdenek szorozni, osztatni, cvancig, fircig, és máris megmondják, mi várható a közeli és a távoli jövőben.

Példának okáért, micsoda zseniális szakemberek voltak azok, akak a hatvanas években pontosan előre látták, hogy a szénre nem lesz szükség többé, a bányákat le kell zárni, mert a jövő a kőolajé. Persze most Önök azt mondják, hogy nem lett igazuk. Dehogyisnem! Legalább két-három év távlatában pontosan megsejtették a jövőt. Annyi ideig nem volt szükség a szénre. A szakemberek nem tévednek.

Éppoly kevéssé tévednek, mint azok a közgazdász szakemberek, akik — közvetlenül az előbbiek nyomában tűntek fel a láthatáron, amikor az első olajkrízis bekövetkezett. Ezek a kiváló koponyák ellentmondást nem tűrő hangon, napnál világosabban bizonyították, hogy a tőkés világban mutatkozó válságjelenségektől nekünk nincs mit félnünk. Azok sohasem fognak hozzánk begyűrűzni. Ne tessék rosszmájúskodni, tudom, hogy később begyűrűztek. De később, kéremszépen. Legalább egy-két évvel az után, hogy ez meg lett jósolva. A ragyogó koponyáknak igazuk volt, mert amíg nem gyűrűzött be, addig tényleg nem gyűrűzött be.

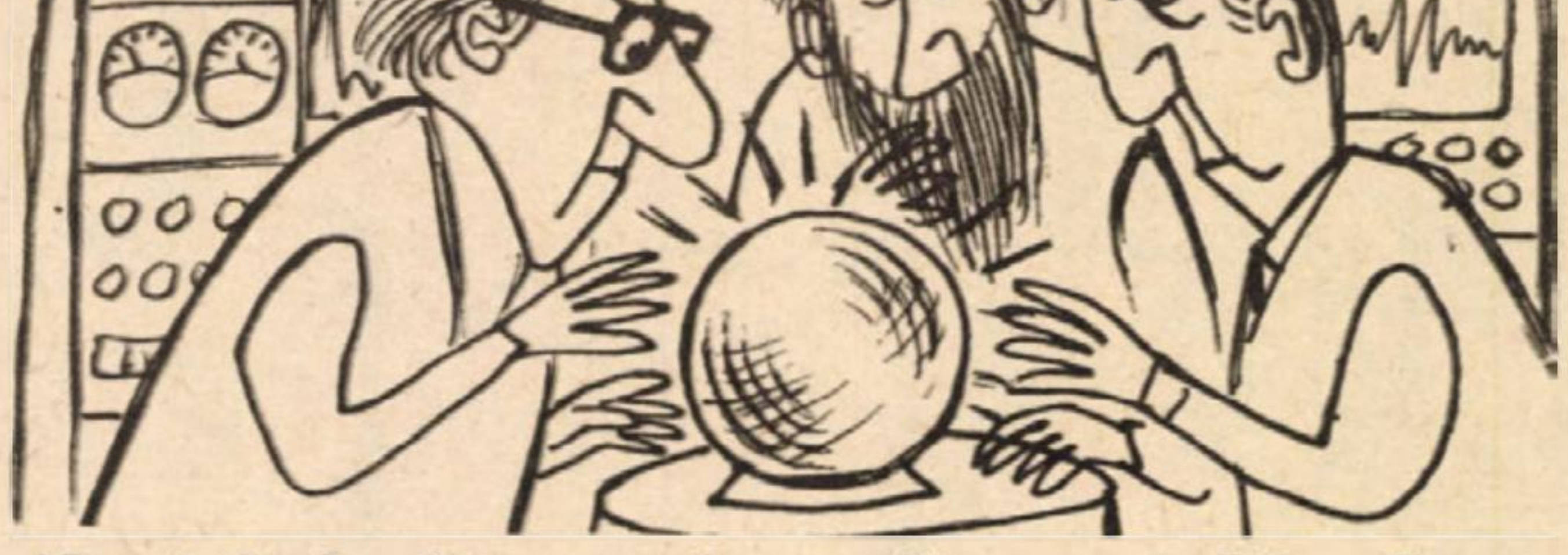

Komolyan mondom, csak ámulok-bámulok, honnan veszik ezek a szakemberek azt a borzasztóan nagy észt, hogy mindent előre tudnak. Ott vannak például a közlekedési szakemberek. Amikor mi, földhözragadt kis pondrók, laikus giliszták nem is sejtettük, ők már svarcaufvájsz megmondták, hogy a vasútra nem lesz szükség, a vasút egy nagy marhaság, a jövő a közúté, a teherautóé, meg az autóbuszoké. Nomármost, valaki azt mondhatná, hogy ez se vált be, mert a közúti forgalomban benzin is kell. Bocsánat, ez már nem az ő dolguk, a benzint azt más szakembereknek kellett volna megjósolni. Aminthogy abban is tökéletesen igazuk lett a szakembereknek, hogy megjósolták: a trolibusz kimegy a divatból, és kezdték őket kiiktatni a forgalomból. Hogy most viszszajön a troli? Ez a szakemberek zsenialitásán mit sem változtat. Mit értenek azok a buta trolibuszok a tudományhoz?

Persze nemcsak a mai szakemberek látják előre a jövőt, a régi szakemberek is ilyen okosak voltak. Éppen a napokban került a kezembe egy szakemberi jóslat a múlt század közepéről, amelyben meg van jövendölve, hogy az 1950-es évekre a Balaton az egyre erősödő naptevékenység, meg a szél tikkasztó hatása miatt teljesen ki fog száradni és a helyén egy üres lyuk fog tátongani. Nyilván ez lehetett az az üres lyuk, amiben a múlt vasárnap egy hatalmas nagyot pancsikáltam.

A szakemberek realisták, nem nagyon vigasztalnak bennünket. Az egyik azt jósolja, hogy a tenger eliszaposodik, a másik azt, hogy a földrengések olyan mindennaposak lesznek, hogy két földrengés között egy szökőár már felüdülésnek fog számítani; van, aki azt jósolja, hogy néhány éven belül teljesen elfogy az élelem, a másik szerint élelem az lesz, de víz egy korty sem; a harmadik szerint élelem is, víz is lesz, csak éppen a levegő fogy el.

Mivel pedig én nagyon tisztelem a szakembereket — gondosan elolvasom a jóslataikat, nos hát én ezért vagyok optimista.

Novobáczky Sándor

HELYI ELŐREJELZÉS

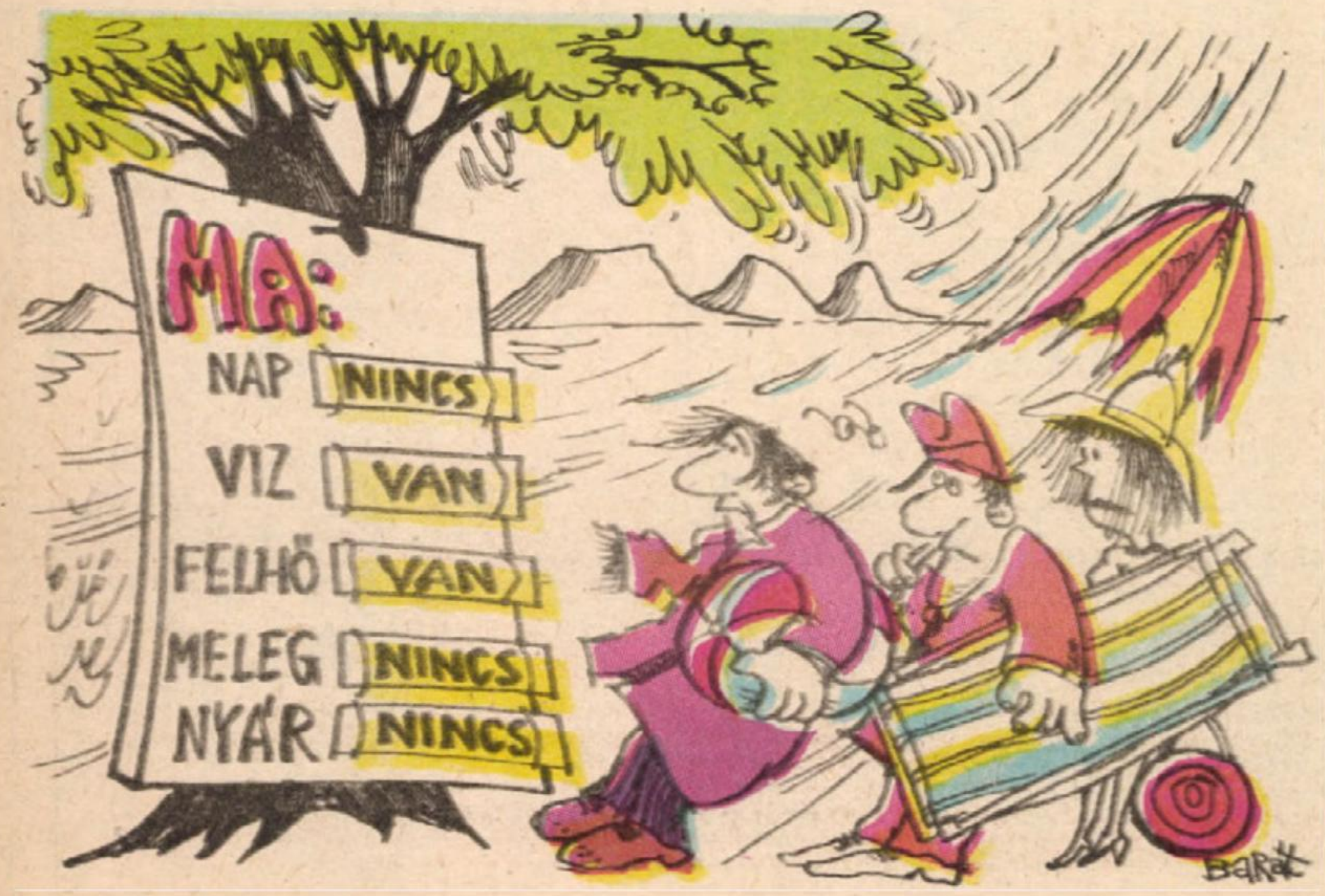

VÁLTOZÓ IDŐK

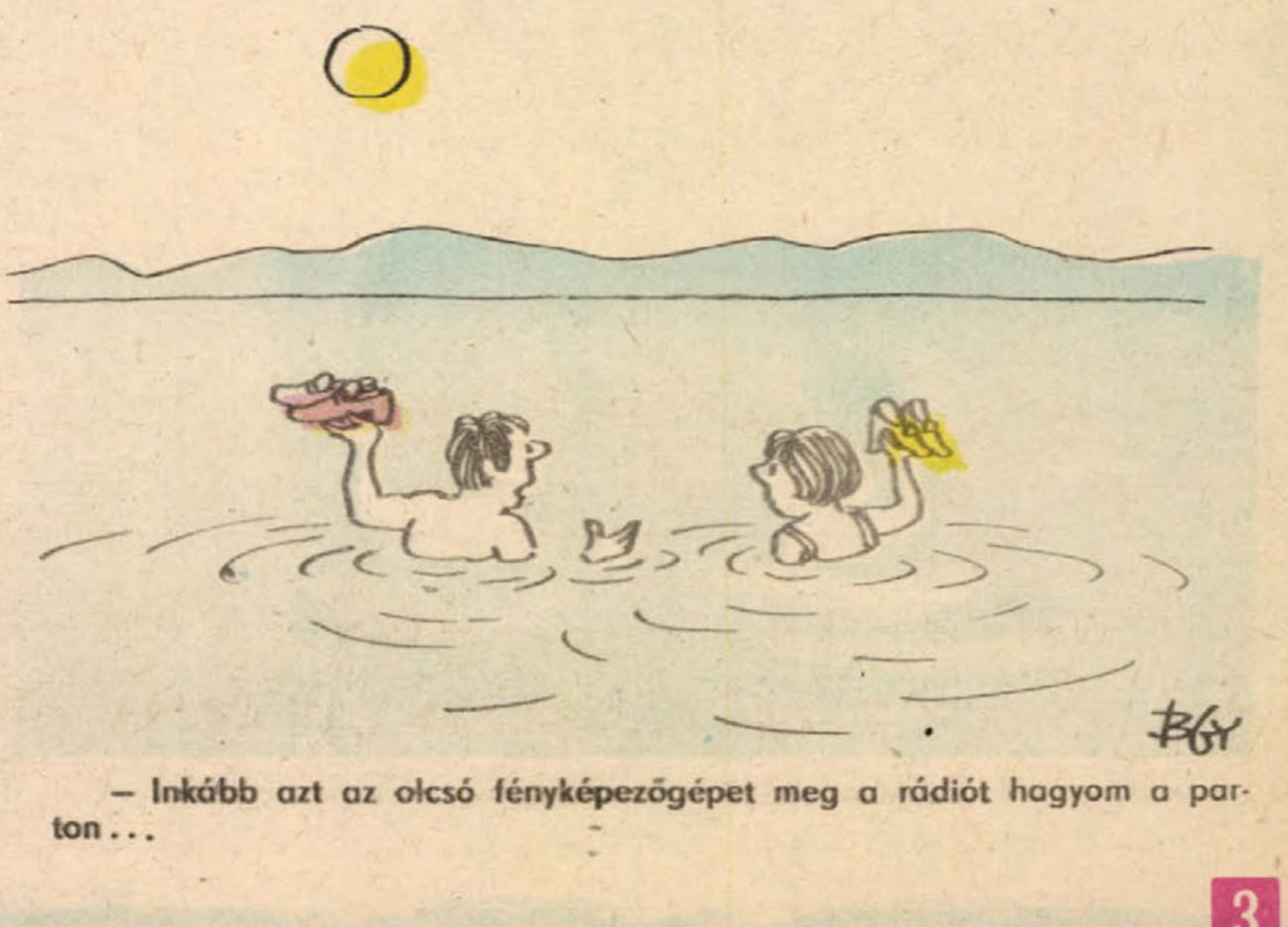

– Inkább azt az olcsó fényképezőgépet meg a rádiót hagyom a parton...

Szilágyi György:

EGYEDI KÖSZÖNTŐ

Kedves Egyedek!
Meglehet
nyelvem hegye
belegebed
eme egyvelegembe,
serrel telt
serlegemet
emelem nevetekre,
s versemet,
mely szerfelett
fesztelen,
esztelen kedvvel
nektek
szentelem!
(Begerjedt lelkem
legyen nemtelen
tettemre mentelem...)

Tisztelt Egyedek!
Mi lenne,
ha kegyedek
megtöltenének
Pesten egy
negyedet,
mely negyedben
nem lenne hiány
sohasem
Egyedben,
mert elegyedne
benne
rengeteg Egyed
nevezetesen:
eme negyed
hemzsegne
kegyedektől,
Egyedektől!

S ha születne
sok kis Egyed,
egyre terjedne
e negyed,
melyet az ottlakó
egyének,
elnevezhetnének
Egyed-megyének...

S ha idegen
egyed
keveredne
e negyedbe,
nem ütközne másba,
csak Egyedbe...

Egyed!
E név oly bűvös,
mint hűvös
barlangok
belseje!
Viseli számos
szent ember
és szeptember
elseje!
S tán rátapintok
e szónak
velejére:
azért került a
hónap
elejére
és nem a végére,
mert ez a
cégére!

Bevallom,
szinte hallom,
amint így szól
nagy Egyed
a kis Egyedhez:
Egyedke!
Te még nem vagy
egész Egyed,
csak Negyedke...
De légy büszke
arra, hogy
Egyed vagy,
még akkor is,
ha csak Negyed
vagy!
Mert nálunk
hiány van
egyedi agyakban,
neked pedig, fiam,
egyedi agyad van!

Érdemes Egyedek!
Veletek ünneplem
nevetek,
és érdeketekben
mindent
bevetek!
De mert másodikán
seregnyi
Pistám
névnapját jelzi
naptári
listám,
s ugyancsak
e napra
esik Töhötöm,
őket is köszöntöm,
mert „töhötöm"...

EGYED
NEGYED

S ha az Egyedek
között
akadna,
ki ezért panaszra
fakadna,
annak azt mondom:
Egyedem,
nemcsak Egyedeké
a Világegyetem!
Hisz e honban,
Etelköz óta
tombol a
Töhötöm-özön,
én is ezért
Töhötömözöm...

Így hát e kis
kitérőt
miattuk
zokon ne vegyed,
avagyavagy
nevelevegyével
ivirivigy
Evegyeved!...

S ezzel versem
végét,
mint szakácsné
az ünnepi
kappant,
lefejeztem,
s mosom kezeimet,
kérem a
szappant,
végre
befejeztem...

ESTI ISKOLA

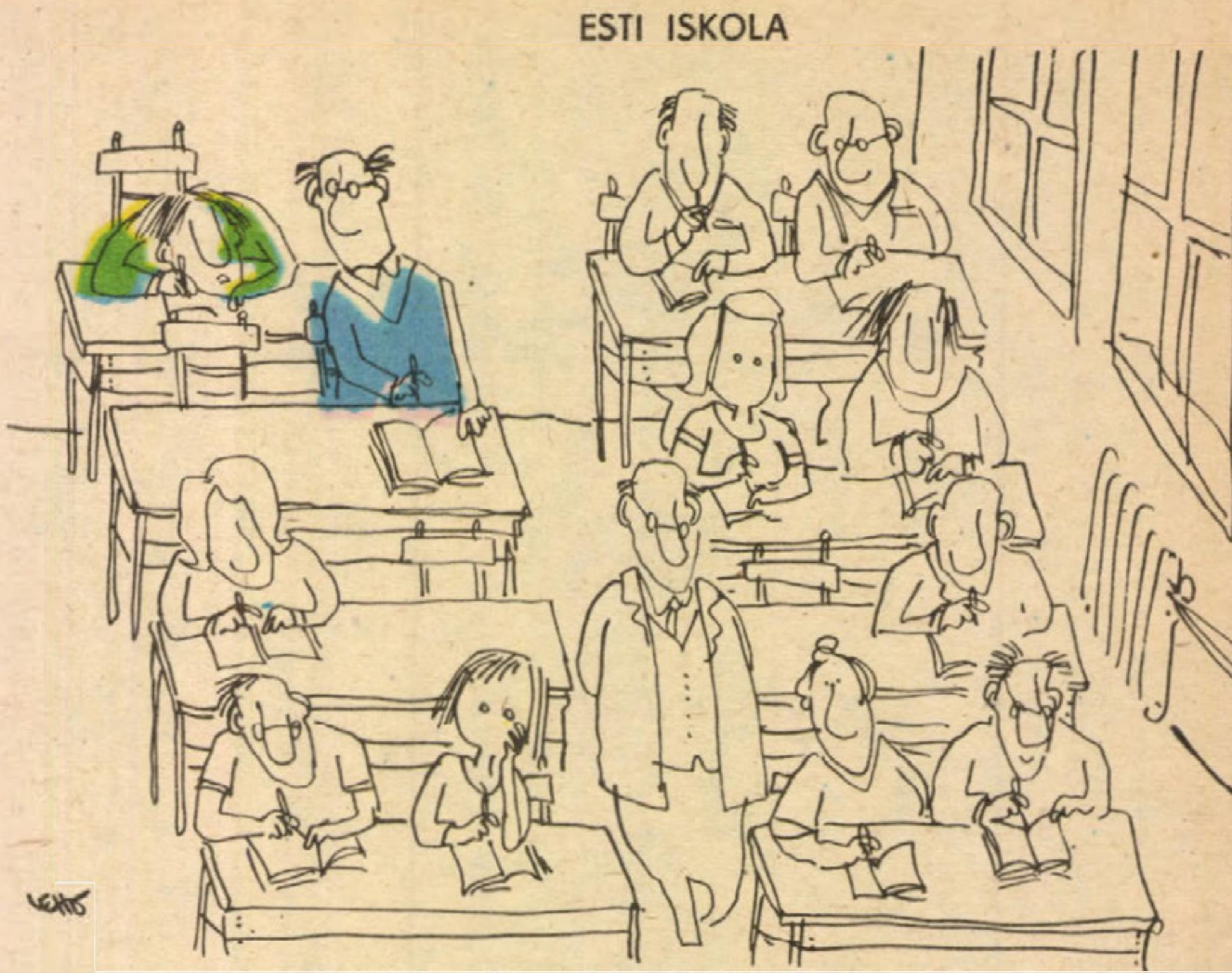

– Cseréljünk! Egy akkumulátorért adok két radiálgumit!

IRATLAN TÖRVÉNY

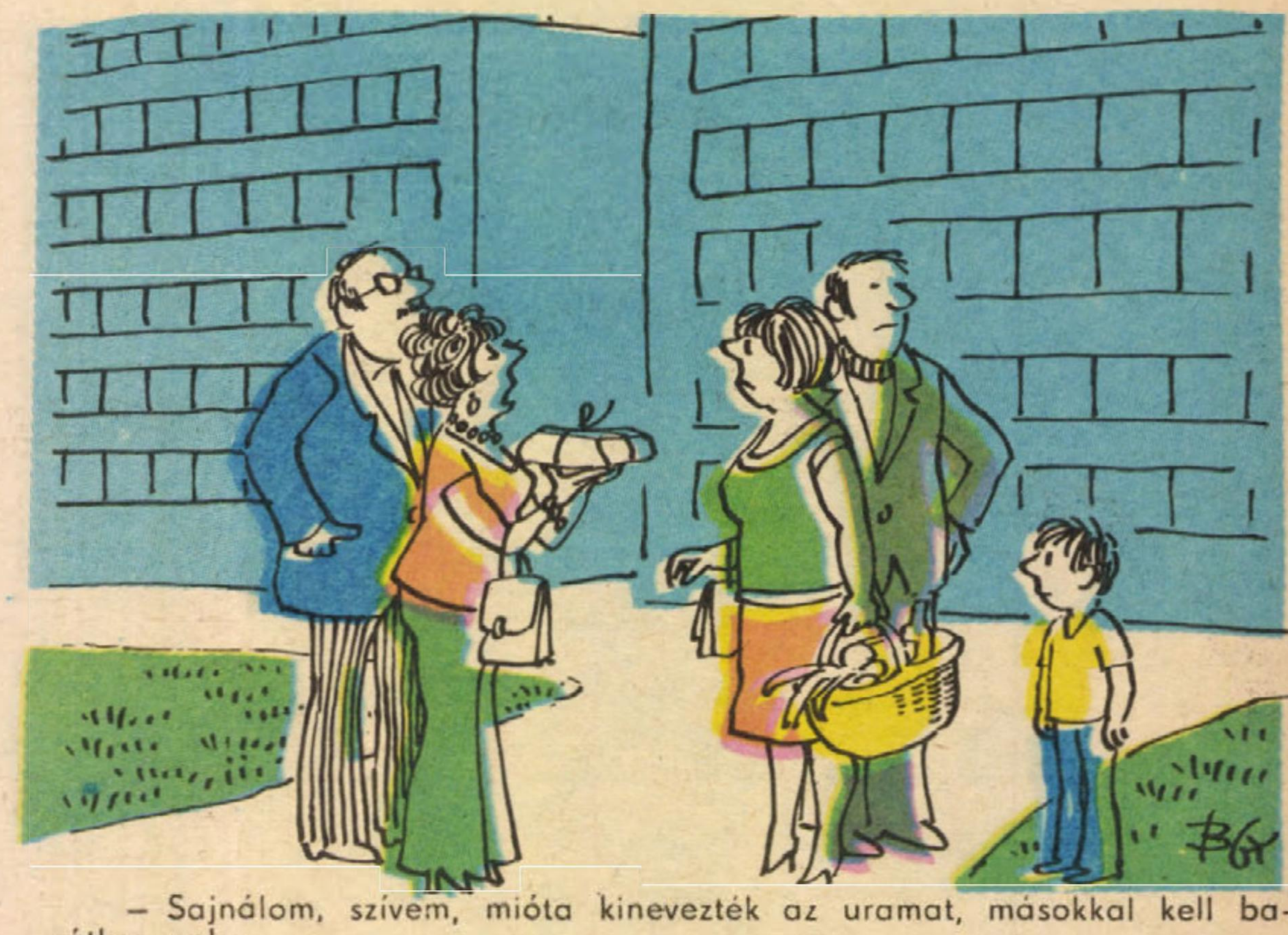

– Sajnálom, szívem, mióta kinevezték az uramat, másokkal kell barátkoznunk...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Néhány skót beszélget.

— Ki találja ki a rólunk, skótokról szóló ostoba vicceket?

A kérdésre egyikük sem tud választ adni. Valamelyikük azt javasolja, hogy hívják fel a városi újságot és kérdezzék meg a szerkesztőségtől. Ebben a pillanatban megszólal az egyik skót:

— És ki fogja fizetni a telefonköltséget?

ANYAGI ÖSZTÖNZÉS

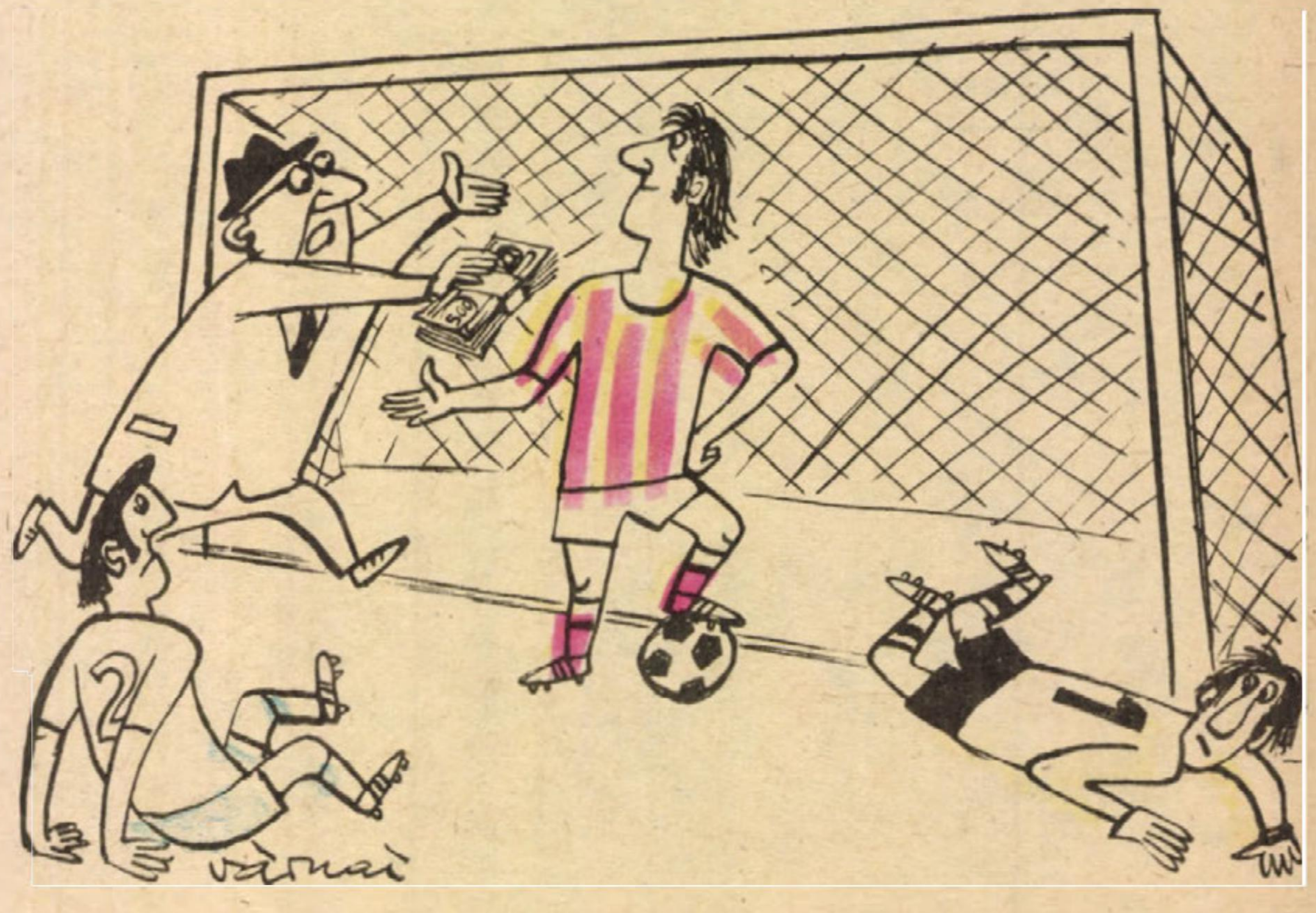

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Sajnos, Lajos, már más lakik a szívemben.

— Boldogtalanná tett!

— Ne legyen szomorú, az illető egész nap nincs otthon...

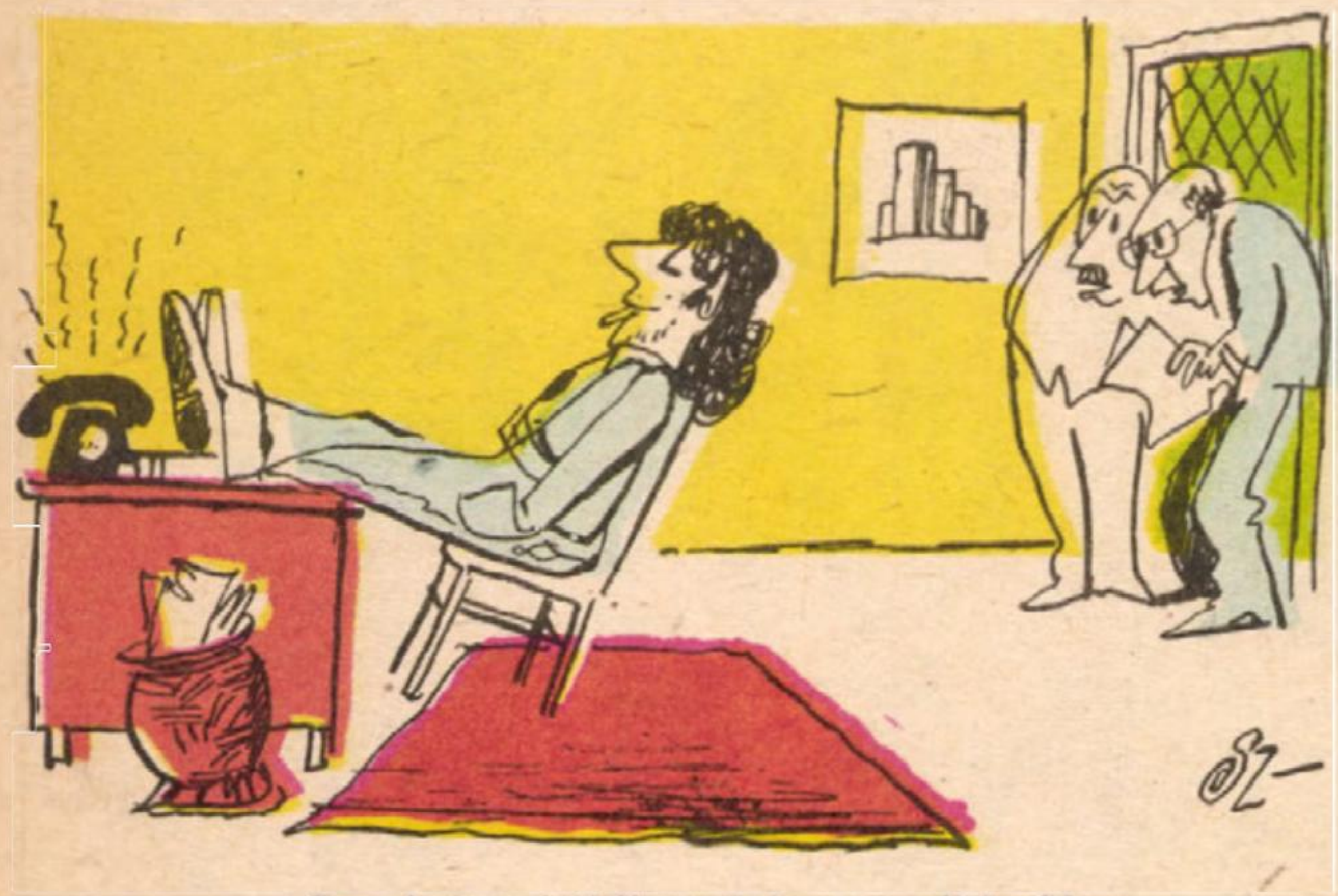

— Te, hogy küldhetnénk nyugdíjba?!

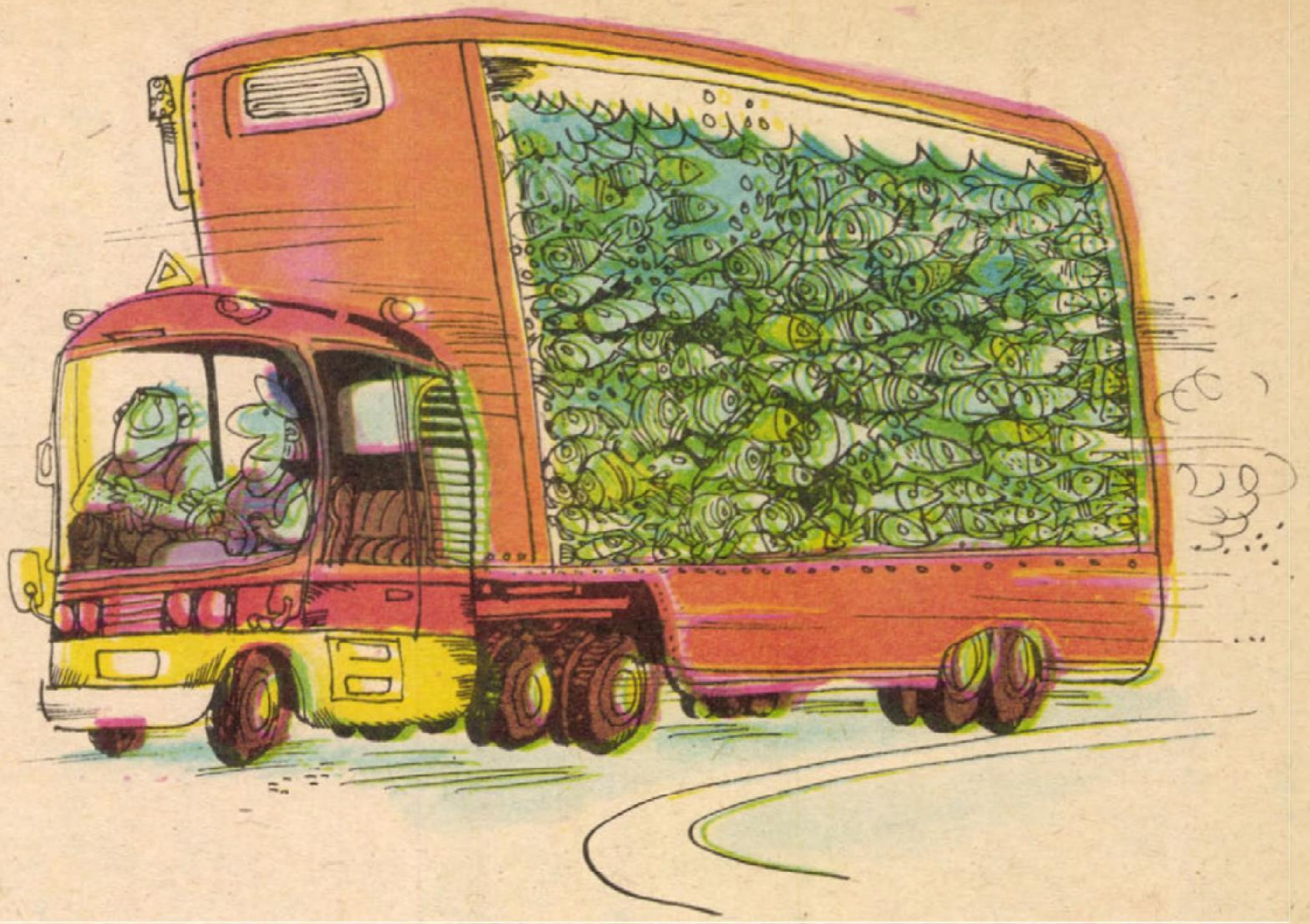

— A nehéz balatoni szezon után a SZOT üdülni küldi őket az Adriára!

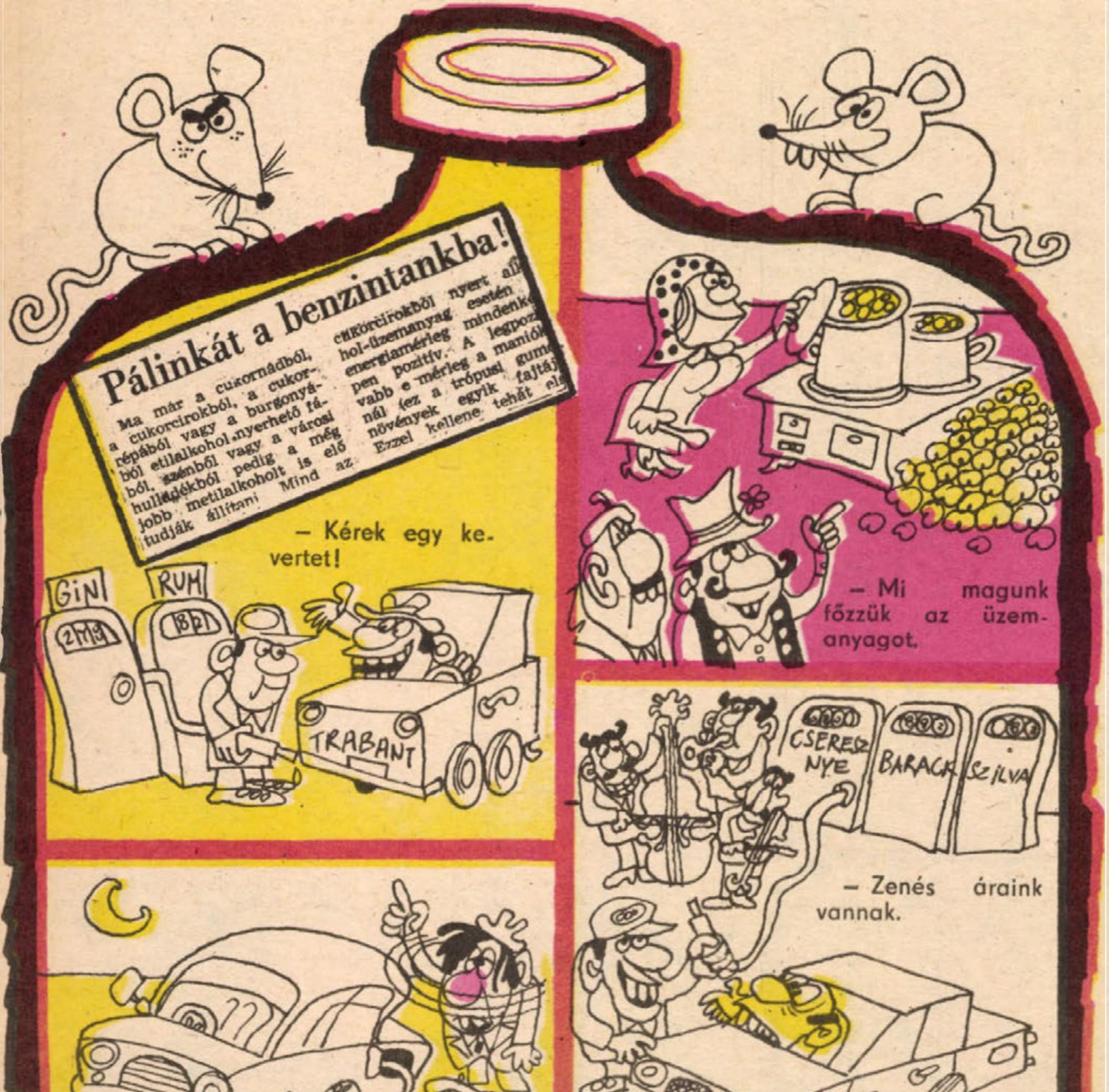
Pálinkát a benzintankba!
Ma már a cukornádból, a cukorcirokból, a cukorrépából vagy a burgonyából etilalkohol nyerhető fából, szénből vagy a városi hulladékból pedig a még jobb metilalkoholt is elő tudják állítani. Mind az
cukorcirokból nyert alk
hol-üzemanyag esetén
energiamérleg mindenk
pen pozitív. A legpoz
vabb e mérleg a maniók
nál (ez a trópusi gum
növények egyik fajtáj
Ezzel kellene tehát el
— Kérek egy kevertet!
GIN
RUM
TRABANT
— Mi magunk főzzük az üzemanyagot.
CSERESZNYE
BARACK
SZILVA
— Zenés áraink vannak.
— Csak óvatosan, hátha mégis benzin...
ARANYSZILVA TSZ.
TSZ. ELNÖK
— Egy magyar pálinkasejk...
— Én, drágám, csak Napóleon konyakkal járok.

Fülöp György rajzai

MAGASLESEN

Odafent, az erdő sűrűjében ketten ültek méla csendben. A külföldi vendégvadász, meg a kísérője. Disznóra vártak, így a vendégvadásznak a ravaszon volt az ujja, a kora estének pedig az erdő csücskén a lehelete. Ekkor, alant, zörrent a haraszt.

— Lőjek?! — kérdezte németül a vendég.

A kísérő szeméhez emelte a messzelátót, majd megszólalt:

— Ne lőjön Herr, ez csak egy fatolvaj!

Aztán a fatolvaj betette a tarisznyájába a magáét, ők pedig zümmögő szúnyogidillben folytatták a kémlelést. Kisvártatva újfent zörrent alant a haraszt, mire a vendégvadász megtörve kérdezte németül:

— Lőjek?!

A kísérő szeméhez emelte a messzelátót, és súgva mondta:

— Ne lőjön Herr, ez csak egy fészektolvaj! Héjatojásokat akar lopni, mert azokat előnyösen el tudja adni Szaúd-Arábiának.

— A héjatojások engem is érdekelnek! — kiáltotta csendesen a vendégvadász. — Nem mutatna be ennek a fészektolvaj úrnak?!

— Hová gondol?! — riadt fel a kísérő. — Ez a tojás nálunk védett, ezt nem lehet csak úgy adni-venni!

— Akkor maguknál van egy fészektolvaj, és egy csomó rejtély! — hördült a vendég.

— Csitt, mert elriasztjuk a disznót! — könyörgött a kísérő.

Aztán a fészektolvaj kifosztotta a fészket, majd ültek ismét zavartalan méla csendben. A sötétség közben kezdett gyökeret ereszteni, a farkasvakság pedig lágyan bódítani. Ekkor alant megint zörrent a haraszt, és röfögő hangokat sodort az esti szellő a magaslesre.

— Lőjek? — csipkedte a vendégvadász az egész napos kíséréstől elfáradt kísérőt.

A kísérő a szeméhez emelte az infra messzelátót, majd bölcsen megjegyezte:

— Ne lőjön Herr, ezek csak a keszthelyi erdőségben vadászgató értelmiségiek, de egy picit piásak, attól röfögnek!

A Herr erre vidám mosolyt öltött, és a kísérő fülébe búgta:

— Akkor lemegyek, és köszöntöm a vadásztársaimat!

— Ne menjen le, nem vadásztársai, mert nincs vadászengedélyük! — magyarázta a kísérő.

Ezért aztán a lenti társaság szép óvatosan telibe lőtte az őzsutát, de a vendég nem bírta ki szó nélkül:

— Milyen jól megy maguknak!

— Megy, ahogy megy...

— És hány évet kap egy ilyen értelmiségi orvvadász?

— Csitt, mert elriasztjuk a disznót!

— Van is itt disznó! Itt szarvas, meg muflon sincs! Adja ide inkább a közértben vásárolt vaddisznópástétomot, mert megéheztem!

— Oké, Herr, de ezt már július huszonharmadika után vásároltam.

— Akkor legalább frissebb!

— Nem frissebb, csak drágább!

— Ez nekem bonyolult!

— Nekem is bonyolult, csak tudja, nem minden magaslesről lehet belátni nálunk ilyen szépen, hogy ki mit tesz a tarisznyájába. Ezért aztán drágábban eszi nálunk ezt a konzervet is.

Ennek ellenére megették, később pedig rázendített a tücsök, majd zörrent alant a haraszt, és megjött néhány állami kocsi az országúti reflektortól bódult nyulat és fácánt fogni.

Ettől a vendégvadász mindent megértett, és nem is kérdezte, hogy:

— Lőjek?!

Tormai László

Vásár

Öreg barátommal, Viff Dezsővel hosszabb szünet után a Kontra áruház bejáratánál futottam össze újra. Furcsa körülmények között. Viff Dezső nyolcszázhúsz bejelentett lakással rendelkező, munkaviszonyban levő egyeddel hemzsegett a járdán, és korra, nemre, sőt, világnézetre való tekintet nélkül vadul ütlegelték egymást.

— Dezső!... Az istenért!... — próbáltam túlüvölteni a csatazajt. — Mi történik itt?

— Az a teknősbékafejű fogja be a száját — sipított hátulról egy nőnemű harcos —, és álljon a sor végére!

— De kérem, én csak a barátommal szeretnék...

— Elhallgasson, mert odacsapok ám ezzel a szatyorral. A becsületes dolgozó reggel óta itt pofozkodik, ő meg ilyen albérleti trükkökkel akar besurranni az áruházba.

— Szó sincs róla! — kiáltottam. — Kérem én nem akarok vásárolni.

— Még hogy nem akar vásárolni. Hallod ezt, Aranka? Nem igaz, micsoda emberek vannak.

— A szeme se áll jól. Hallja, nem maga volt szegény uram cellatársa a Pestvidékiben, nyugodjék?

Jóhiszeműségemet bizonyítandó rugalmas elszakadó mozdulatokkal felmásztam egy mellbeteg körúti fa lombjai közé, onnét folytattam a multilaterálist.

— Dezső! — ordítottam lefelé, mint egy élemedett bölömbika. — Mi van itt?

— Vásár! — kiáltotta vissza. — Őszi árleszállítás.

— Na és... megkérlek, ereszd el az agg dáma gégéjét... azért ölitek egymást?

— Most viccelsz? Hogyne ölnénk egymást, amikor kilencszáznyolcvan forinttal olcsóbb lett az iringós lindilafka?

— Nem igaz!

— Hogyhogy nem igaz? Nézd meg a kirakatban, ott a tábla. Iringós lindilafka, régi ár ezerkilencszázhatvanhárom forint, új ár kilencszáznyolcvanhárom forint.

Elnéztem a harci lázban égő tömeget. Még mondják, hogy a magyart nem lehet nagy célok érdekében mozgósítani. Mennyivel egyszerűbb lett volna a történelmünk, ha előbb gondolunk erre. Mohácsnál csak ki kellett volna írnunk, hogy kilencszáznyolcvan forinttal olcsóbb lett az iringós lindilafka, és Tomori büszke vezér seregei simán átgyalogolnak a kutyahitű muzulmán lelkén.

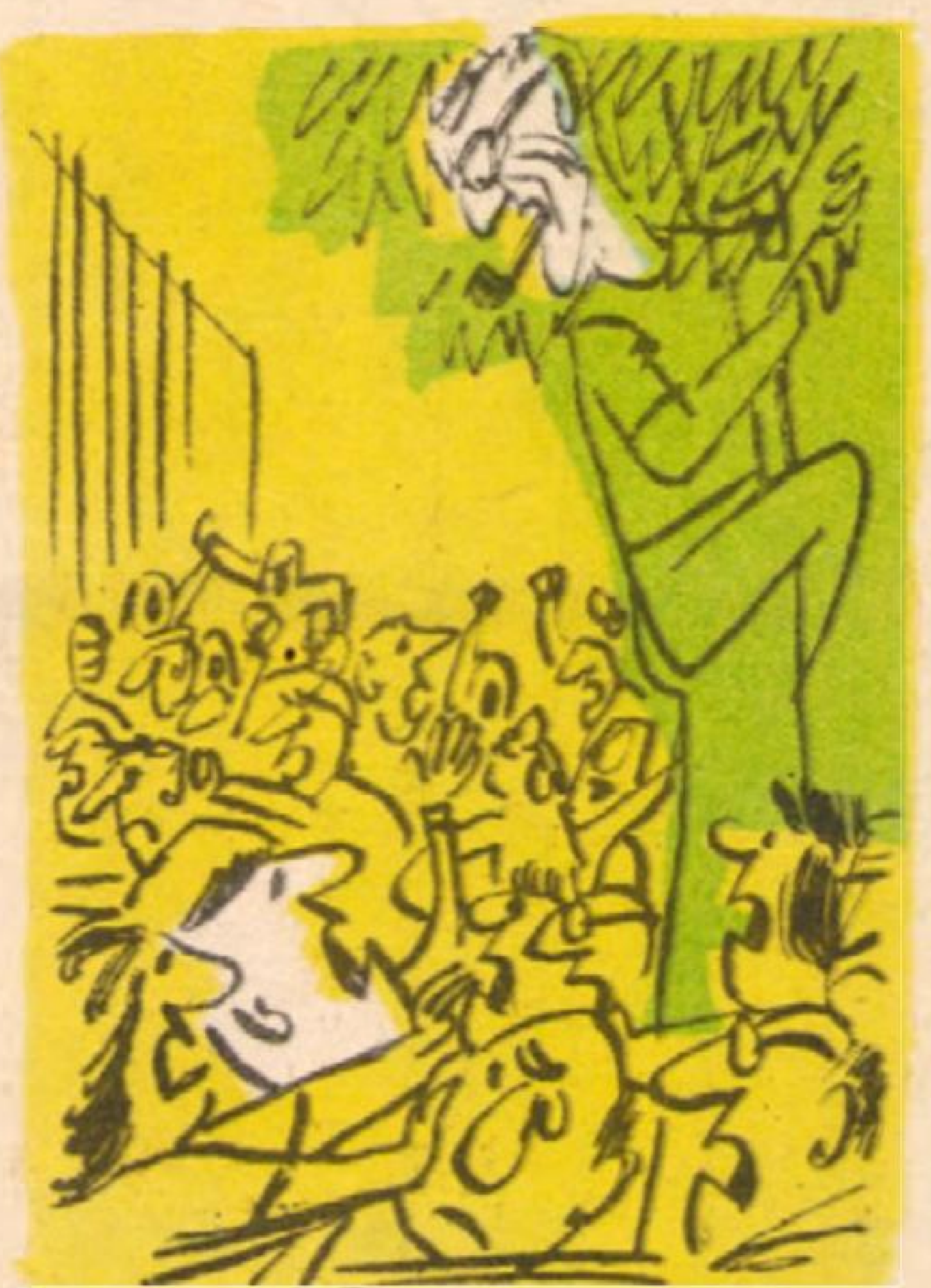

— Dezső! — üvöltöttem lefelé, mert eszembe jutott valami. — Minek neked az az iringós lindilafka?

— Hülye kérdés — kiáltott vissza. — Hát takarékosságból. Veszek tíz darab iringós lindilafkát, már megspóroltam majdnem tíz darab ezrest. Száz iringós lindilafkán százezret. Egy új Wartburg árát.

Úristen, gondoltam, itt a megoldás. A vendéglátóipar is szanálhatná magát, ha ma ötven százalékot emelne és holnap huszonötöt leengedne. Két nap se telnék bele és az élvhajhász kuncsaftok laposra pofoznák egymást prézlis barátfüléért a Hilton előtt.

Aztán újra lefelé szirénáztam, mert — nem fogják elhinni — megint eszembe jutott valami.

— Dezső! Mi az isten csodája az az iringós lindilafka?

— Hááát... — tűnődött el — ...a melegpadlóra kell teríteni.

— Menjen már, maga üdődött! — kiáltott egy másik vastagnyakú. — Még, hogy a melegpadlóra. Nem fél, hogy gúny tárgyává teszem? A plafonra kell szögezni és kész.

— Uram — recsegett a kézitusa mélyéről egy újabb hang —, magának beteg a lelke. A gyerek is tudja, hogy az iringós lindilafkát az ablak réseibe kell tömeszelni.

Magaslati őrhelyemről beláttam az áruházba. Az üzletvezető megnyerő mosollyal emelkedett a harcoló tömeg fölé. Az arca olyan volt, mint egy elégedett macskáé. Ebből arra következtettem, hogy kilencszáznyolcvan forintos engedmény ide, kilencszáznyolcvan forintos engedmény oda, a Kontra áruház így sem fizet rá az ügyre.

Lemásztam a fáról, már tudtam, mit teszek. Butikot nyitok és iringós lindilafkát fogok árulni. Négyszázért. Azért a tisztes kiskereskedői haszon sem kutya...

Peterdi Pál

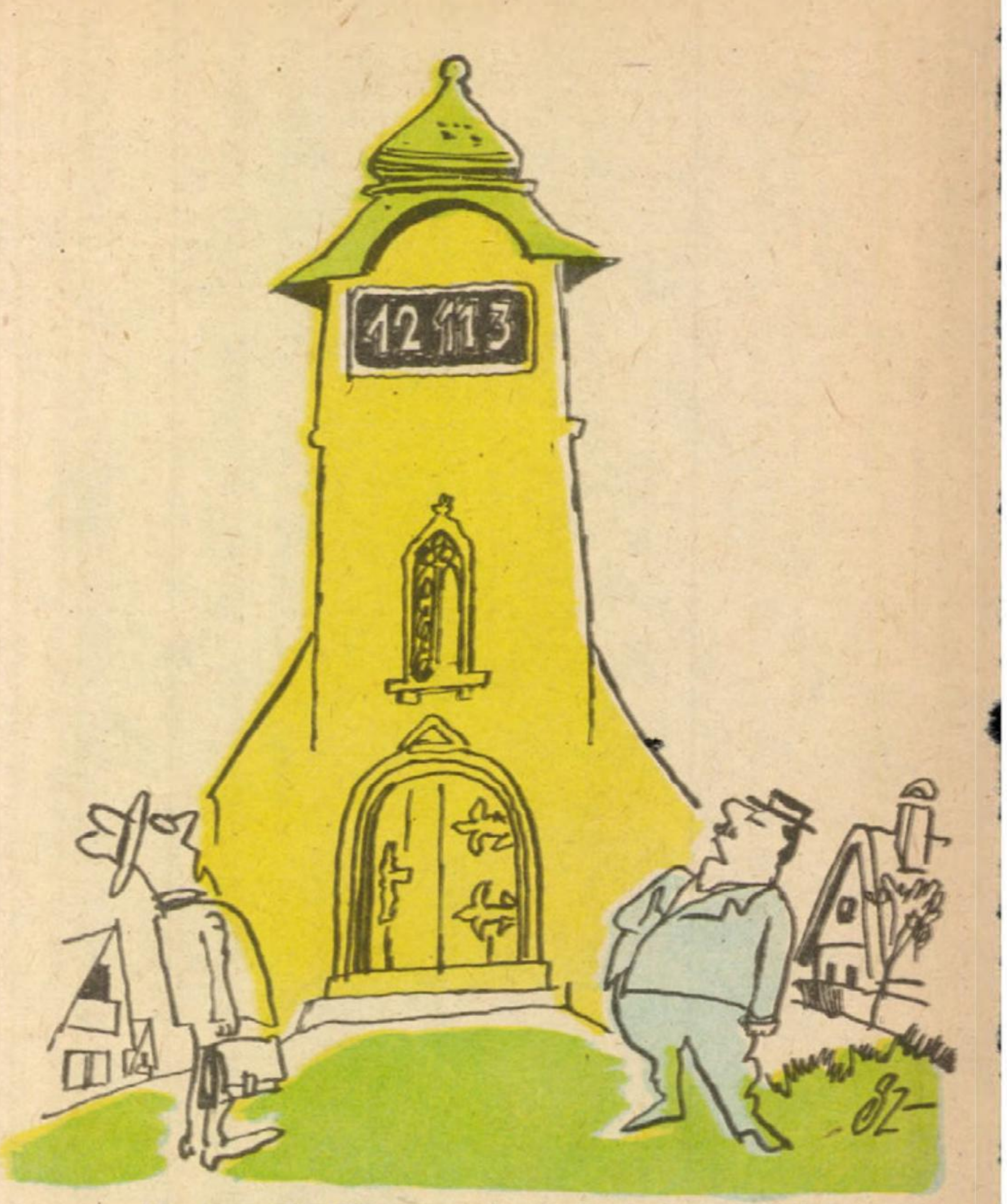

– Megengedhetjük magunknak, hogy kvarcóránk legyen!

MAZSOLA

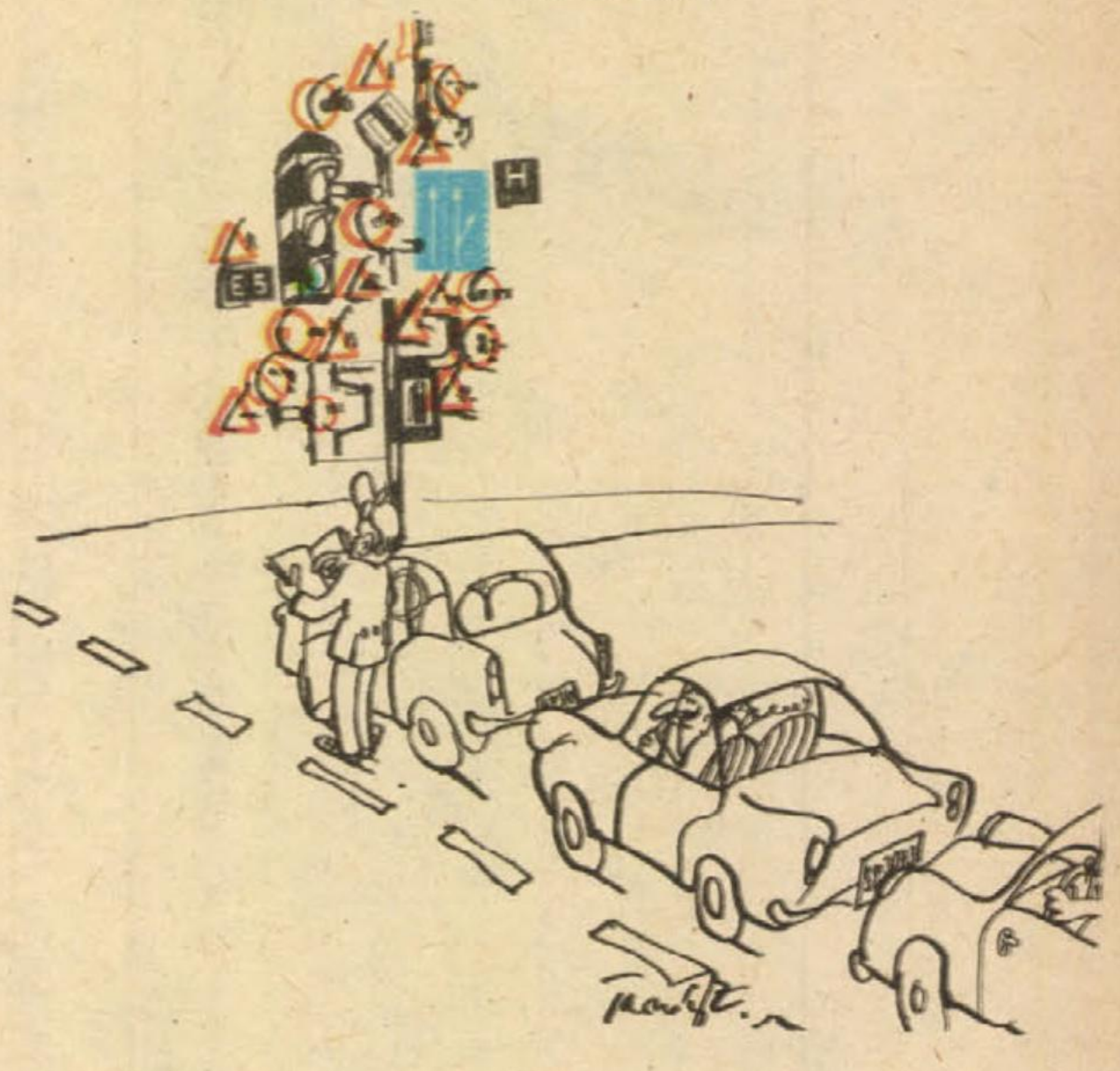

VERSENYTÁRGYALÁS

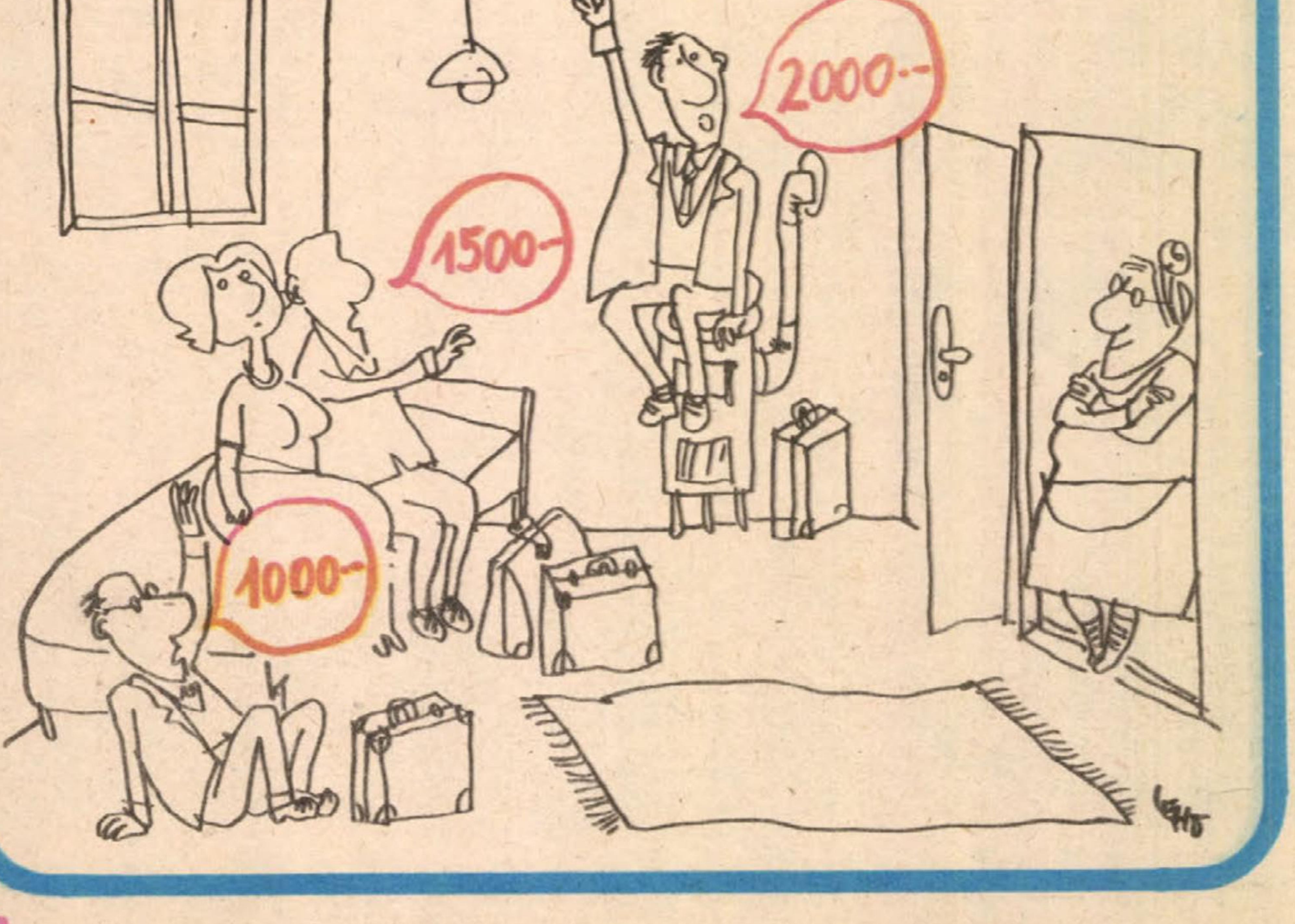

PRECÍZ TÁJÉKOZTATÁS

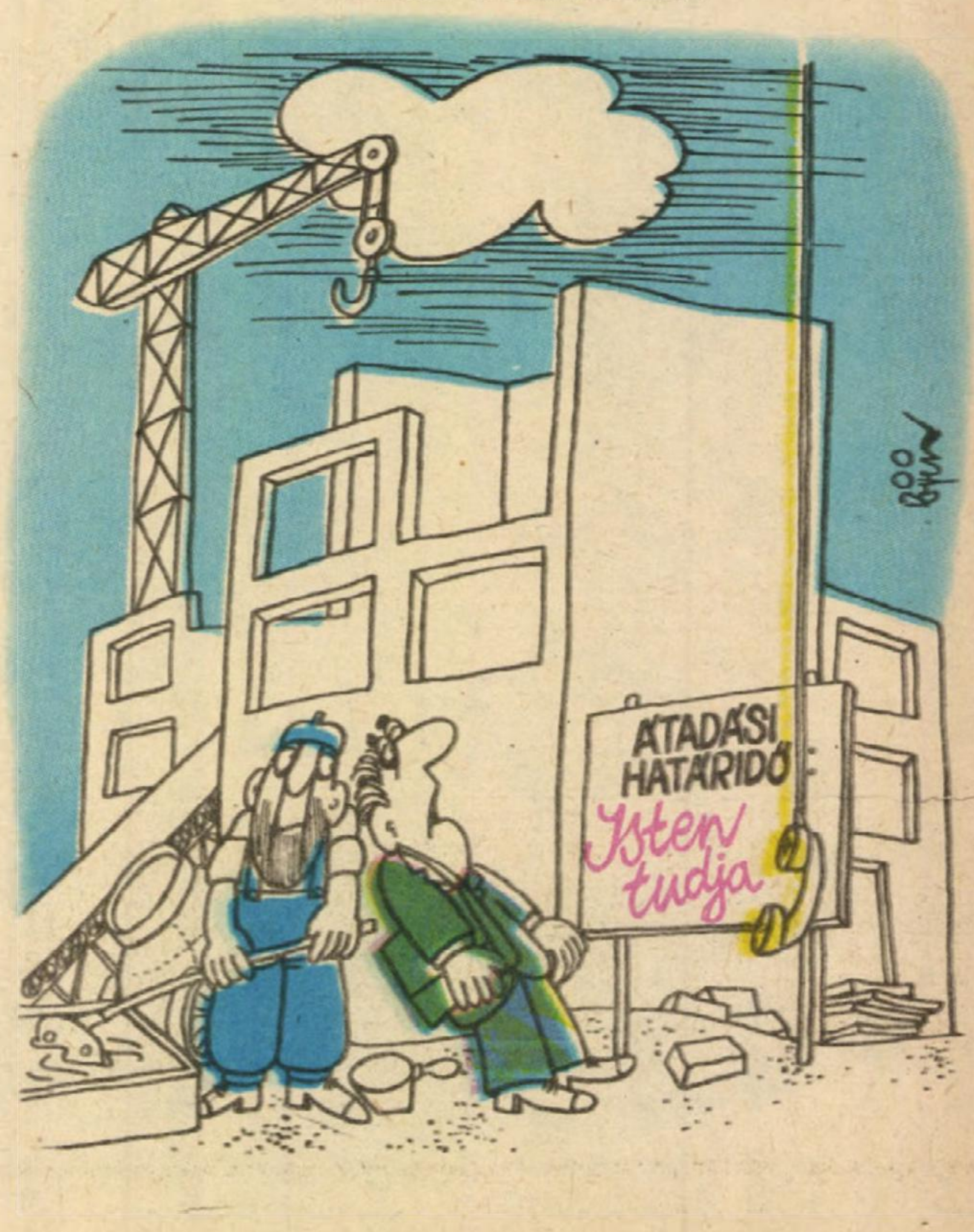

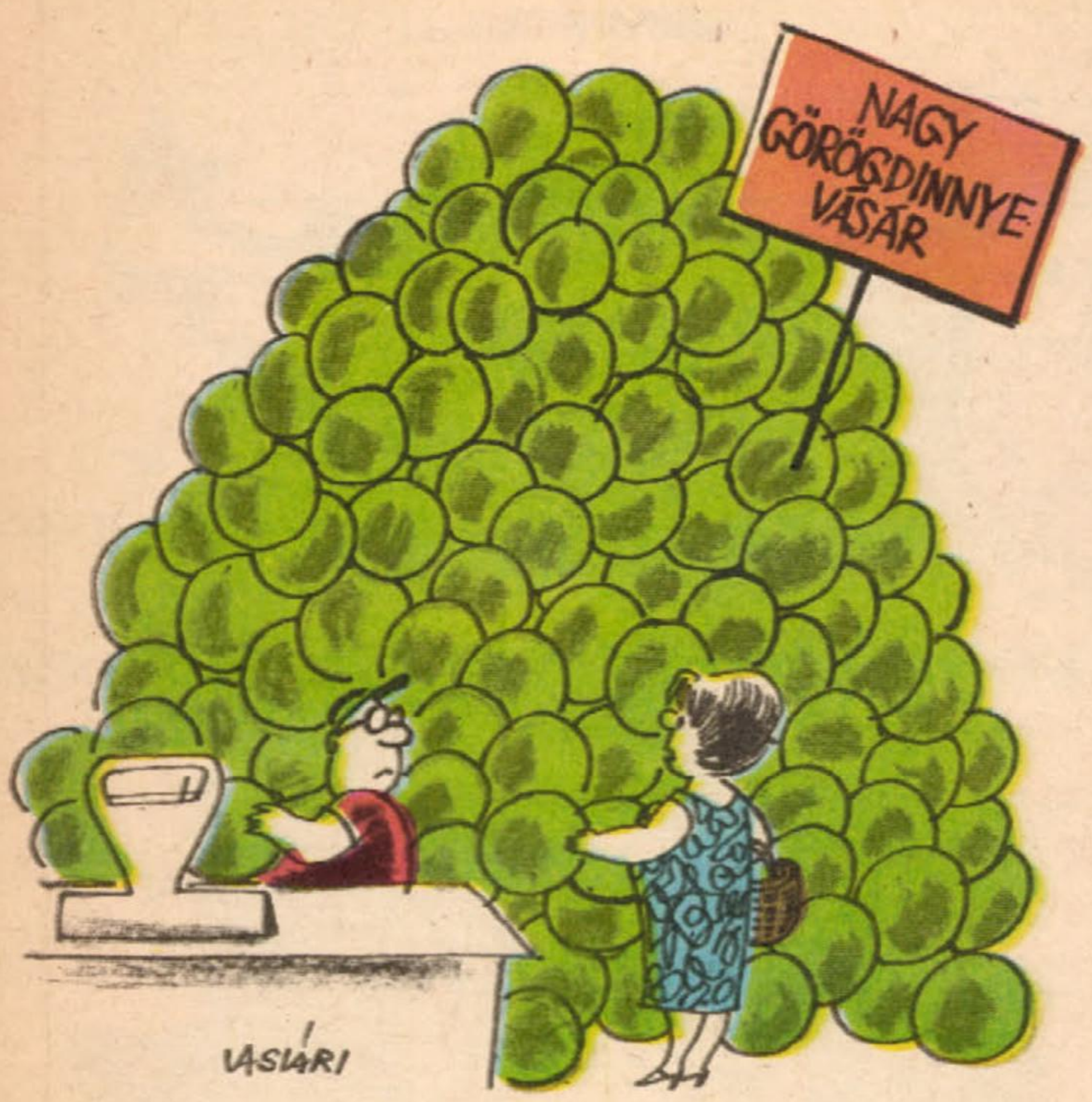

– Egres nincs?

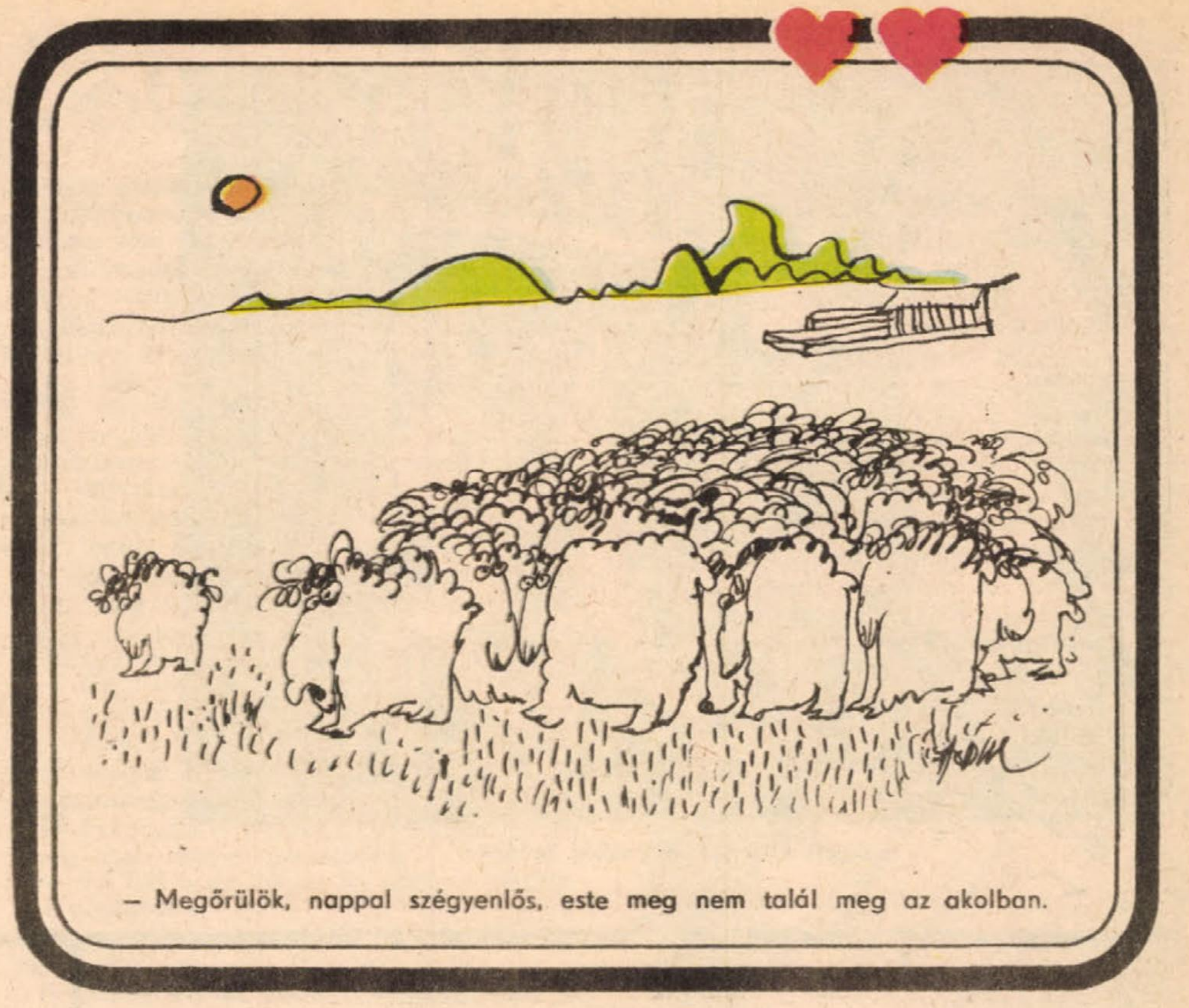

– Megőrülök, nappal szégyenlős, este meg nem talál meg az akolban.

CSAK A SEMMI HIÁNYZIK

Dr. med. univ. prof. Bújócska Hunort, a Készletfelesleg és Anyaghiány RT megbízott anyagbeszerzőjét egy délelőtt hívatta Jutányos Áron igazgató.

— Kedves fiam — kezdte bizalmasainak kijáró megszólítással a felső szintű vezető. — Mostanában sokat gondolok magára. Talán már érti is, miért?

Bújócska Hunor gyors fejszámolással igazolta a Pitagorasz-tétel szocialista viszonyok közötti érvényességét, ellenőrizte az anyagmegmaradás törvényét, ám rá nem jött volna, mit akar az igazgató.

— Bajban van a Készletfelesleg és Anyaghiány — mondta Jutányos Áron. — Bármi áron, de segítenie kell a vállalatunkon. A csőd szélén állunk.

Bújócska Hunor homlokán ráncok gyülekeztek. Régi törzsgárda volt, még abból az időből, amikor megbecsülték. Egy alkalommal színházjegyet is kapott a szakszervezettől, igaz, nem tudott elmenni, mert éppen hétfőre szólt, de mégis.

— Szívesen segítek — mondta hosszas gondolkodás után azonnal —, csak tudnám, hogy miben.

Jutányos Áron igazgató állóhellyel kínálta dolgozóját, ő maga egy süppedős fotelban keresett menedéket a súlyos gazdasági nehézségek elől. Onnan adta elő, ami a szívét nyomta.

— Mint régi dolgozónk, bizonyára fejből tudja vállalatunk nevét — kezdte. — Ezt egyébként minden törzsgárdatagunktól elvárjuk, azt hiszem, joggal. Tehát: a Készletfelesleg és Anyaghiány nagy bajban van.

— Ez bizony nagy baj — mondta Bújócska Hunor, és összedörzsölte a két szemöldökét. — A baj pedig nem jár egyedül. — tette hozzá gazdag élettapasztalatának egy szeletét.

— Na látja — mondta Jutányos Áron —, hiszen éppen erről van szó.

Mindig papír nélkül beszélt, amikor úgy érezte, hogy a saját gondolatait mondja. Körülnézett, de csak ketten voltak a szobában.

— Elfogyott a készletfelesleg — suttogta kétségbeesetten, hogy beleremegett mind a tíz ujja. Megnyalta őket, úgy folytatta. — S ugyanakkor túl sok az anyaghiány.

— Értem — mondta Bújócska Hunor megbízott anyagbeszerző, és kivette öklét a szájából. — Smirgli van?

— Nincs — mondta zavartan az igazgató. — Csak írógépünk és titkárnőnk van.

— Nagyon jó — mondta az anyagbeszerző, és nyomtatványt vett elő az egyik éppen nála levő zsebéből. — Megírjuk a minisztériumnak, hadd tudják meg ők is, hogy az objektív tényezők és a gazdasági környezet, az olajválság meg a satöbbi, egyszóval igen kedvezőtlen helyzetbe hozták a Készletfelesleg és Anyaghiányt. Kérjük a népgazdaságot, hogy erejéhez mérten támogasson bennünket terveink valóra váltásában, a termékszerkezet és a munkaszervezés, satöbbi, satöbbi, innen már a gépírónő is betéve tudja az egészet.

Jutányos Áron, aki idáig szemlesütve hevert a süppedős fotel szorításában, rezignáltan legyintett.

— Nem jó — mondta olyan hangon, mint aki elfáradt már eddigi vívmányaink megőrzéséért vívott harcban. — Ezt ma már sehol sem veszik be. Minden vállalat ezt írja, de panaszkodással alig lehet valamit elérni. Pedig, ha már a körülményekre sem lehet hivatkozni, mi marad nekünk?

— A készletfelesleg — mondta Bújócska Hunor. — Az a húsz vagon műjég, amit azért rendeltünk, mert azt hittük, hogy az idei tél anyagtakarékosság miatt elmarad.

— És? — ráncolt egyet a homlokán Jutányos Áron. Mit csinálunk az anyaghiánnyal?

— Semmit — hunyorgott az anyagbeszerző, mert szemébe sütött a reménység sugara. — Újraértelmezzük az anyagmegmaradás törvényét. Ha valaki megkérdezi, hogy miért üres az egyik raktárunk, akkor nem azt mondjuk, hogy háromszáz négyzetméter smirgli hiányzik, hanem csak a semmi hiányzik. Ugyanis nemcsak az anyag, de az anyaghiány is átalakulhat.

— És ezt elhiszi valaki? — kérdezte a vállalat egyszemélyi felelős vezetője, a demokratikus centralizmus szellemében.

— Nem — mondta Bújócska Hunor, megbízott anyagbeszerző, több tudományos fokozat birtokosa. — De amire kivizsgálják az ügyet, évek telnek el. S hogy addigra mi lesz, azt ma még — szerencsére — nem lehet tudni.

Föld S. Péter

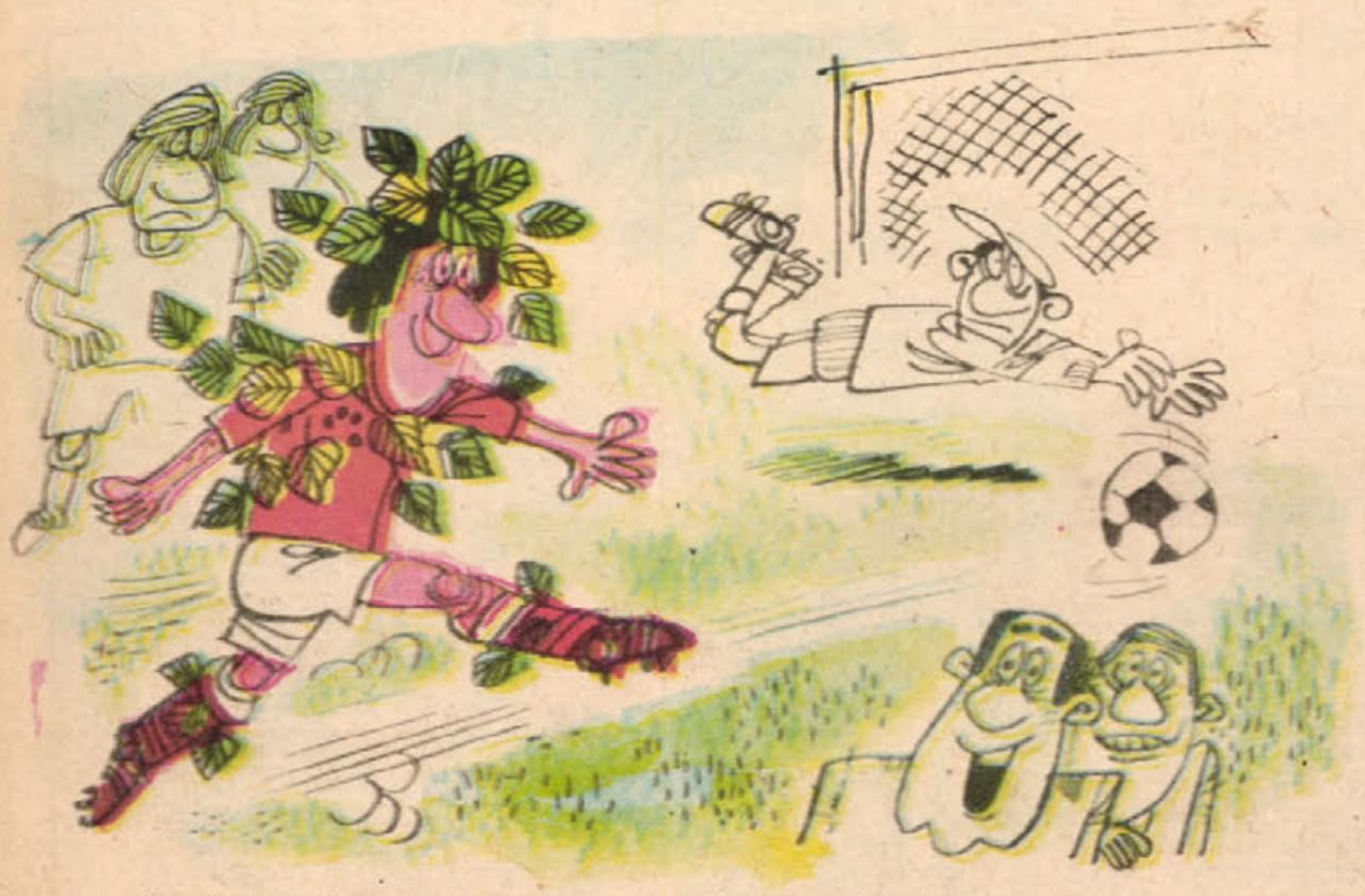

– Az új csatár most szerelt le. A katonaságnál megszokta, hogy álcázza magát a támadásnál.

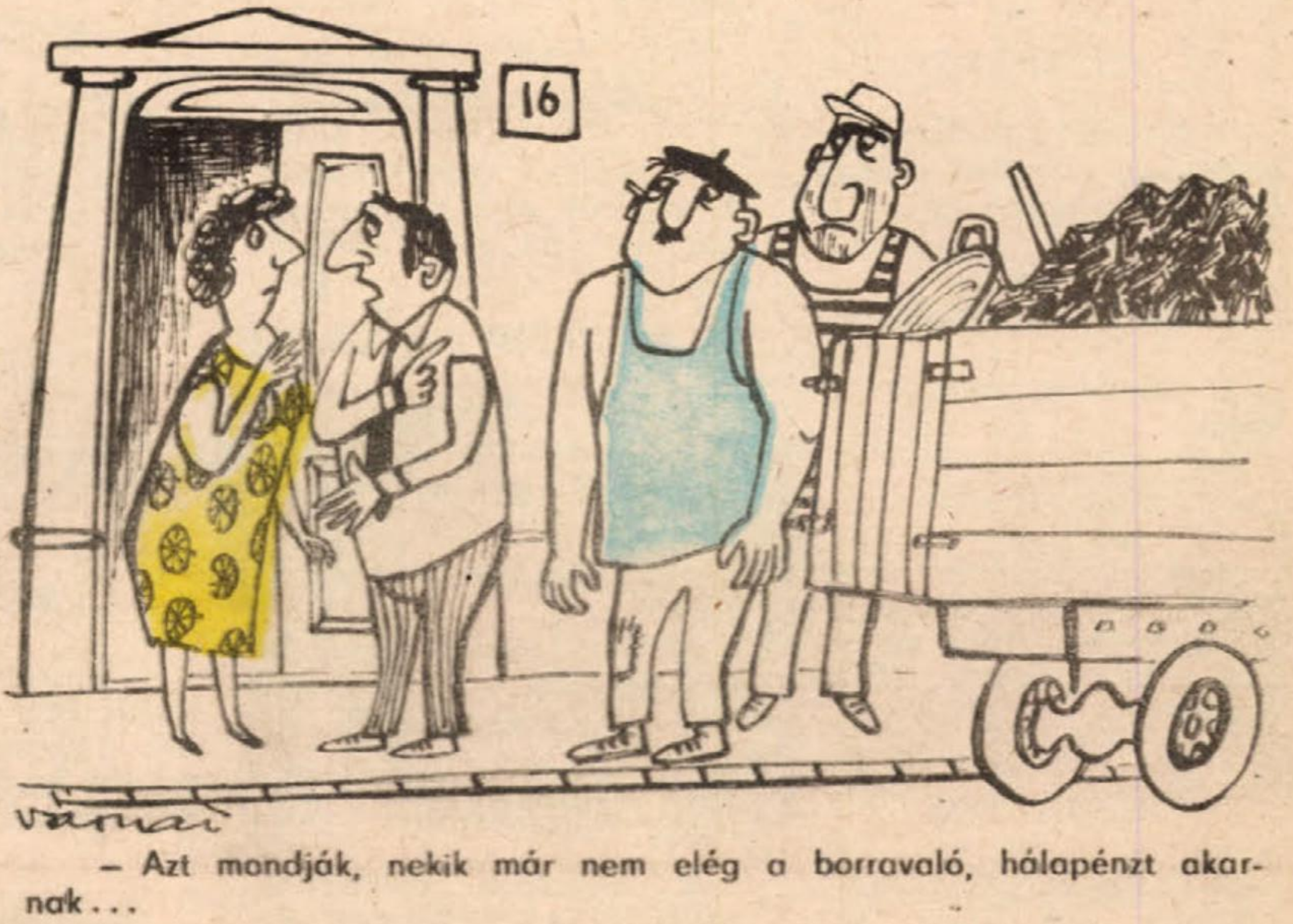

– Azt mondják, nekik már nem elég a borravaló, hálapénzt akarnak...

KIÜZETÉS A PARADICSOMBÓL

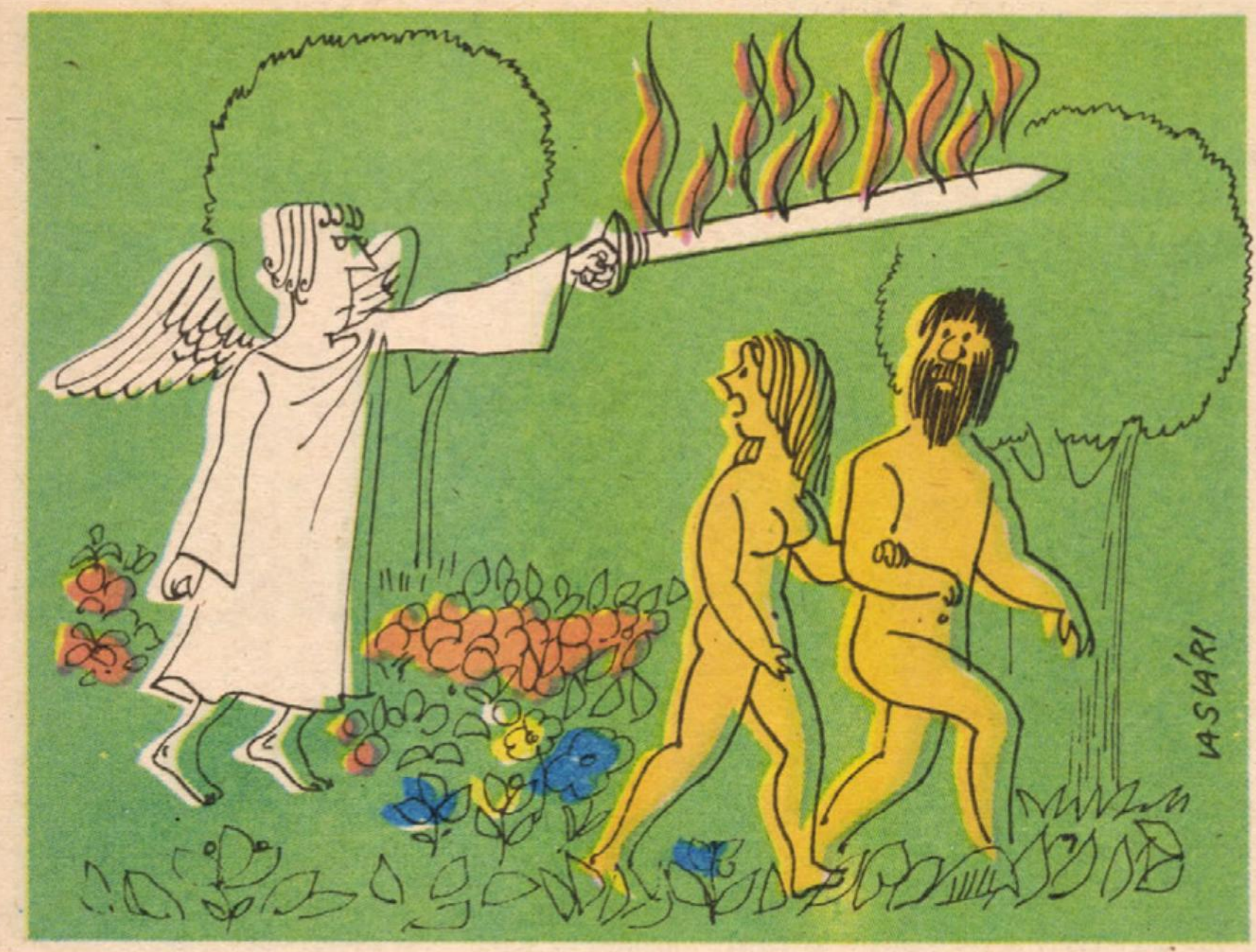

– Úgyis utáltam az örökös befőzést!

HUMANISTA

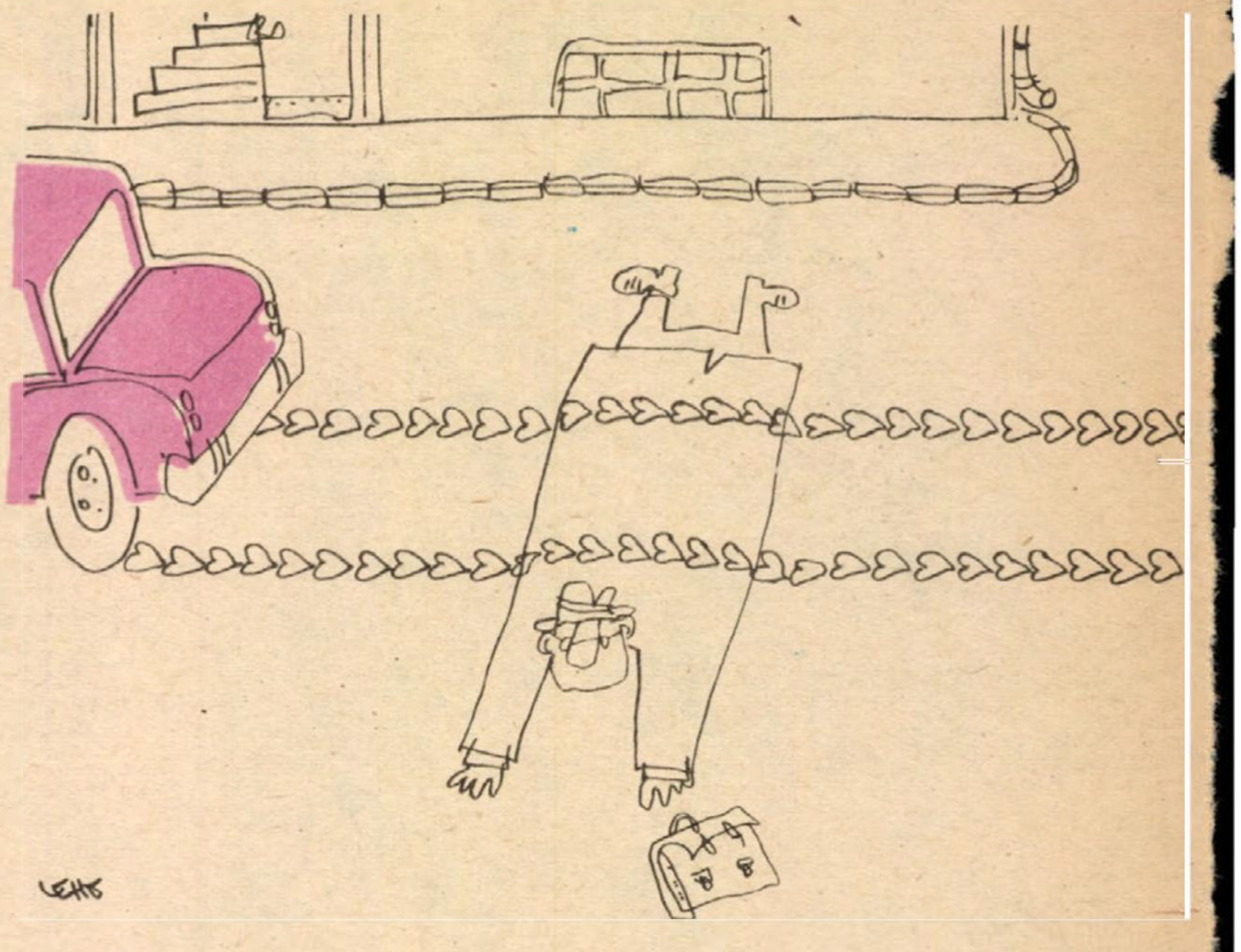

JAVÍTÁS UTÁN

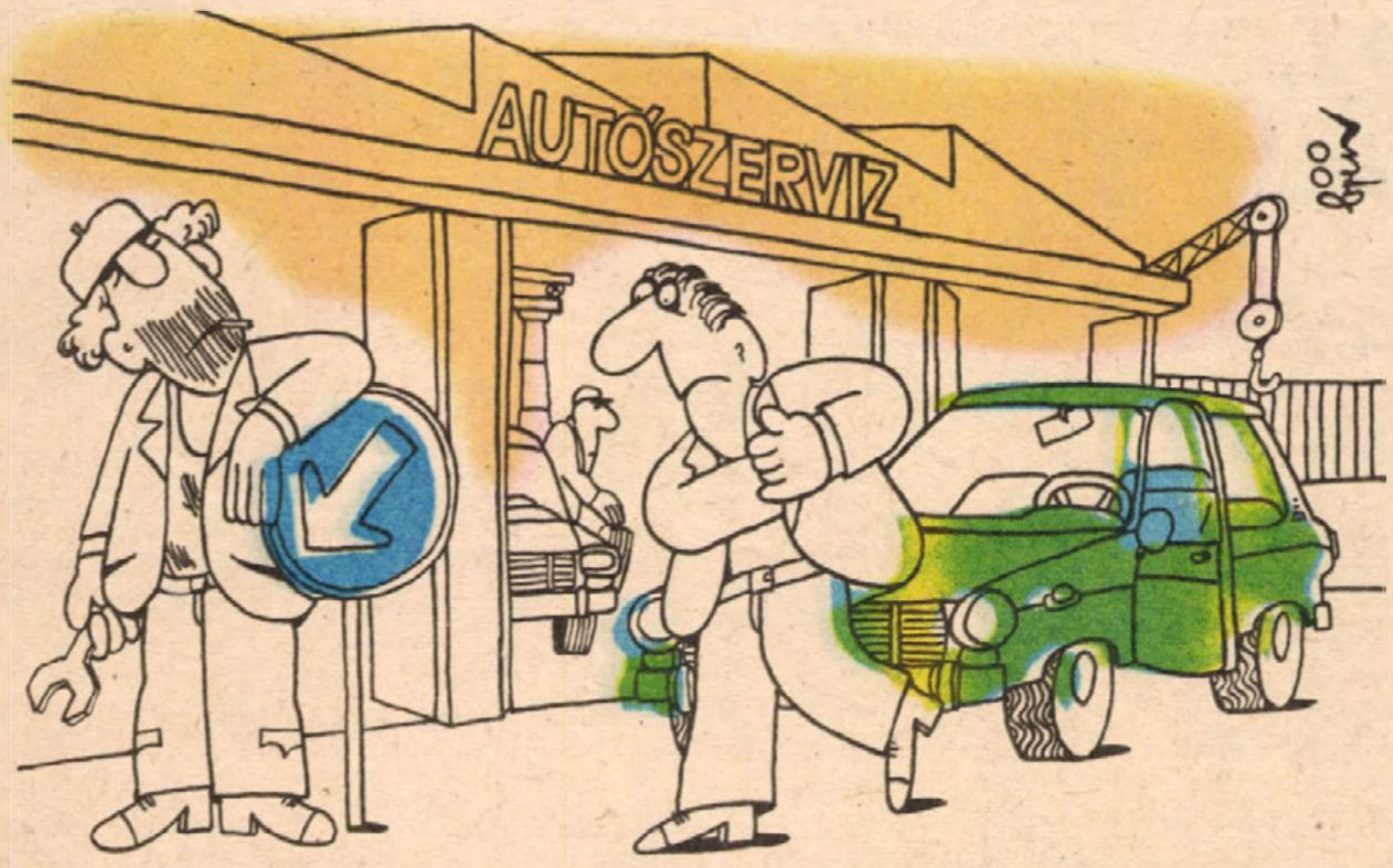

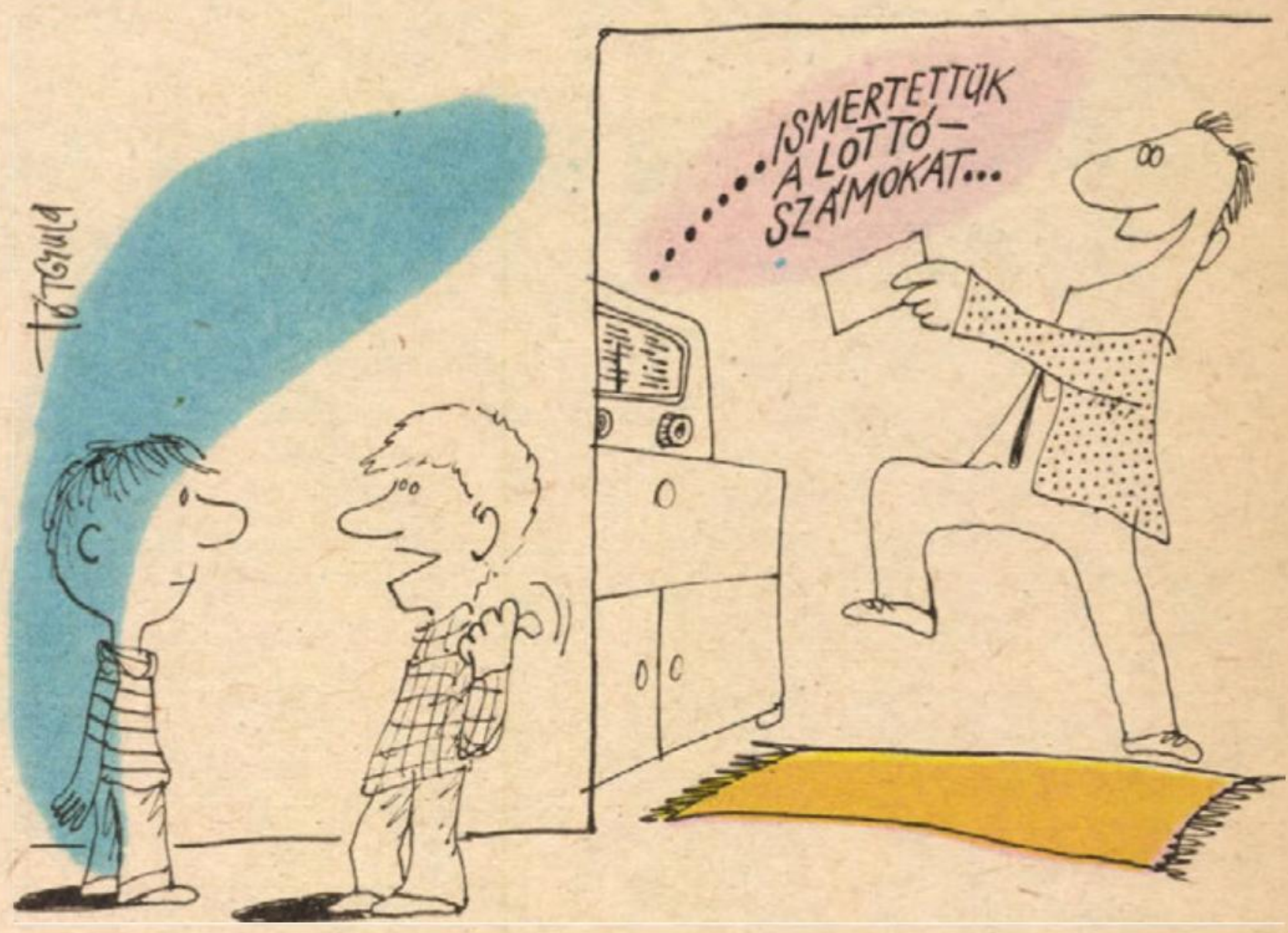
ISMERTETTÜK A LOTTÓ-SZÁMOKAT...

– Nézd, milyen jókedvű apa, most mondd meg neki gyorsan, hogy elfelejtettük bedobni a lottószelvényét!...

SZILÁNKOK

MAI IDŐK

Edit 40 éves korára nagymama lett. 50 éves korára fiatalasszony, s 60 évesen eladó sorban levő, tűzről pattant menyecske.

KÖTEKEDŐ

— A most következő felszólalóval szemben ellenvéleményt jelentek be...

SZÉGYENLŐSSÉG

X. gondosan titkolja a jövőjét.

BÜSZKESÉG

— A mi gyárunk egymaga több szennyezett levegőt termel, mint az összes környékbeli üzem együttvéve.

NYÍLT TÉR

MINDENKITŐL HAJLANDÓ VAGYOK BOCSÁNATOT KÉRNI. KIVÉVE AZOKAT, AKIKET MEGBÁNTOTTAM!

ÖNTELTSÉG

— Tévesen harangoznak odakint déli tizenkettőt, hiszen nálam még csak negyed tizenkettő múlt öt perccel.

SPORTJELENTÉS

— Nehéz körülmények között, de biztosan szereztük meg az utolsó helyet.

MEGLEPŐ TÁBLA

NEM VAGYUNK ITTHON! TESSÉK JÓ HANGOSAN CSENGETNI!

KIRÁNDULÁS

— Mitől olyan nehéz a hátizsákod?

— Tele van pénzzel.

FURFANG

A nagystílű szélhámos nagystílű szélhámosnak adta ki magát. Persze, senki sem akarta elhinni.

HÍZÁS

— Minden fürdőruhámat kihíztam. Kénytelen vagyok egy nudista strandot keresni...

ELŐRELÁTÁS

— Ünnepeljük meg az egyéves házassági évfordulónkat. Most, amíg együtt vagyunk — mondták a kéthetes házasok.

VÁLÁS UTÁN

— Eddig a feleségemmel aludtam. Most altatóval.

MOHÓSÁG

— Szeretném, ha bemutatnál egy csinos nőt, akinek udvarolhatnék. Aztán mutass be egy másik csinos nőt, akivel megcsalhatom őt.

Galambos Szilveszter

EBÉDSZÜNET

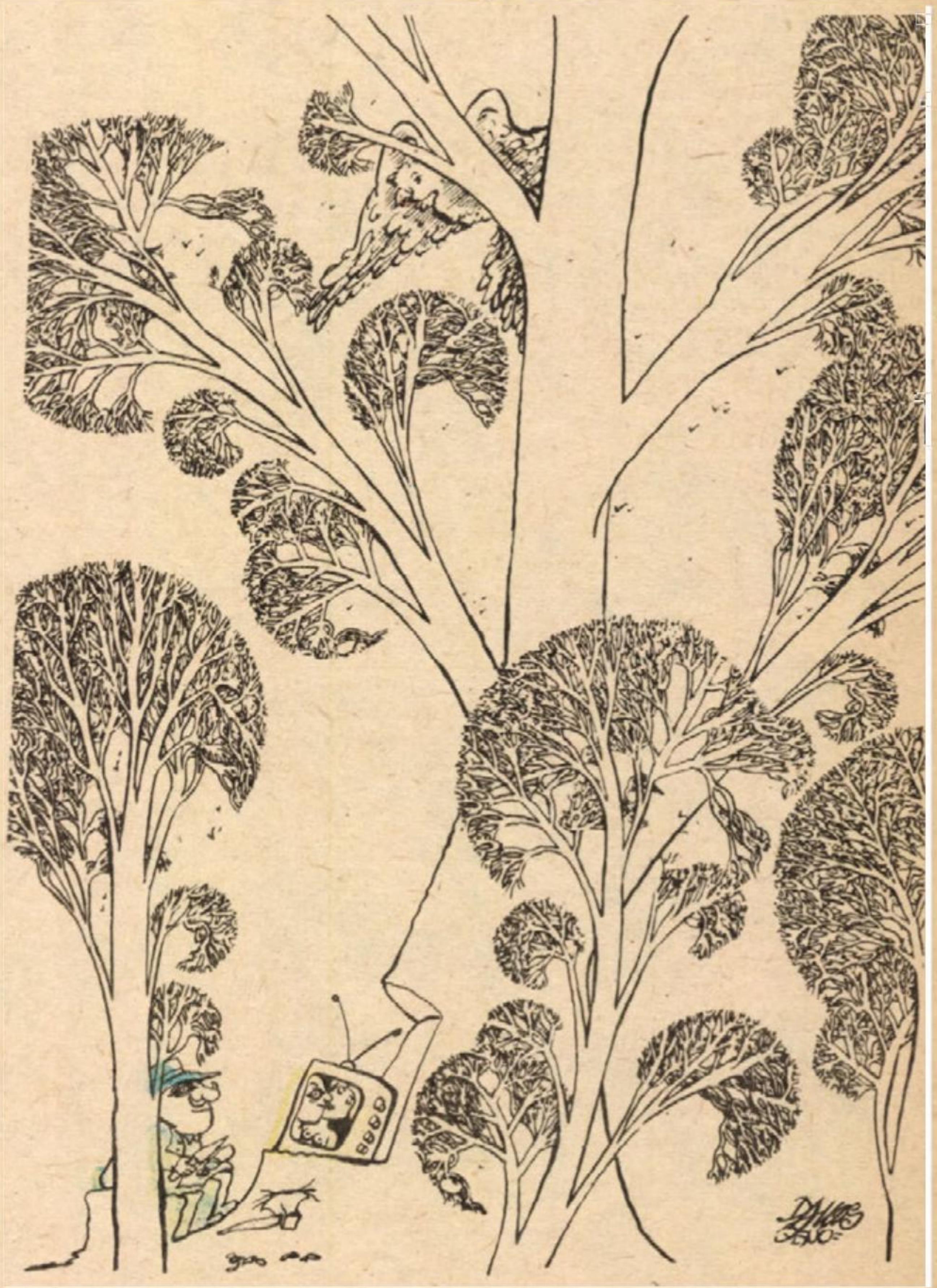

OLAJSZENNYEZŐDÉS

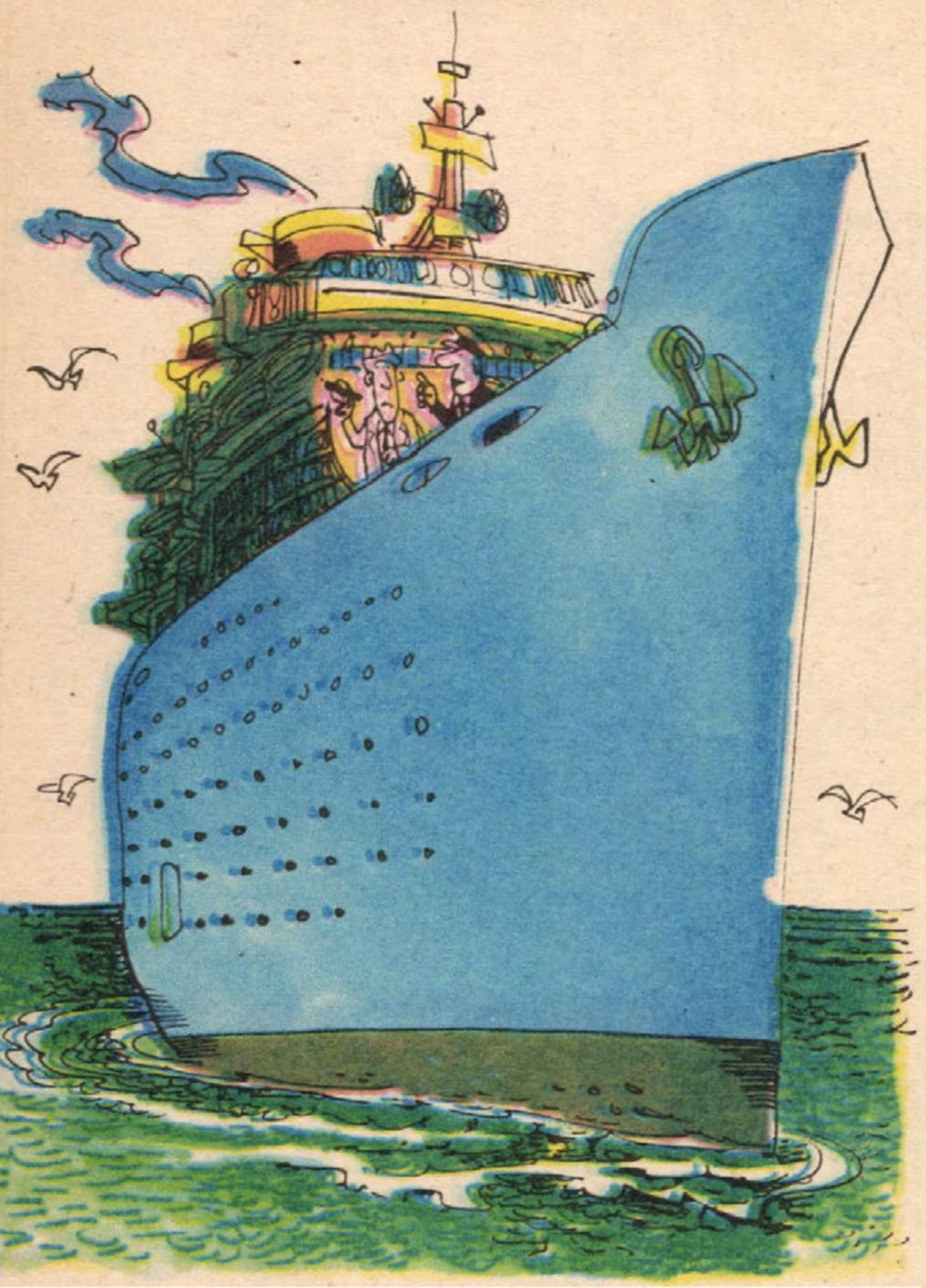

– Uram, a csikket ne dobja a tengerbe, mert rendkívül gyúlékony!

ATOMKOR

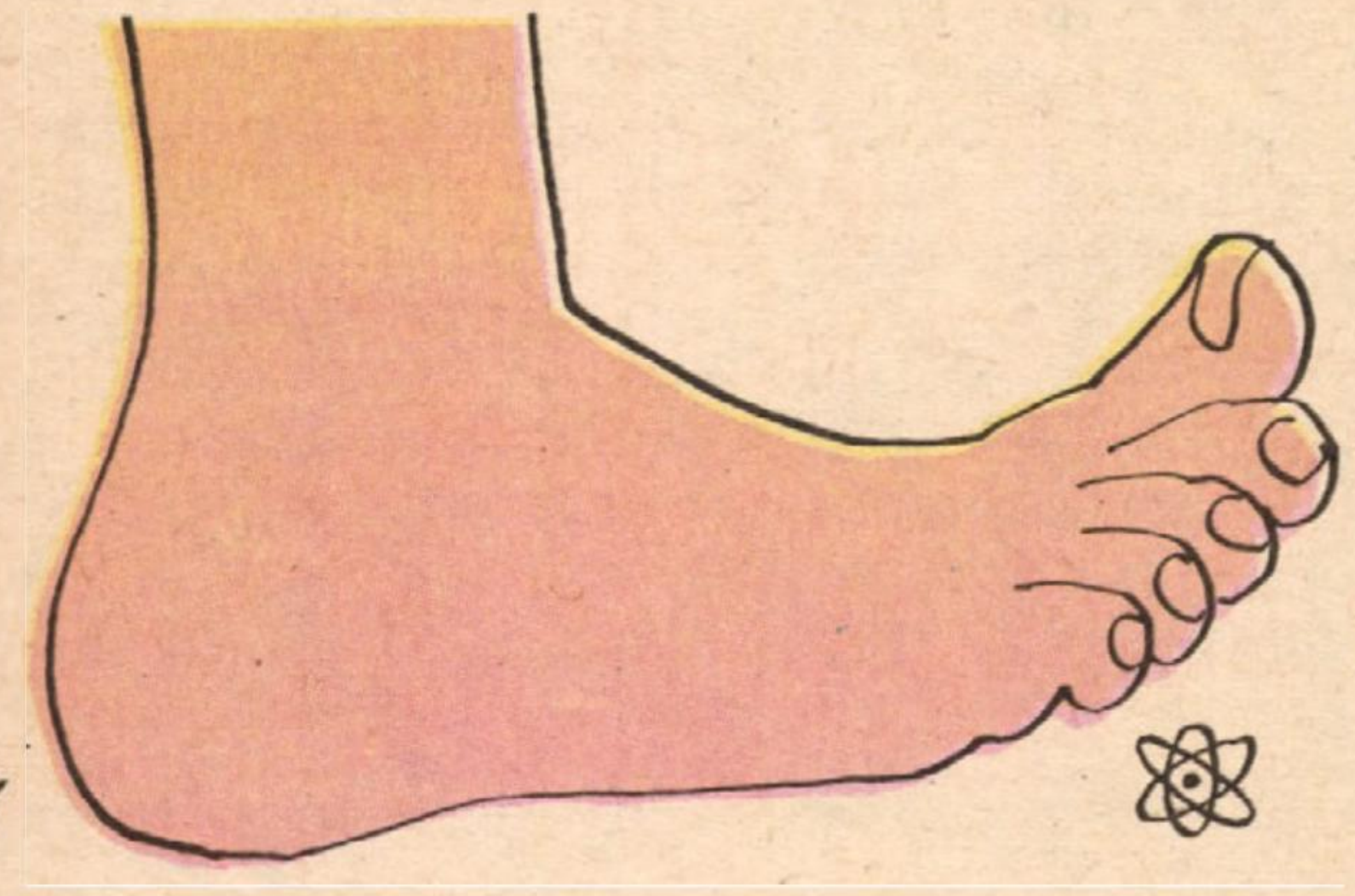

MAI MAGYAR AUTOMATA

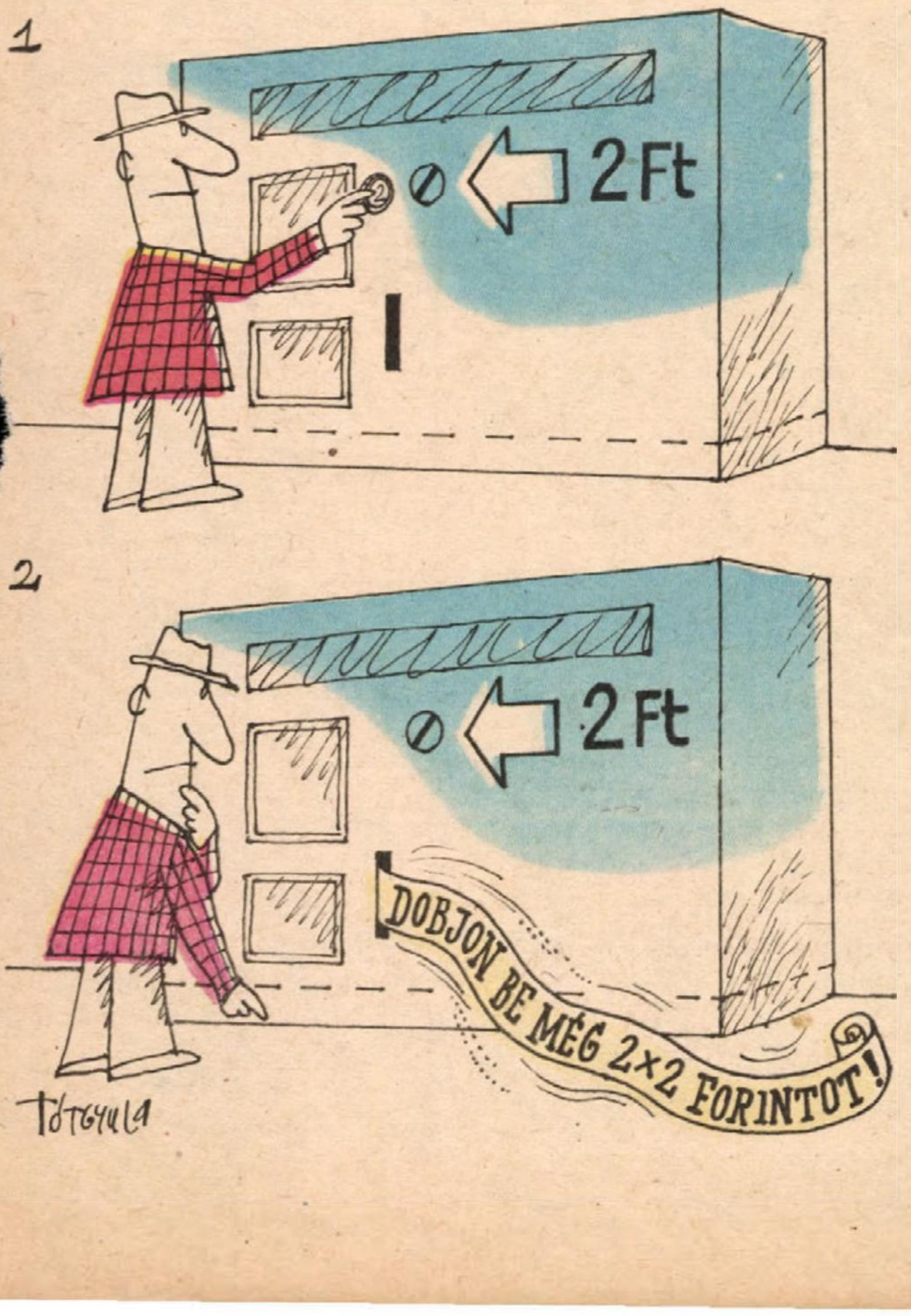

BUTIK

Nyár elején, amikor egy IBUSZ-csoporttal Görögországban jártam és Spárta (bocsánat, mai nevén Szpárti) egyik külvárosában bandukoltam, különös cégtáblára tévedt a tekintetem: „VÁSÁROLJON LEÓNIDÁSZNÁL!” Alatta kisebb betűkkel: „Butik a Thermopülai-szoroshoz”.

No csak! Benyitottam a szerény kis üzletbe. Egy középkorú szakállas férfi ült a pult mögött, méltóságteljesen fogadta köszönésemet, majd udvariasan megkérdezte:

— Mivel szolgálhatok?

Körülnéztem az üzletben. Lenge női holmik lógtak mindenfelé, de például egyetlen első kiadású Homéroszt sem láttam. Igaz, meg sem tudtam volna venni, nem lévén elegendő konvertibilis obulusom. Mindegy, azonnal a lényegre tértem:

— Ön a tulajdonos?

— Természetesen.

— Akkor tehát ön lenne egyike azoknak, akik annak idején megcselekedték, amit megkövetelt a haza?

— Pontosan — válaszolt Leónidász (hogy most már nevén nevezzem).

— De hát hogy került ön ide? — kérdeztem elképedve.

Az egykori spártai király mosolyogva válaszolt:

— Nincs ebben semmi különös. Hol is kezdjem? Amikor atyám, Anaxandrinasz halála után Leutükhidésszel együtt közösen trónra léptünk, már fenyegetett a perzsa veszély. Én vállaltam, hogy maroknyi csapatommal a Thermopülai-szorosban feltartóztatom Xerxész hadait. Ha az a nyomorult Ephialtész nem árul el minket, akkor valószínűleg sikerült is volna vállalkozásunk, mert a perzsák jobban szeretnek egymás között veszekedni, mint harcolni. Sajnos, mind a háromszázan ott vesztünk.

— Én is, uram. Legalábbis azt hittem. De amikor magamhoz tértem, láttam, hogy a perzsák elvonultak, a környék lakossága pedig a hullarablás bevált módszereivel igyekszik megmenteni értékeinket az utókornak. Nekem szerencsém volt, egy birkapásztor kivonszolt a szorosból, majd több hónapi gondos ápolás után visszanyertem egészségemet. Visszagyalogoltam Spártába. Váratlan megérkezésem nem titkolt megdöbbenést keltett udvari körökben. Egykori uralkodótársam, Leutükhidész szemembe vágta, hogy kínos helyzet elé állítottam. Készen áll már hősi emlékművem, oroszlánnal és alkalmi versikével, túl vannak már a kéthetes országos gyászon, helyemet is betöltötték, jelenleg Ephialtész a társuralkodó, aki életét kockáztatva kerülte el a hősi halált a szorosban. Most mit csináljanak velem, nem mondanám meg? Már majdnem kardomba dőltem, amikor Leutükhidész felajánlotta, hogy adnak egy butikengedélyt, szerény kezdő tőkével, s ha szorgalmas vagyok, biztosíthatom megélhetésemet. Ha már életben maradtam... — tette hozzá fanyar gúnnyal. — Nos, minek nyújtsam tovább a történetet? Valóban tisztességesen megélek, különösen az idegenforgalmi idényben.

Nem tagadom, feldúlt a történet.

— De mégis... a hősök hőse... itt... így...

Leónidász legyintett.

— Nem elszigetelt eset az enyém — mondta megnyugtatóan. — Ha nem tudná, Szókratésznek is van egy kis butikja. Az az igazság, hogy nem itta ki a méregpoharat. Felajánlották ugyanis neki, hogy nyithat egy butikot, ha békében hagyja az ifjúságot. Szókratész belegyezett, azt mondta, eleget ácsorgott már az út szélén, eleget érvelt már sok buta emberrel, ráfér egy kis pihenés. Platón a társa. Legnagyobb konkurrensük Arisztotelész, aki velük szemben nyitott egy butikot és igyekszik borsot törni a két idealista orra alá.

Arkhimédésznek kis fizikai butikja van, vizet és más laboratóriumi berendezéseket árul. Ptolemaiosznak szeszbutikja van, nézze, innen is látni a cégtábláját: „Itt a világ közepe, ha nem hiszed, gyere be!” Az öreg változatlanul geocentrikus felfogású, és örömmel mesélte, hogy egy újkori fiatalember, valami Einstein nevű, bebizonyította, hogy akármelyik vonatkozási rendszer jó, a Föld éppen úgy, mint a Nap, hát akkor maradjunk itthon. Az üzlethelyiség persze gond, Diogenész például egy hordóban nyitott butikot. Ödipusz az édesanyjával társult. Odüsszeusznak utazási irodája van, de legszívesebben világjáró butiknak nevezi. Hippokratésznak gyógyszerbutikja van, itt minden gyógyszerhez találhat betegséget a kedves vevő. Hérakleitosz cserepeket és más töredékeket árul. Nos, mit mondjak még annak a tételnek a bizonyítására, hogy az az ország a legkiválóbb, ahol a legnagyobb a dicsőség pályabére?

Majd kétkedő gondolataimat szinte kitalálva, még hozzátette:

— És hogy még mindig itt vagyunk? Mondja, kinek ártunk azzal, ha némi hasznot húzunk halhatatlanságunkból?

Feleki László

ÜZLETKÖTŐ

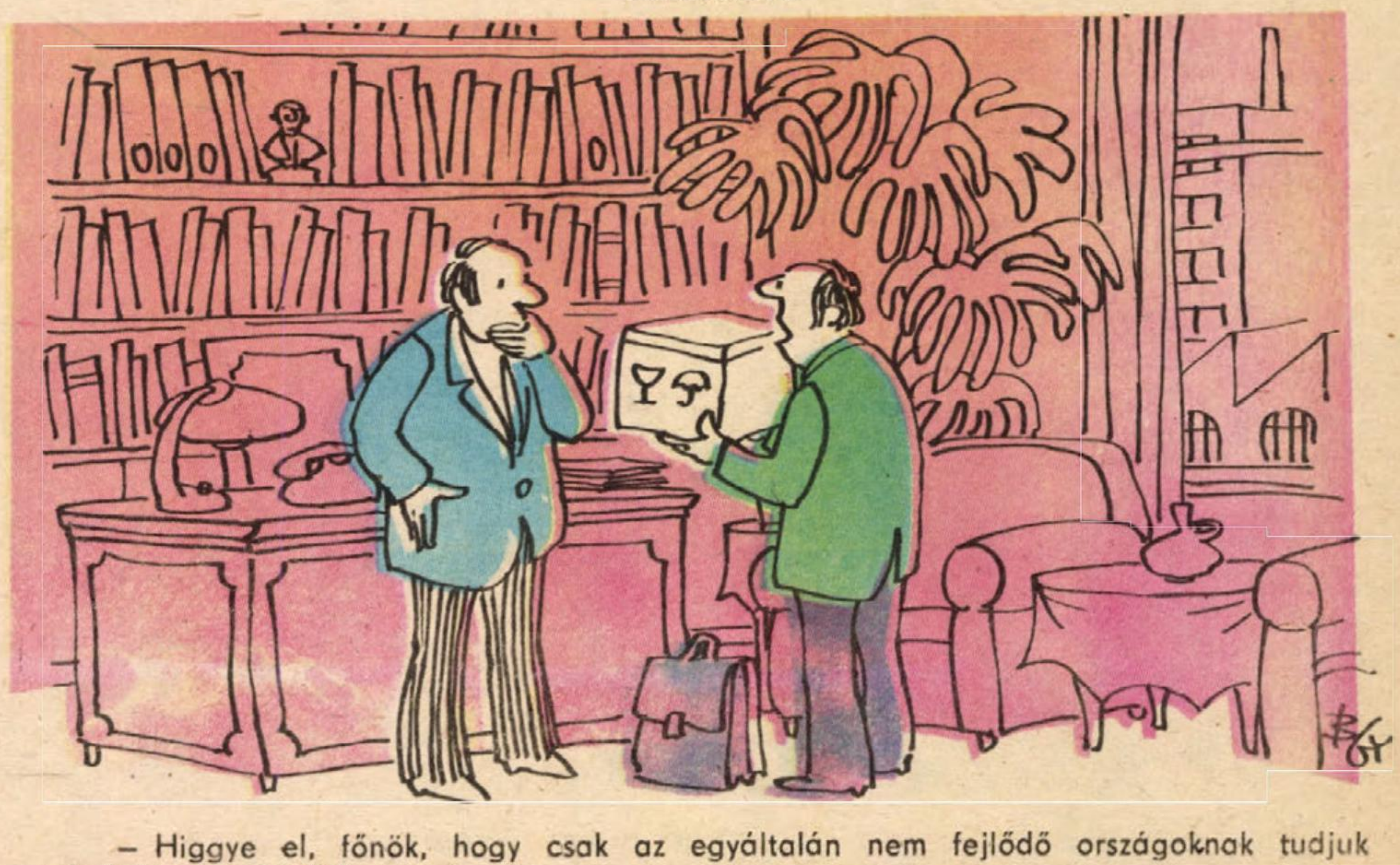

– Higgye el, főnök, hogy csak az egyáltalán nem fejlődő országoknak tudjuk eladni ezt a bóvlit!

TÁJÉKOZTATÓ TÁBLA

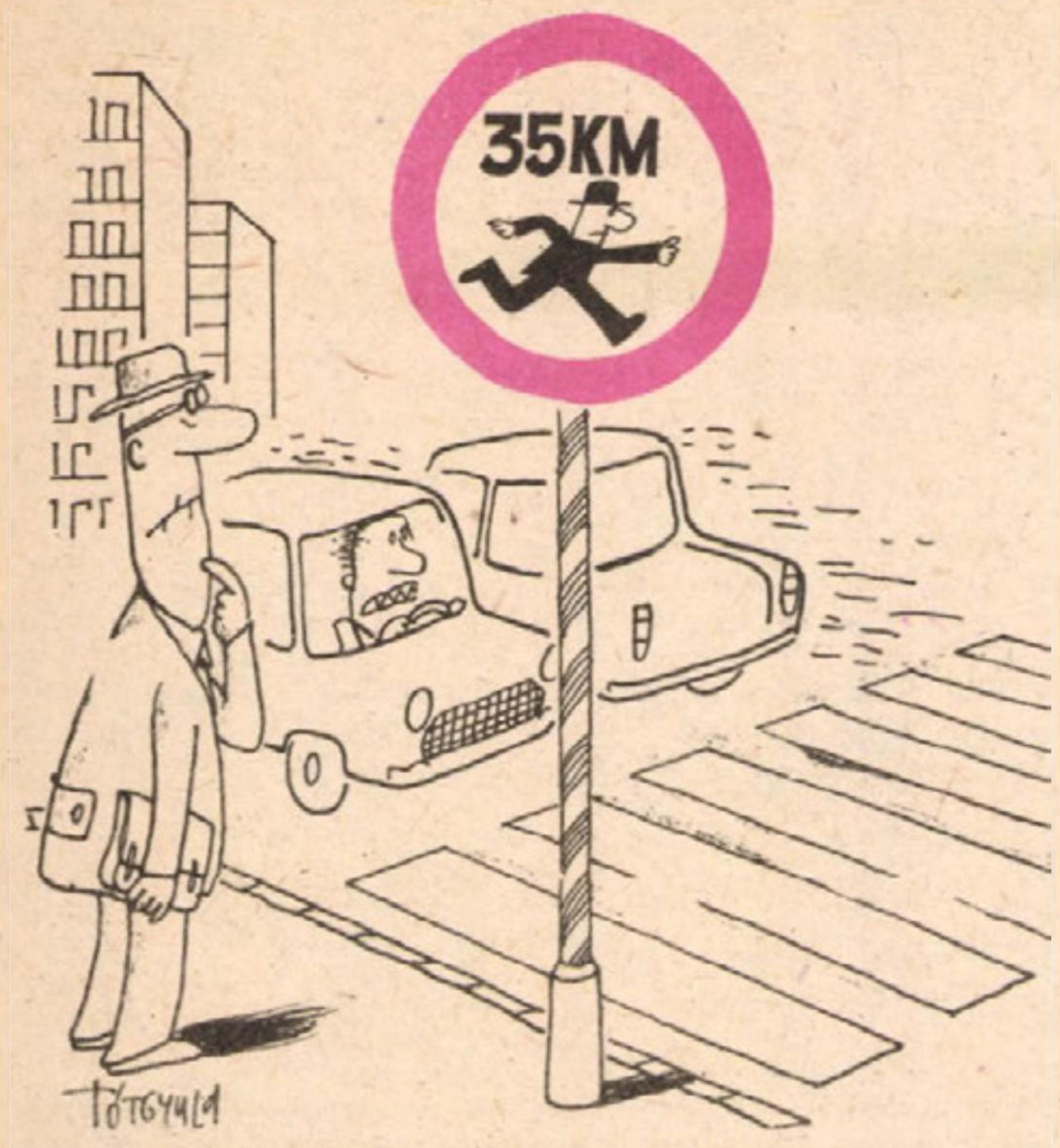

HIRDETÉS ● HIRDETÉS

MEGSZŰNHET EGY GONDJA...

A Patientia vitaminos hajhagyma-regeneráló készítmény

rendszeres használata nemcsak a hajhullást, a korpásodást szüntetheti meg, de sok esetben új haj képződését is elősegíti.

Gyártja: a FERROKÉMIA IPARI SZÖVETKEZET

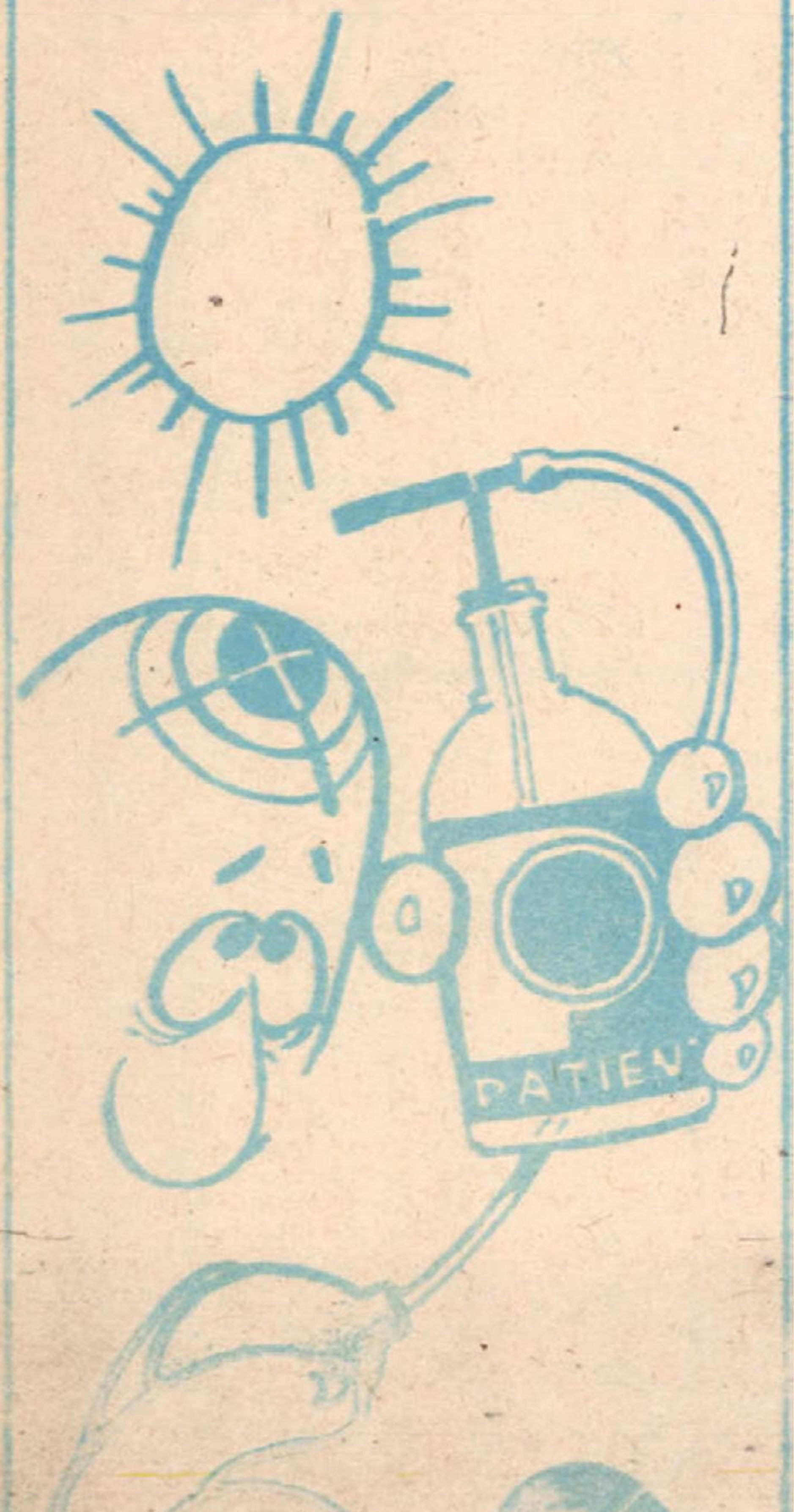

Csak úgy firkálgatok

TANKÖNYVVÁSÁR

Barátunk elektromérnök, hónapok óta Irakban dolgozik. Felesége és két kisfia, egy esztendőre, most, augusztus elején utazott utána. A nagyobbik gyerek odakinn jár majd iskolába, de, természetesen, meg akarja tanulni az itthoni iskola hetedik osztályos anyagát is, hogy ha hazajönnek, vizsgát tehessen belőle. Ehhez persze szüksége van a hetedikes tankönyvekre. Az utazás millió előkészülete között, (oltás, csomagolás, engedélyek stb., stb., stb., stb.) elrohantak abba a budapesti könyvesboltba, ahol az általános iskolai tankönyvekkel foglalkoznak. Nem, nem árusítják azokat, számlálják, cipelik az iskolákba, ahol is a gyerekek szeptember elseje és hatodika között, akkor, és csakis akkor megvásárolhatják, és attól tartok, hogy azt a millió példányt, ami majd *nem stimmel, megmarad, nem annyi kellett volna,* hatodika után vissza fogják cipelni az arra kijelölt boltokba, akkor lehet érte sorbaállni, ugyanúgy, mint azokért a könyvekért, amelyekből kevés készült, vagy még el sem készült a tanév kezdetére... No, de nem erről van most szó.

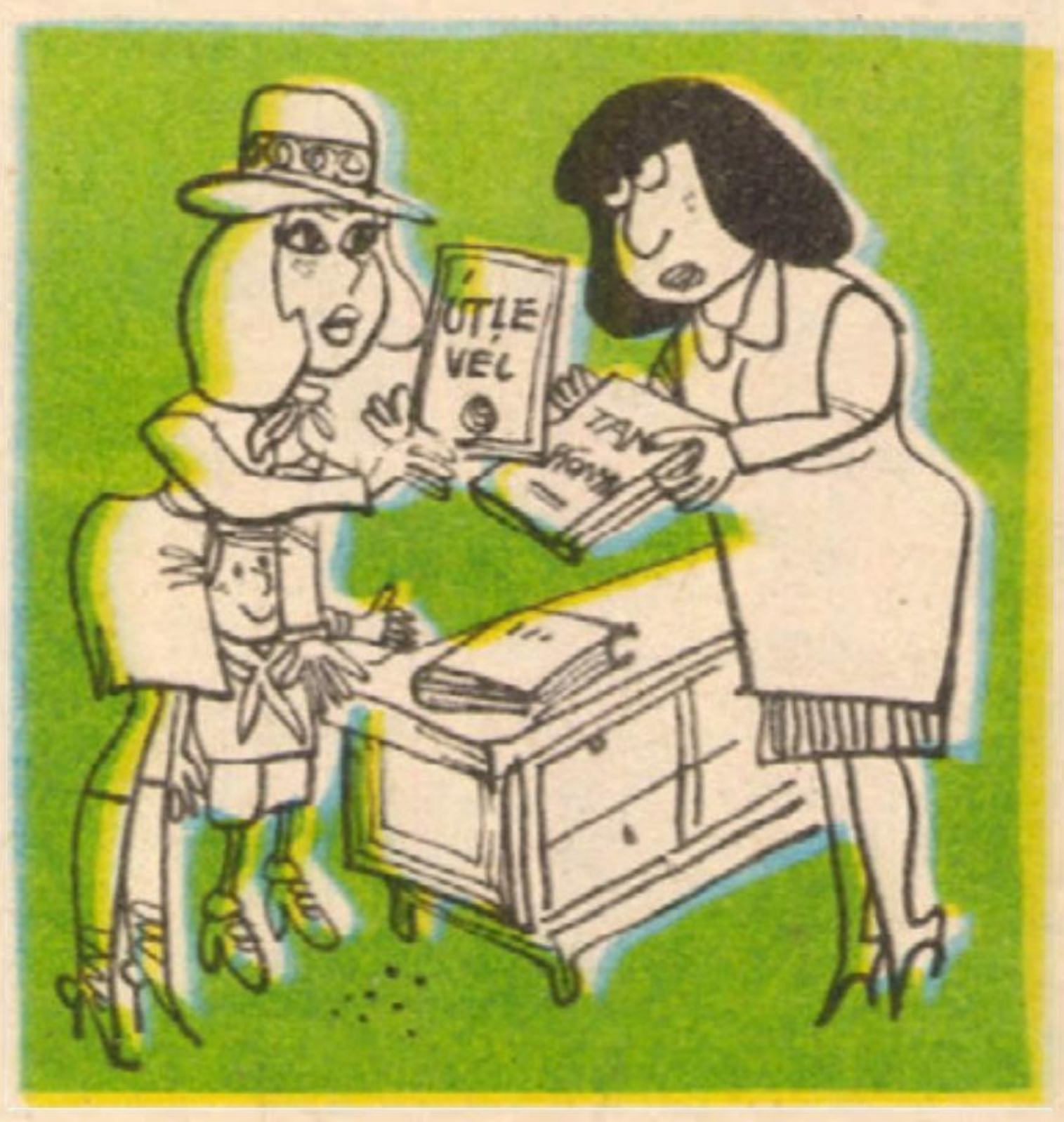

Barátaink bementek a könyvesboltba és kértek egy hetedikes tankönyvgarnitúrát. Mire közölték velük, hogy csakis akkor kaphatnak, ha hitelt érdemlően igazolják a külföldi kiküldetést. Barátnőm tehát kénytelen volt hazarohanni (úgy kell neki, lakhatott volna a bolt közvetlen közelében is, de nem ott lakott), és *útlevelével és másnapra érvényes repülőjegyükkel igazolta, hogy jogosultak az általános iskola hetedik osztályában használatos könyvek soronkívüli megvásárlására.*

Lehet, hogy van, aki úgy érzi, hogy kissé felesleges éberség érvényes kilépővel ellátott útlevél és egyéb útiokmányok felmutatását követelni, de nincs igazuk. Meg kell akadályozni, hogy holmi elvetemült kölykök, már júliusban, vagy augusztusban belekukkantsanak a jövő évi tankönyvekbe, esetleg idő előtt megtudják, hogy mi Portugália fővárosa és a konyhasó vegyjele, vagy hogy milyen uralkodó volt XVI. Lajos.

Egy darabig még aggasztott, mi történik, ha egy anyuka, miután kellő igazolással (kórházi beutaló, útlevél) megszerezte gyermekének a jövő évi tankönyveket, esetleg ezt az igazolást kölcsönadja egy másik anyukának is, és valaki illetéktelenül jut négy héttel hamarabb egy számtankönyv, vagy földrajzkönyv birtokába? Ezt az aggályomat előadtam a könyvesbolt vezetőjének is, aki elkomorodva válaszolta: „Azt nem tudjuk megakadályozni."

Majd kitalálják a módját. Bízom a bürokráciában.

JAVASLATAIM

Békésen úszom a strand nagy medencéjében, amikor a fejem fölött elröpül egy fiatalember. Ugrott. Ugorni tud, gyönyörűen, olvasni nem. Ugyanis a strandon nyolcvan táblára ki van írva, hogy a vízbe ugrálni tilos. A tilalom indokolt: gerinctörések, balesetek lehetnek a vidám ugrándozásból. A felügyelet céljára rendszeresített fehér nadrágos fürdőmester a medence szélén üldögél, lesüti szép szemét, nem óhajtja észrevenni a randalírozást, a jobb a békesség és a be nem avatkozás elvét vallja. Vagy azért, mert szíve mélyén egyetért az ugrálókkal, vagy azért, mert hiába intené őket, vagy azért, mert ha kiparancsolja őket a vízből, zárás után megvárják és megverik.

Miért ugrálnak ezek a nagy laklik a vízbe? Mert szeretnek fejest ugrani. Jó is az. De miért nem ott teszik, ahol ezt szabad? Mert tömegsportunk állapota szerint, csak azok a tömegek fejeselhetnek, akik valamely sportegyesületben készülnek a világbajnokságra. A többi néhányszázezernek nem jut versenyuszoda. Felesleges energiák feszülnek és veszélyeztetik a nyugodtabb vérű, lassúbb és korosabb úsznikedvelőket. A megoldás? Vagy megtiltani az úszást a harminc éven felülieknek, vagy az ugrálni vágyó ifjak számára uszodákat építeni. Mi sem egyszerűbb. A strandokon rendetlenkedőket, ugrálókat szombat-vasárnapi közmunkára igénybe venni és úszómedencéket ásatni és betonoztatni velük.

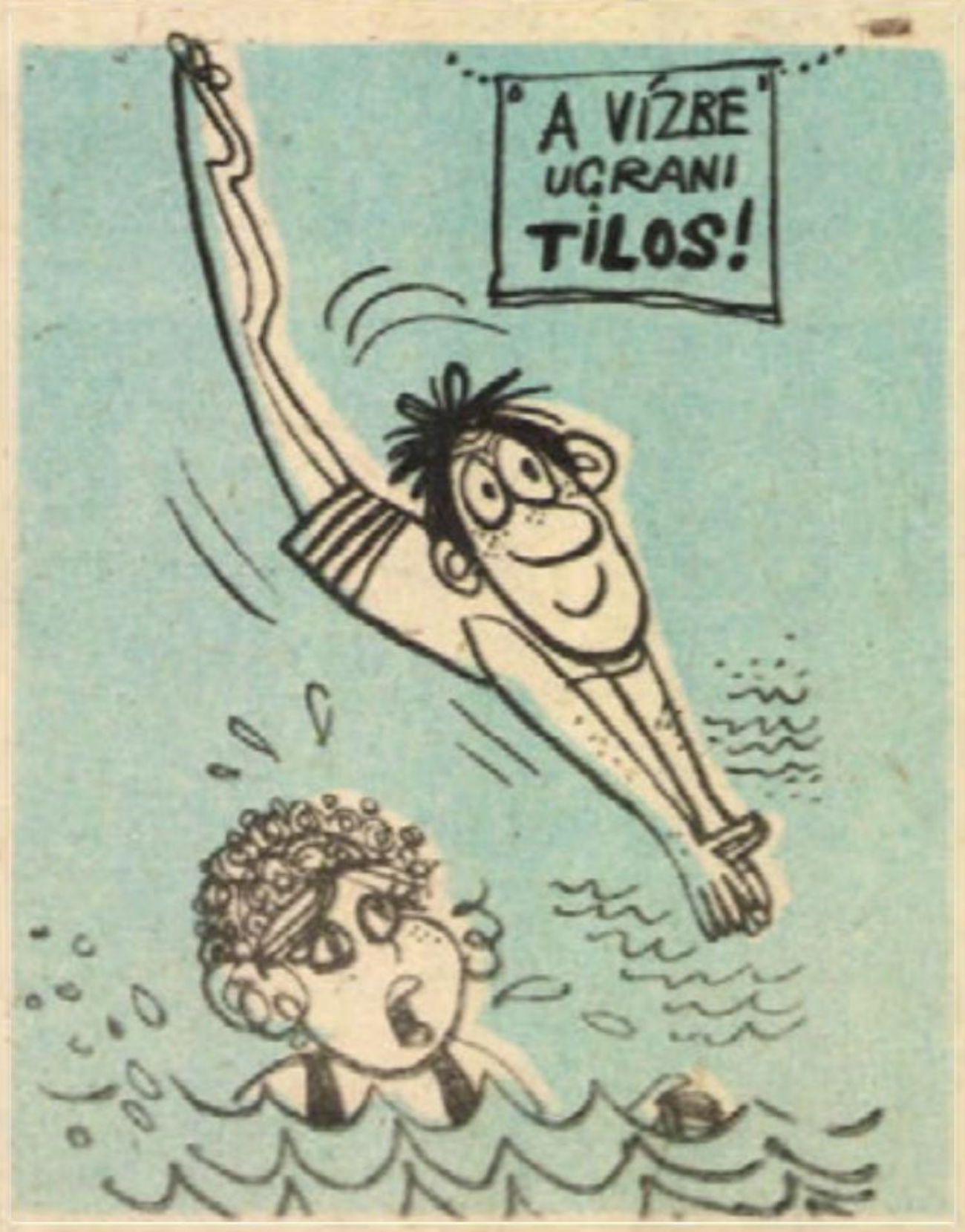
A VÍZBE UGRANI TILOS!

Más. Valami apró műszaki cikkre van szükségem. Nem import áru, magyar gyártmány. Az egyik üzlet leltár miatt zárva, a másikban áruátvétel miatt nem nyitnak ki, a harmadikban is csak tíz után kezdődik a munka, de akkora a tömeg, hogy már be se engednek, mert az önkiszolgáló részlegben a kosár is elfogyott, a másik oldalon pedig már verekszenek. Ifjú leány trónol a pult mögött, cigarettázik, (dohányozni tilos az *ügyfeleknek),* a hosszú sor elvonul előtte, szerencsére igen gyors tempóban, mert a leány fel se néz, csak mondja mint egy szajkó, nincs, nincs. Maximum egy vállvonogatást ajándékoz hozzá.

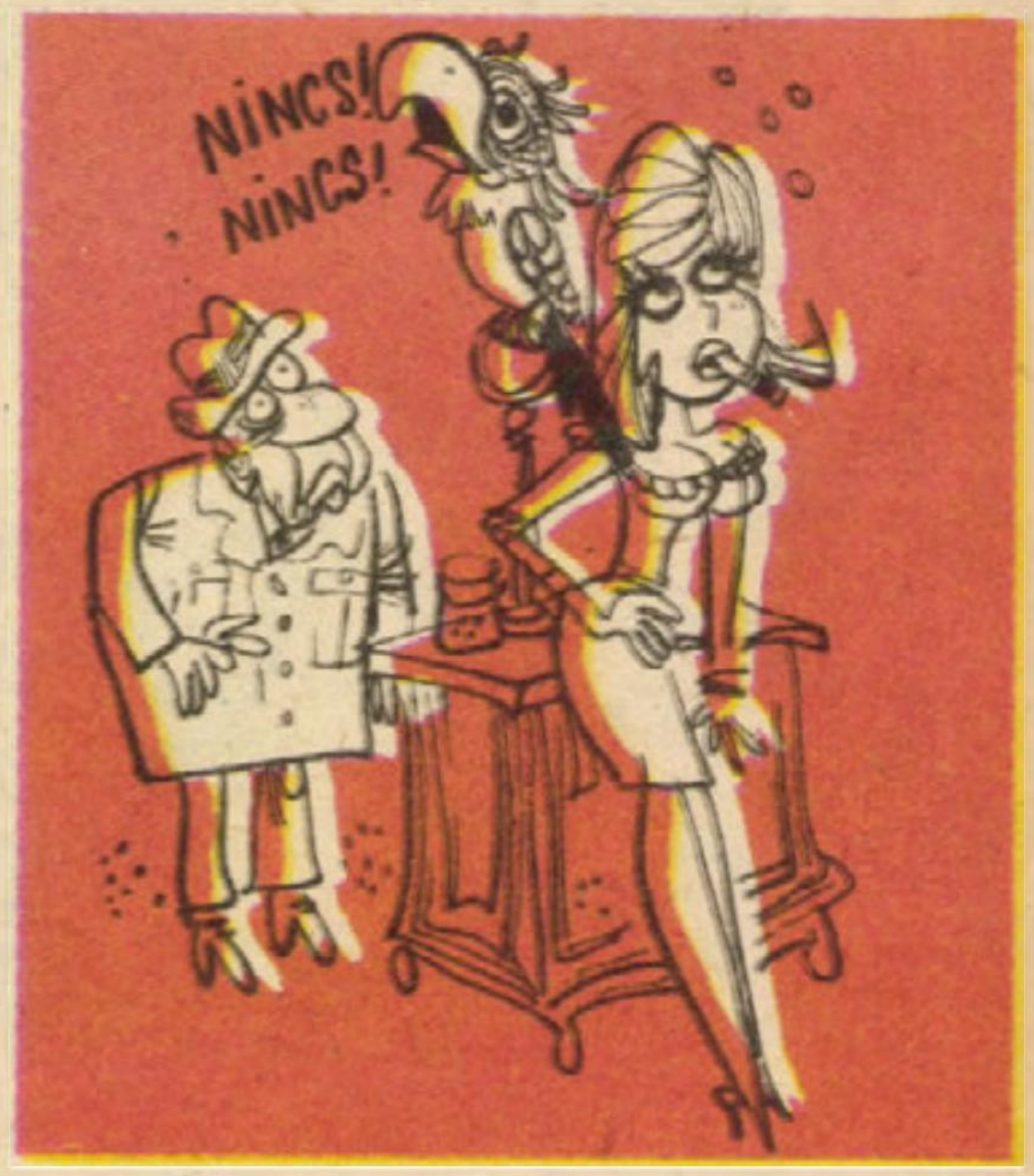
NINCS! NINCS!

Javaslatom: egy és más üzletekben eladó helyett beszerzendő egy szajkó, vagy egy papagáj, amely a bolt ajtajában lengő kalitkájából kiabálná:

— Nincs, nincs, ne kerrresd, ne kerresd...

Az így felszabaduló munkaerőket pedig be lehetne állítani a kérdéses hiánycikk gyártására.

Megint más. Megőrülök. Most mondta a rádió, hogy „egyenlőre". Ahelyett, hogy „egyelőre". Ezt olvasom az újságban, ezt mondja a rádióban a tudományos híradóban a professzor, a népszerű színész, a neves író, mindenki. Kérem szépen: *egyenlőre* lehet szétvágni a zsemlét, de *egyelőre* bottal ütheted a nyomát...

Javasolom, hogy aki egyelőre helyett egyenlőre-t mond, az ott, helyben, nyomban, azonnal fizessen egy forintot és az így összegyűlt pénzen nyomassunk nyelvtankönyveket.

De mit fogunk csinálni annyi uszodával, papagájjal és nyelvtankönyvvel?

Fehér Klára

SOR

SAJDIK, VÁRNAI, HEGEDŰS, BRENNER, DALLOS, FÜLÖP

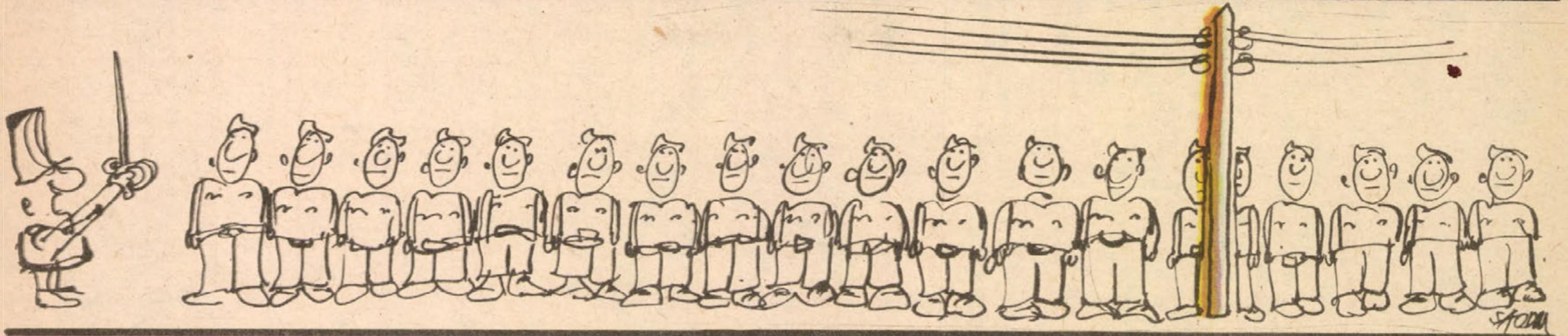

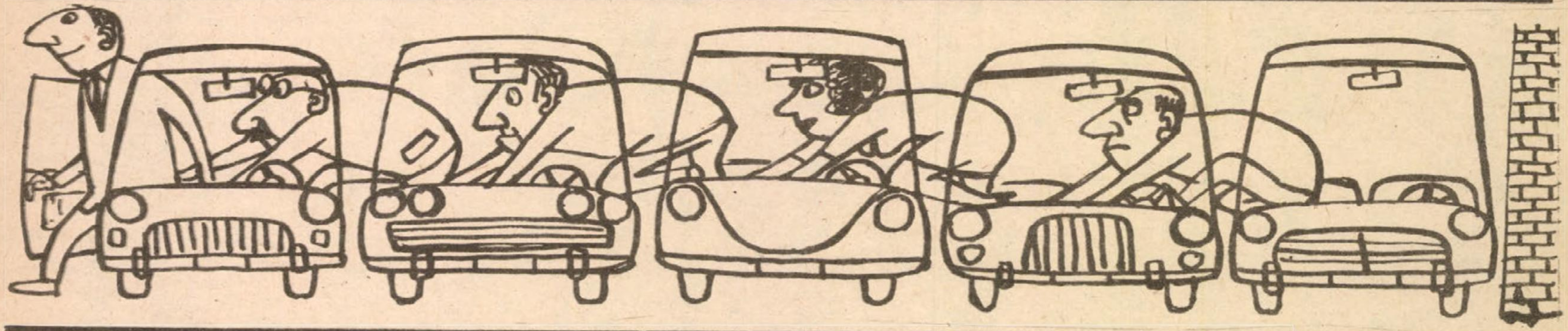

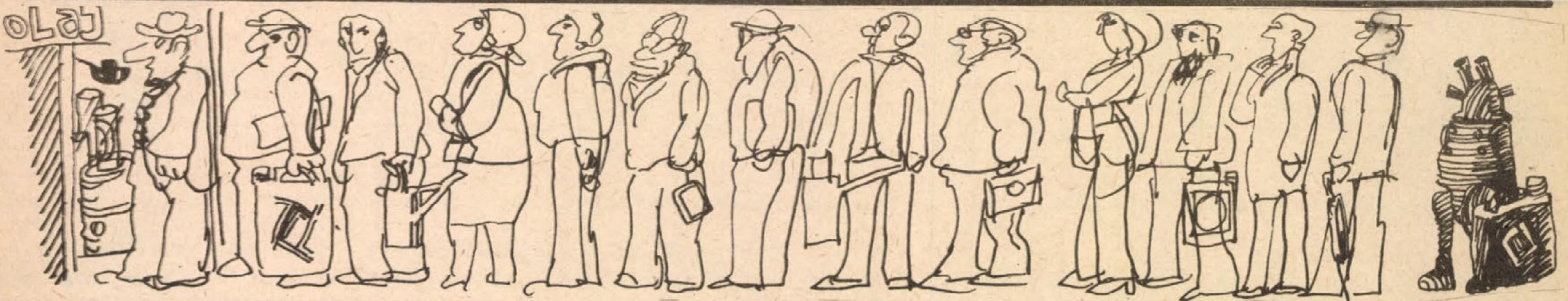

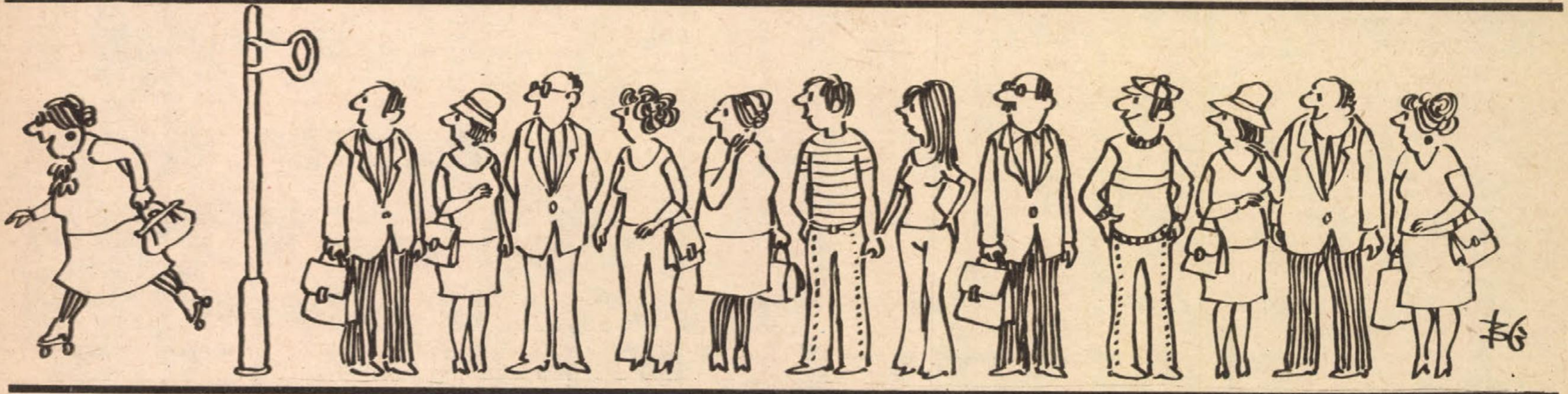

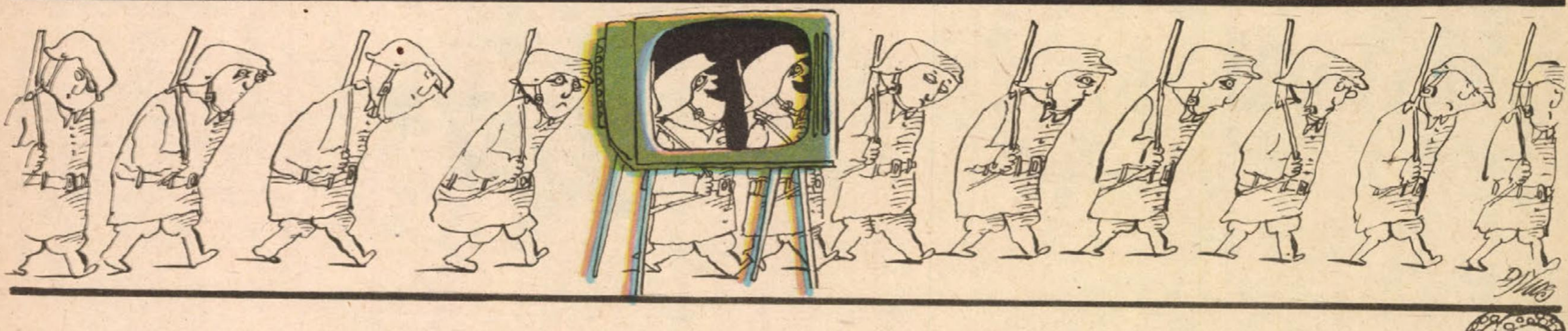

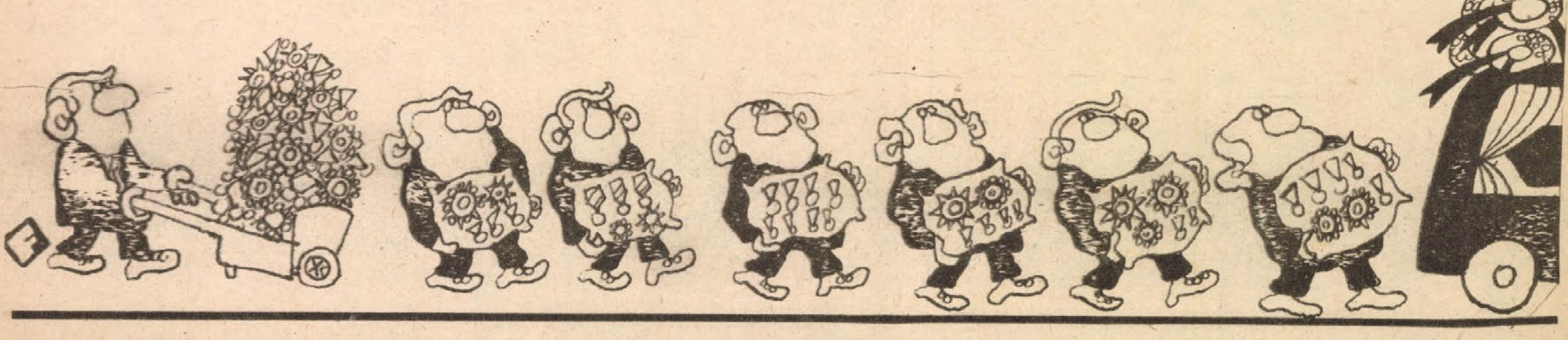

IMPORT HUMOR

LENGYELORSZÁGBÓL

HAMLET DILEMMÁJA

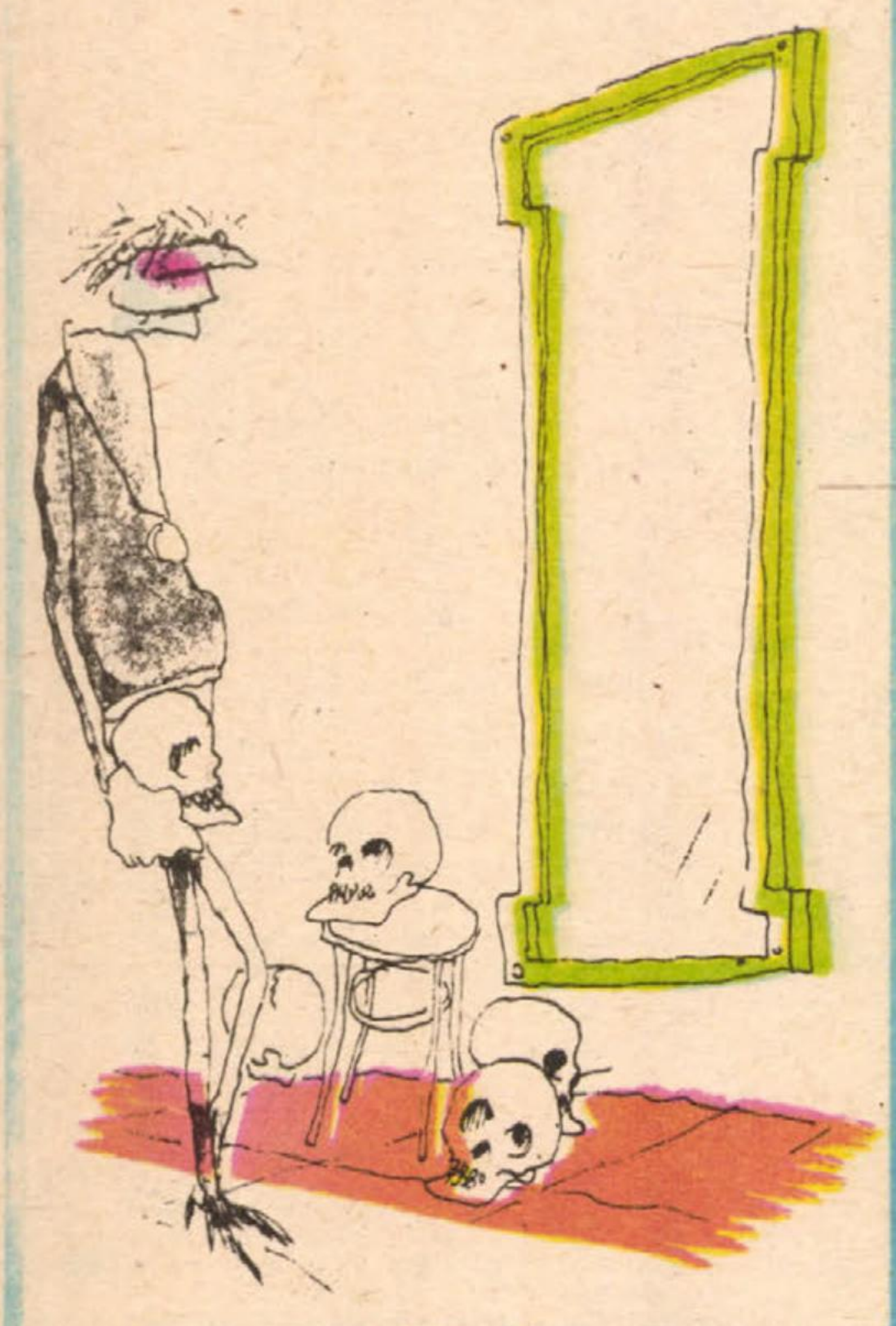

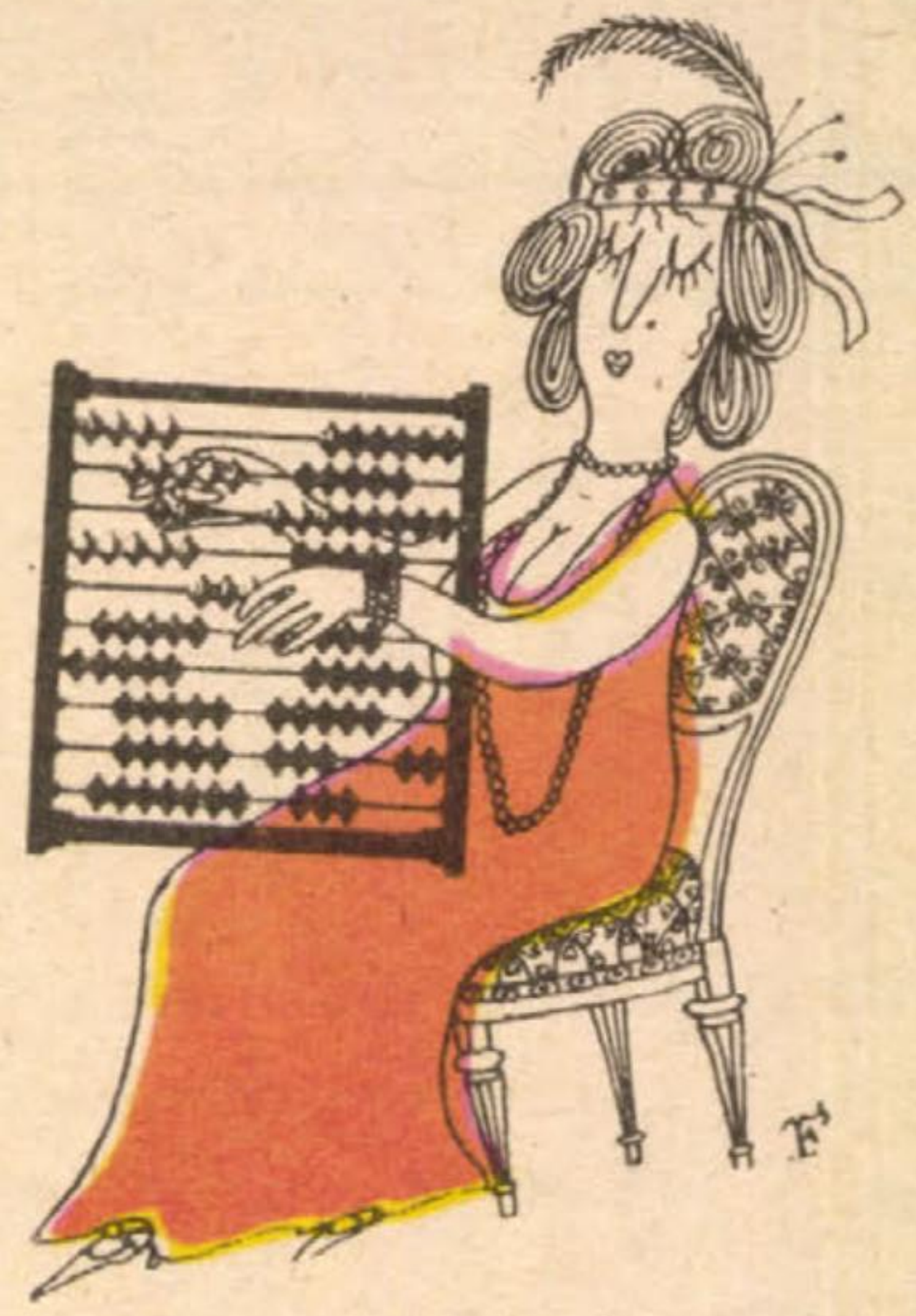

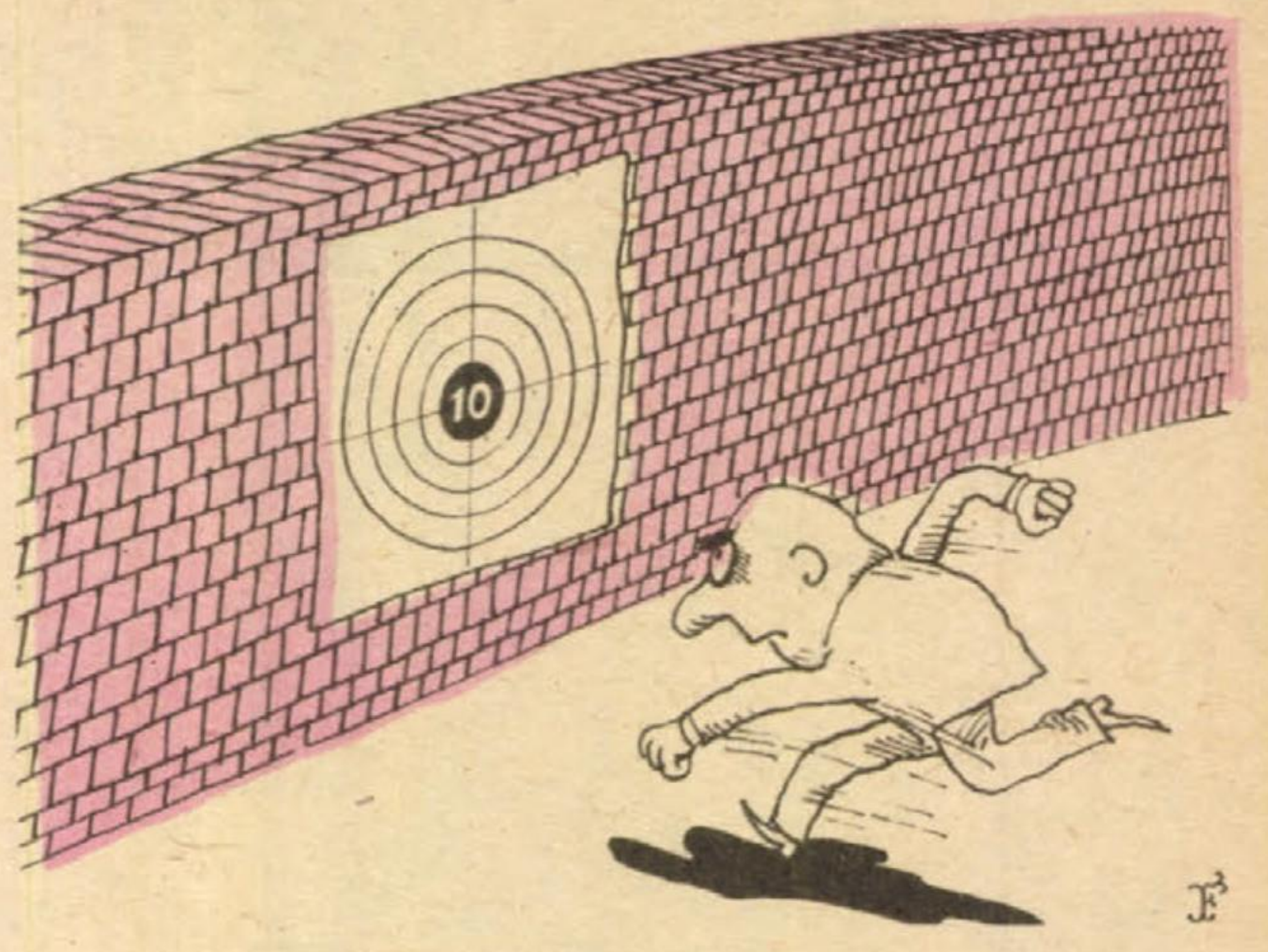

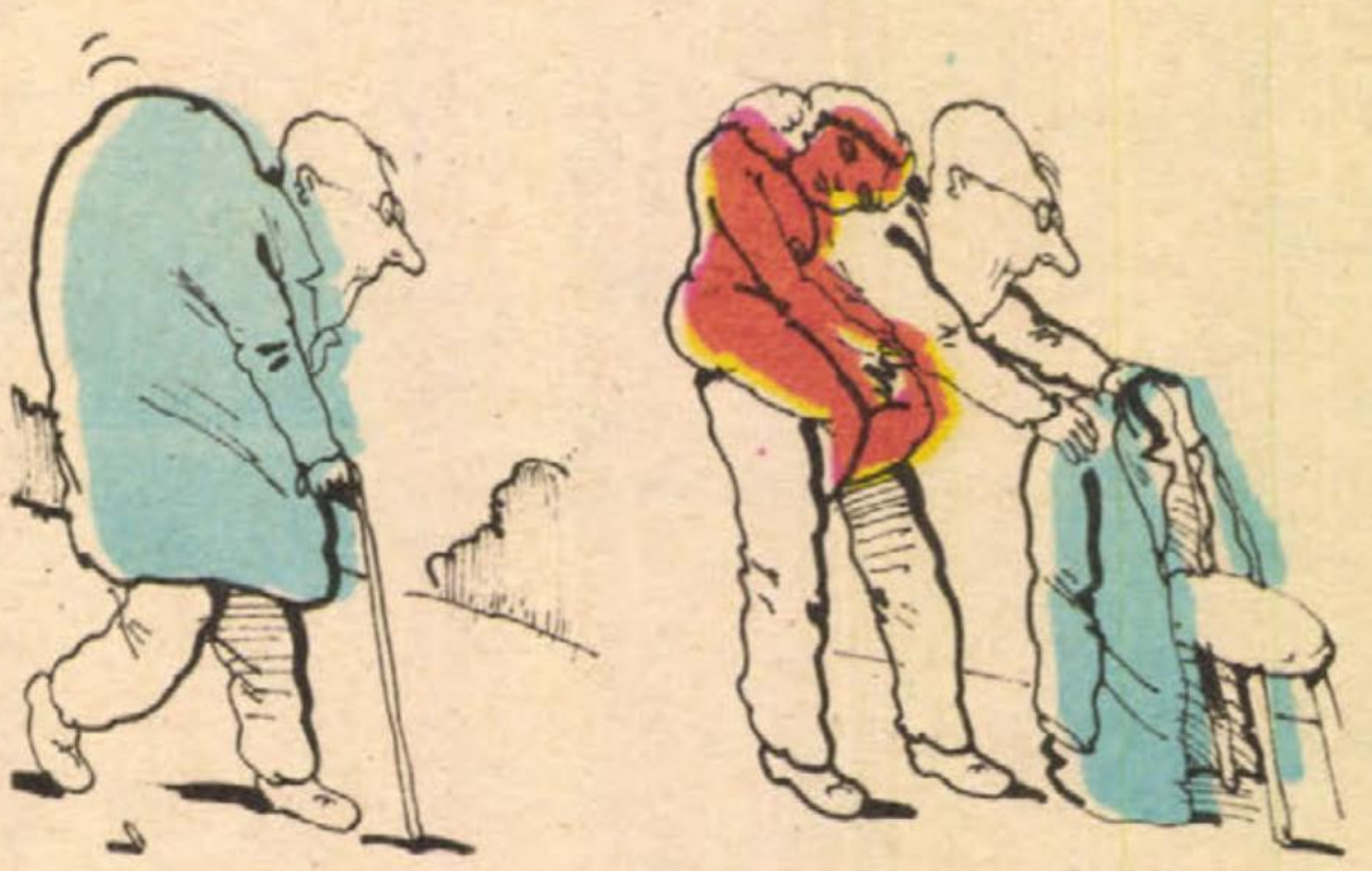

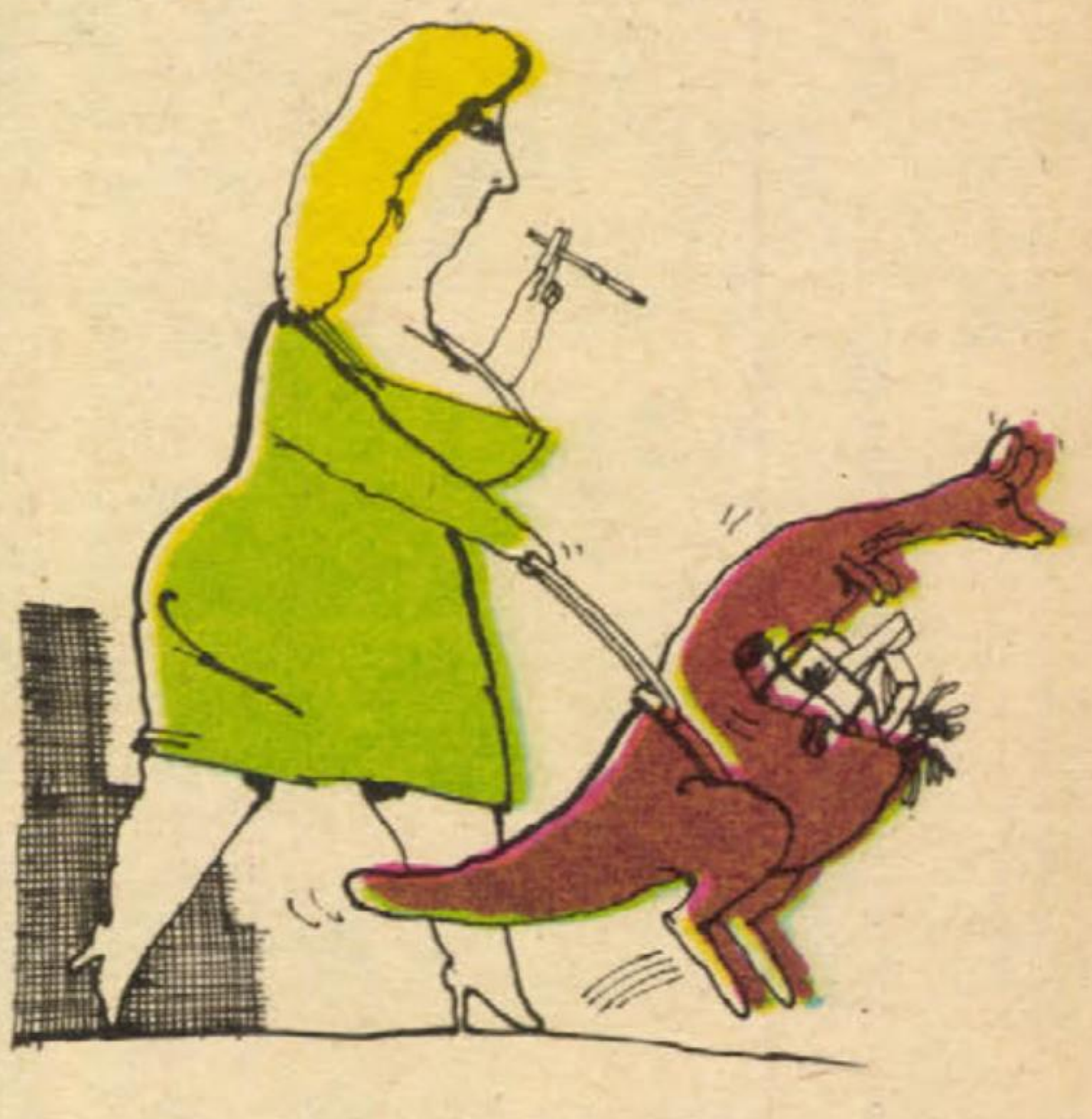

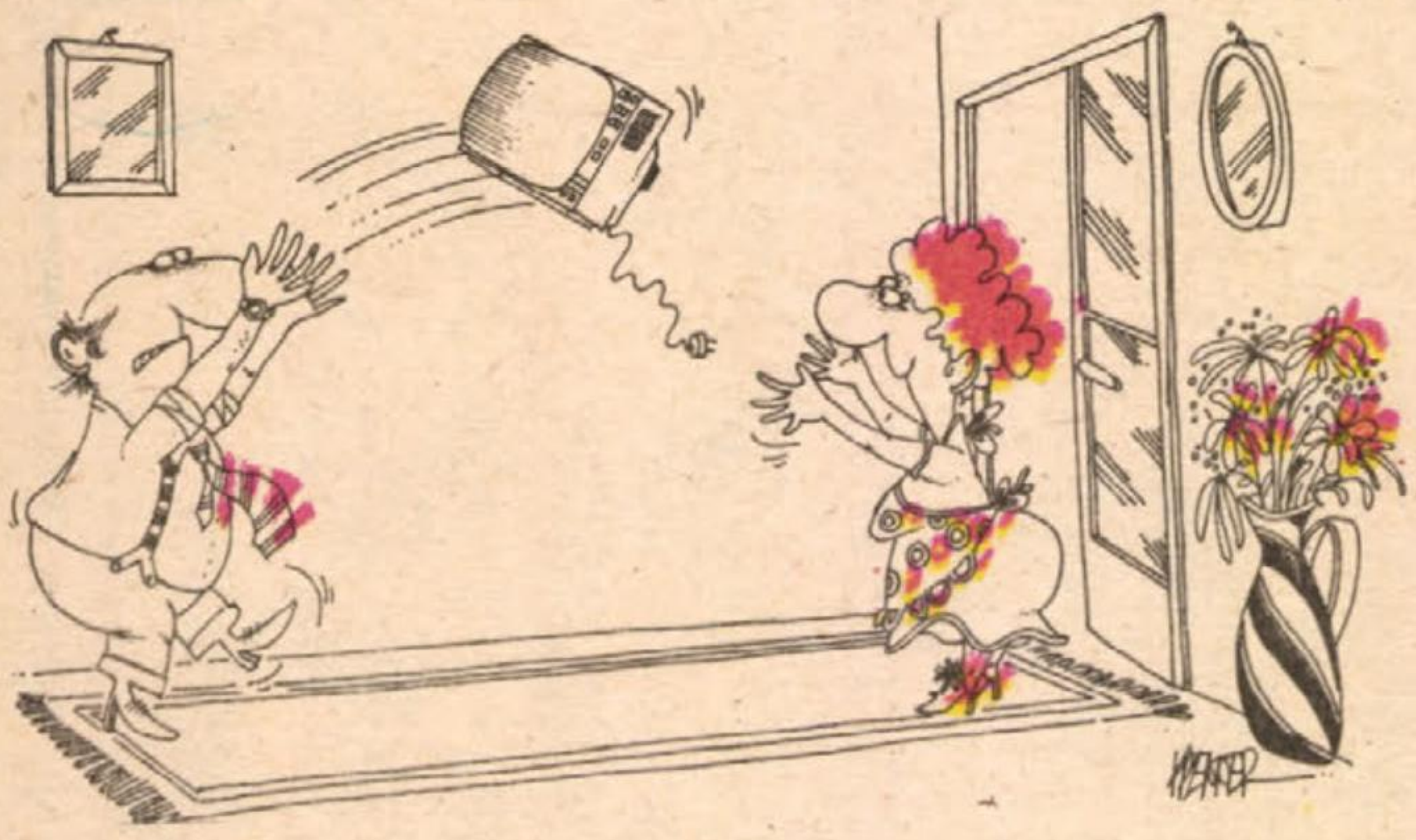

TV-TORNA

Tribün

Mért lett éppen rúdugró? — kérdezték Dan Ripleyt, a fedettpályás világrekordert. A válasz:

— Kilencéves koromban egyszer fejjel lefelé fellógaszkodtam a hinta keresztrúdjára a játszótéren. Csak éppen a lábfejemet akasztottam be. Egyszerre csak kicsúszott, és én rettenetesen fejre estem ... Talán ezért.

—o—

Rezesbanda muzsikál München főterén, de a kutya sem figyel rá.

— Ez mégis csak rémes! — kiált fel a bombardonos. — Miért ez a részvétlenség? Játszik talán még valaki a városban?

— Óh — szól oda egy járókelő —, csak az NSZK válogatottja az argentinokkal.

Kis hír a Scotsman című lapból.

Egy svájci háziasszony két rekordot állított fel egy csapásra, amikor szabadságra Skye szigetére repült. Ő volt az első nő, aki szólóban landolt a szigeten, és ő volt az első pilóta, aki a repülőtér 2600 méteres kifutóján összetörte a gépét.

—o—

Edzősors ...

— Egyetlen idegesség az ember élete — sóhajtott Gordon Lee, az Everton mestere. — Néha már az is aggaszt, ha nincs miért aggódnom.

—o—

A Bölcsesség Könyvéből ...

— Naponta öt percig mindenki tökkelütött bolond — mondta Brian Clough, a Nottigham Forest menedzsere. — A bölcsesség abban áll, hogy ne lépjük át ezt a határt.

(p. p.)

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

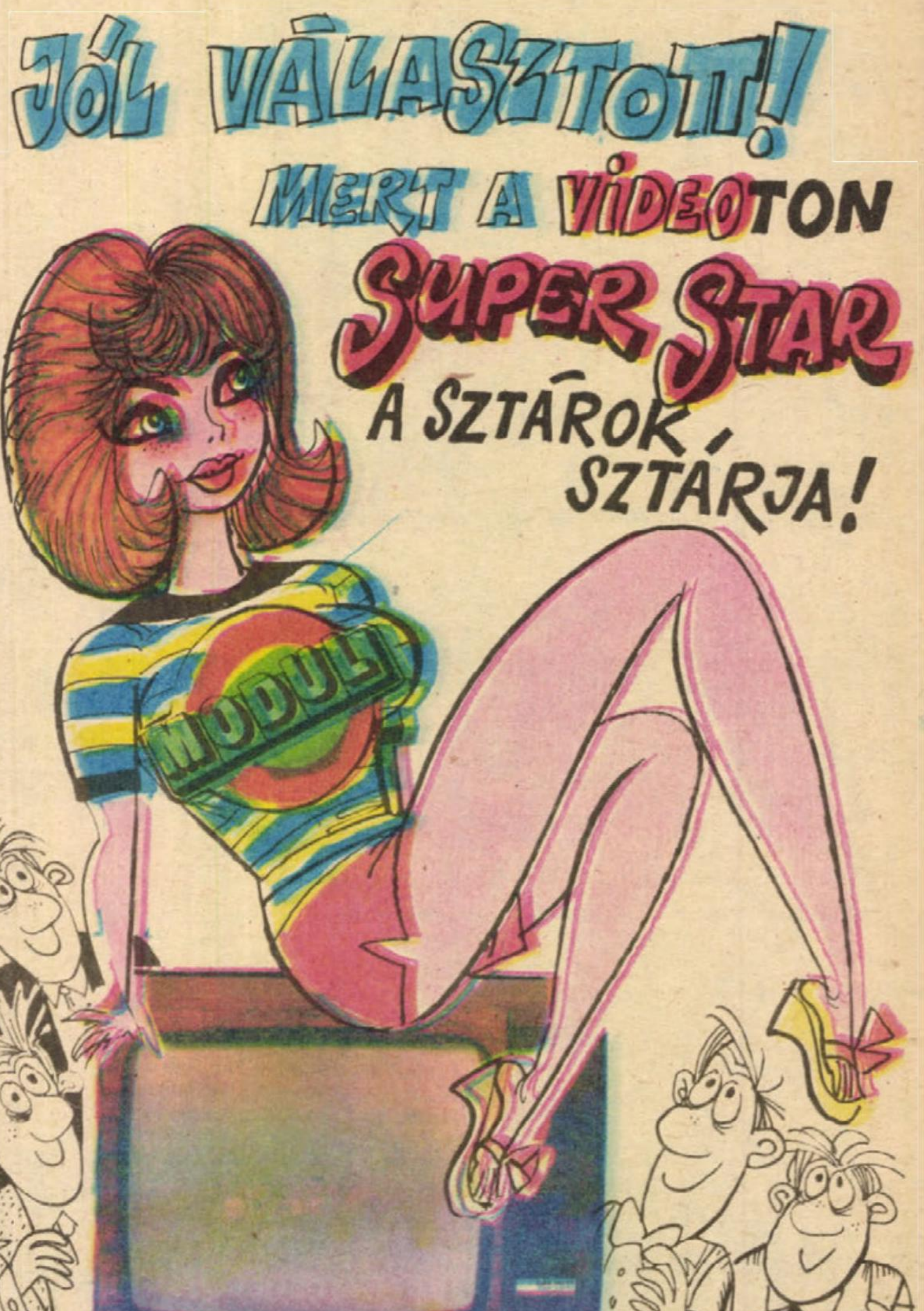

AZ OLVASÓ OLDALA

A SZERENCSE ÁRNYOLDALAI

①

Nyereményre ráfizetni

A 21. játékhéten kettes találatom volt a lottón. 25 forintról volt csak szó, de azért örültem neki. Minthogy a szelvényemre mindig ráírom a címem, joggal vártam nyereményemmel a postást. Mégis hiába. Elindultam hát (4 forintos buszjeggyel) jogos tulajdonomért a szolnoki lottózóba. Ott azonban nem fizetnek ám csak úgy, ukkmukkfukk! Helyette igazolószelvényt adtak arról, hogy „felszólamlottam” és intézkedésükről majd értesítenek. Kerek egy hét múlva értesített az OTP 4. sz. Totó-Lottó Körzeti Irodája (Debrecen, Vöröshadsereg u. 45—47.), hogy nyereményemet kiutalta, ha egy héten belül nem kapom kézhez (?), értesítsem őket. Tudhattak valamit és — nyertek! Csakugyan nem kaptam egy héten belül kézhez a pénzt, írtam Debrecenbe, mit tegyek? (1 Ft bélyegre). Válasz: Ők postázták, reklamáljam a postán. Újabb bélyegköltséggel írtam a szolnoki postának, ám az e sorok írásáig nem méltatott válaszra. Eddig 7 forintot költöttem 25 forintos nyereményemre, de azt a 18 forintot tántoríthatatlanul várom tovább, noha úgy érzem, az most már inkább ráfizetés, mint nyereség. A 21. hét május 21—27. között zajlott le — áremelések előtt —, magam ezt a levelet augusztusban írom.

Szabó István
Szolnok, Szántó krt. 11.
5000

②

Bosszúság ajándékba

500 forintos Skála-ajándékutalványt kaptunk. Az áruház rádió-villamossági osztályán kértünk egy Sokol rádiót, 220-ért Skála rádiót ajánlottak helyette. Nézzük, hogyan szól? Sajnos, nem lehet meghallgatni, mondták, mert vasbetonból van az épület és az leárnyékol. Sebaj, veszünk mást, mondjuk, mindazt, amire a női divatosztályon szükségünk van. Ám amikor fizetni akarunk az utalvánnyal, kiderül: nem tudják beváltani, mert az összeg kevesebb 500 Ft-nál. Veszünk még mást is. Ehhez a pénztárosnő, úgy érezte, semmi köze, az más „felségterület”. Mi csak nála... De ha más ott nem kell már? Vegyünk fölöslegesen 50 zsebkendőt vagy 20 pár harisnyát? Kínunkban felkerestük az illetékest, de ő is hiába törte a fejét a megoldáson, semmi nem jutott az eszébe. Pedig ő az utalvány-felelős. Ekkor nekem támadt egy ötletem: meglévő 500 Ft-os ajándékutalványomat váltsa be öt darab 100 Ft-os címletűre, úgy talán könnyebben boldogulunk az áruház különböző osztályain. Kővé dermedve utasította el javaslatomat.

Ezután az információ felvilágosítására, a karszalagos ügyeletes osztályvezetőhöz fordultam: ő szokta engedélyezni, szívességből (!), hogy az osztályon belül több pultnál is levásárolható legyen az utalvány. Azért ennyi herce-hurca után szeretném tudni, tulajdonképpen miért vezették be az ajándékutalvány-rendszert? Ha sűrűn játszódnak le ilyen jelenetek (s úgy hallottam, elég sűrűn), akkor miért nem változtatnak a módszeren? Vagy fogjam fel az utalványt a Skálának adott kamatmentes kölcsönként?

Maróti Zoltán
Bp., Tahi út 46/b. 1139

HOGYHA SÜRGŐS...

A November 7. tér és a Népköztársaság útja találkozásánál egész napos a csúcsforgalom. Nyilván ezért is helyezték éppen ide két földbesüllyesztett, korszerű illemhelyet a várostervezők. Az ajtaján lakat jelzi: zárva. Zárva éjjel, zárva nappal! Vajon mikor tart nyitva?

A szemem láttára két szőke kamaszgyerek nekirugaszkodott és ügyesen átugrott a lakattal lezárt rácsozaton. Könnyedén, játékosan leszaladtak a lépcsőn, majd feltehetően dolguk végeztével visszajöttek és távoztak.

A sok idősebb, esetleg bottal, mankóval közlekedő uttcai járókelő ezt nem tudja utánuk csinálni. Ők mit tehetnek? Tovább gyalogolnak. Nem messze ide, a Lenin körút 91. sz. ház előtt van hasonló intézmény. Annyira hasonló, hogy ez is zárva van. Zárva éjjel, zárva nappal. És Budapest egyre több pontján, ahol pedig azelőtt működött, „hiánycikké” vált a nyilvános illemhely. Talán az üzemeltető, a Fővárosi Csatornázási Művek is bezárt és a Balatonnál pihen?

(f. i.)

AUTOMATA HÁZFELÜGYELŐ VAGY HIBAMENTES FELVONÓ

Baráti látogatóba mentem a Váci utca 68-ba, a negyedik emeletre. Noha a házban van lift, gyalog kellett felkaptatnom, barátnőm szerint a felvonó azért nem használható, mert nincs házfelügyelő. Volt, fegyelmivel elbocsátották, de a szolgálati házfelügyelői lakásból nem költözött ki. Nem is fog, amíg nem tudnak más lakást biztosítani neki, ilyenformán új házfelügyelő, ha lenne is, nem tudna beköltözni, a kör bezárult. Lakók és a lakókhoz érkező rokonok, vendégek addig is, amíg ez megoldódik, járhatnak gyalog. A lift pedig áll. Ugyanis vészcsengő van benne, mint minden liftben, de ha menet közben meghibásodnék, a benne tartózkodó hiába nyomná a csengőt, nem válaszolna rá senki, minthogy — gyakorlatilag — nincs házfelügyelő. (De ha történetesen lenne: az mindig otthon ülne? Hátha éppen akkor vásárolna a piacon, amikor elromlik a lift, bennreked valaki és hiába nyomja a vészcsengőt... Akkor mi van?)

Jobb megoldást kellene kitalálni. Talán automata házfelügyelőket, robotembereket, vagy amire gondolni sem merek, garantáltan hibamentes felvonókat. Addig is, amíg ez bekövetkezik: nem rossz módja a lakásszerzésnek, elszegődni házmesternek, egy idő után „bemondani az unalmast”, legfeljebb felmond az IKV, de sebaj, kitenni úgysem tudja az összkomfortos házfelügyelői lakásból, mert nincs hova. A lakók pedig maradnak lifttel is lift nélküli, takarítatlan, ellátatlan stb. házban.

Rákos Edit
Bpest, Bástya utca 10. 1056

SZESZES ITAL — SI, TEJ — NO!

A Wesselényi utca és a Lenin körút sarkán levő közértben vásároltam augusztus 3-án, s a 3. sz. pénztárban dolgozó hölgy felhívta a figyelmemet, hogy a bolt előterében találok papírt, amibe csomagolhatok. Tanácsa nyomán a hártyavékonyságú papírból kettőt (!) felhasználtam arra, hogy a csöpögő tejeszacskót belecsomagoljam. A hölgy nem volt rest kijönni fülkéjéből (pedig hosszú sor állt a pénztár előtt), hozzámlépett, kivette a kezemből a két szál papírt — a többi vevő nagy felháborodására —, és közölte, hogy a papír a palackozott italok csomagolására szolgál. A tej tehát, amely mellesleg a gyenge zacskós csomagolás miatt sokszor csöpög, a tej, az smafu, a drága szeszes italt, amely nem folyik, nem csöpög, azt védjük csomagolópapírral is! És érdemes a vevők hosszú sorát otthagyni két szál árva papír (meg a vevő kioktatása) miatt? És mi legyen a véleményem e pénztárosnő boltvezetőjéről, aki ezek után megtagadta a panaszkönyv (magyarosított nevén: vásárlók könyve) rendelkezésemre bocsátását?

Tamási Tamás
Bp., Nap u. 5. 1082

TÜCSÖK és BOGÁR

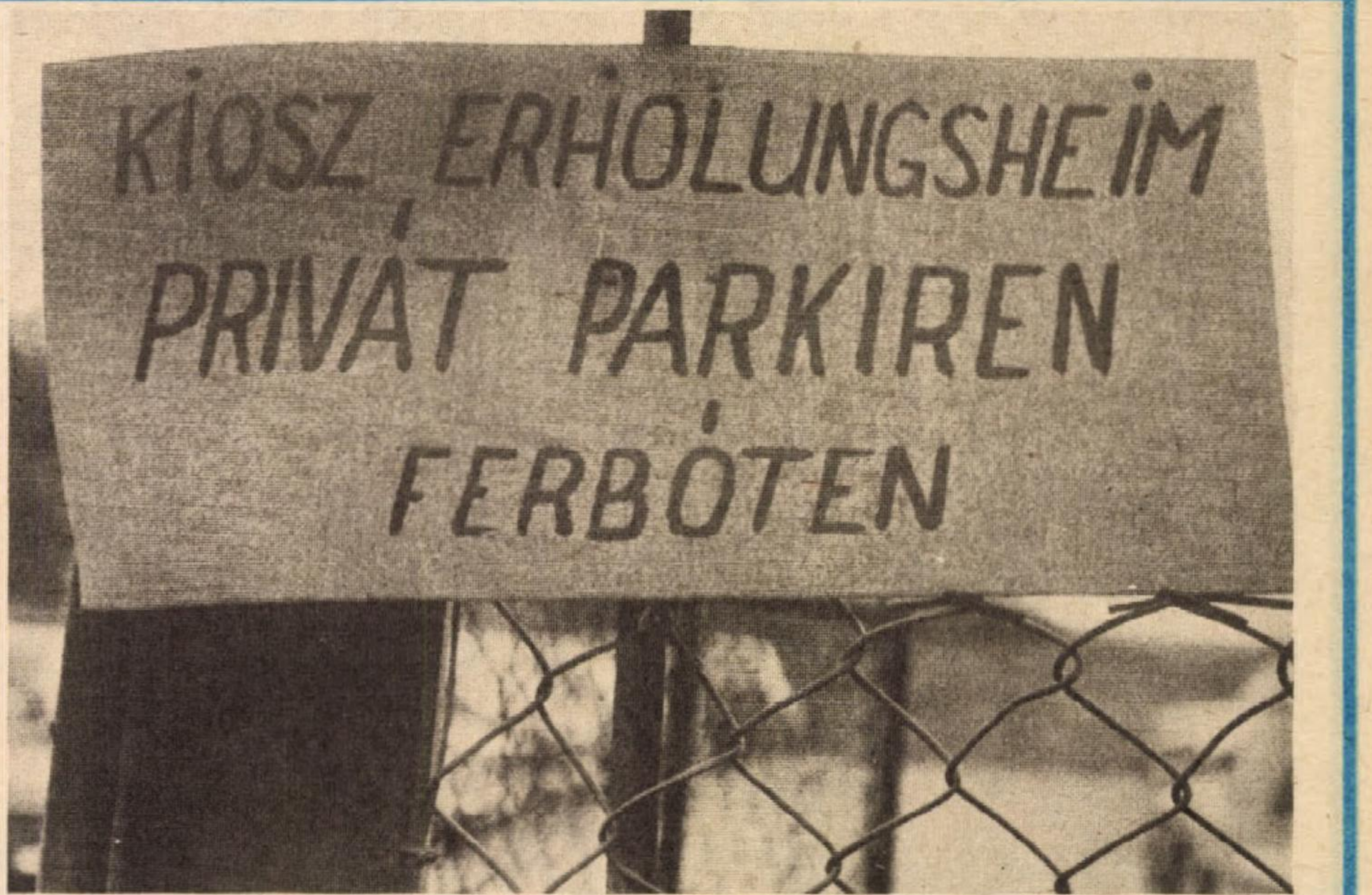

Hű, die Kötschögét desz Muttersz! — kiálthatnak fel hasonlóan ékes németséggel a szép tábla olvastán.

(Hévizen fotózta Orffy Pál)

Hét gramm cukor a reggeli kávéhoz. Kérdezem a pincért; van aki az egészet elhasználja? Nincs. Alig-alig. Sokan felét is meghagyják. Akkor számoljunk. Mondjuk öt gramm elég lenne. A vendéglátóipar naponta elad egymillió kis tasakot a kávék mellé. Elpazarlunk tehát kétmillió gramm, azaz kétszáz — lehetséges ez?! — kétszáz tonna cukrot.

Lehetséges ez? — kérdi a szerző. Válaszunk: nem, nem lehetséges. De két tonnában kiegyezhetünk, és az sem csekélység.

(A Képes Újságból nyírta Szőke László, veszprémi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

— Hát hova hajlandó menni?

Erre Pesti Nő megbillentette kicsit a fejét, hogy az kifordult a tűsarkú cipőből, s a legtermészetesebb hangon azt mondta:

— Egyébként is... nálam jobb feketét ihat!

Az ősz divatkalapja tehát a tűsarkú cipő!

(A Szabad Föld c. lapban fedezte fel Kertész Gyöngyi, gősfai olvasónk)

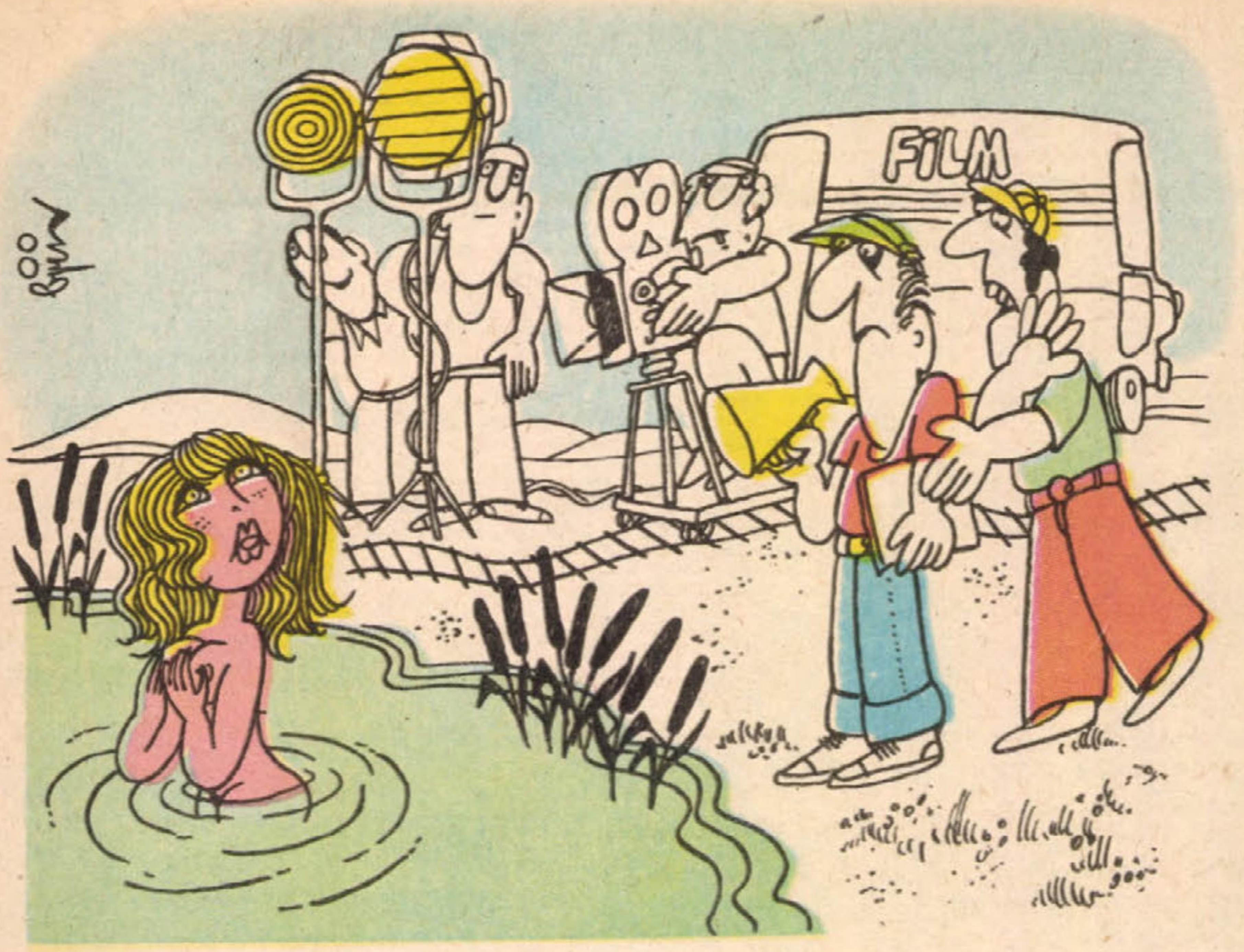

– Most szóltak fentről, hogy csak nyakig emelkedhet ki a vízből!

NYÁRI ÖRÖMÖK

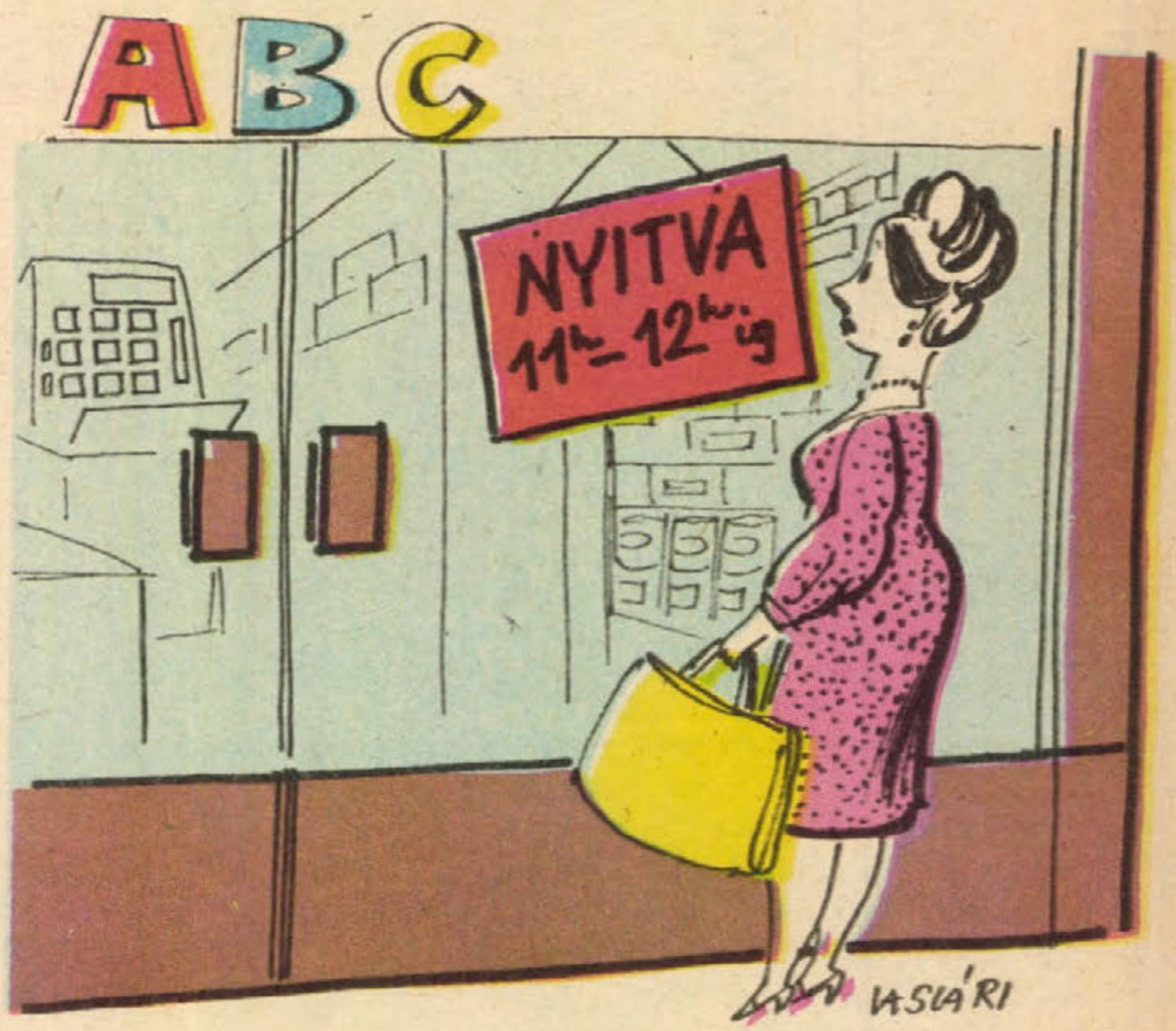

ÚJ VILLANYSZÁMLA

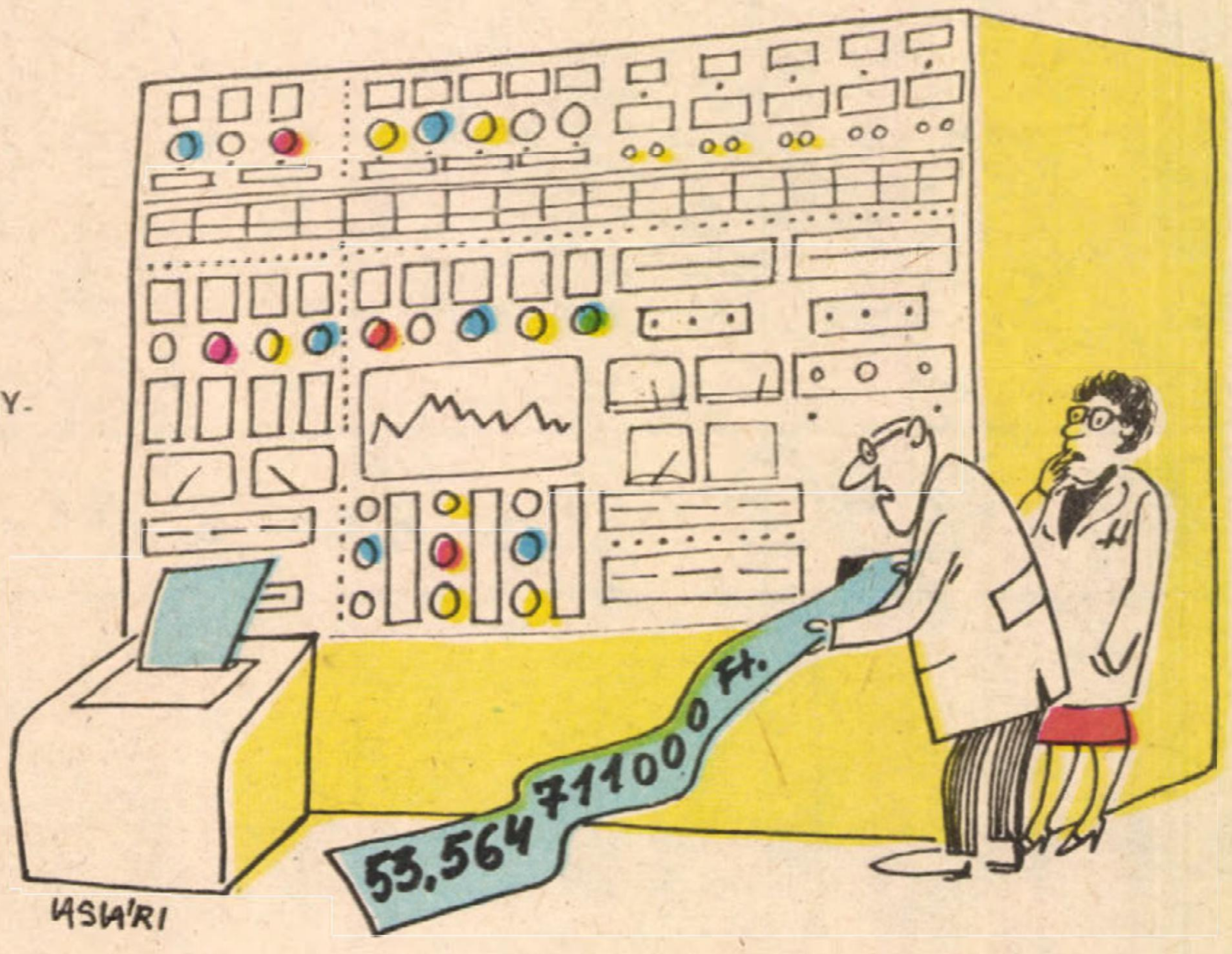

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy nő panaszkodik a barátnőjének:

— Végzetes tévedés áldozata vagyok.

— Mi történt?

— Harminckilences lábam van, de nagyon megtetszett a boltban egy harminchetes cipő.

A temetés után a csinos, fiatal özvegy búsan sóhajtozva mondja barátnőjének:

— El sem tudod képzelni, hogy milyen nehéz a szívem! Viszont van most egy vigaszom: legalább tudom, hol tölti Alfred az estét!

ZSÖLLYE

A napokban tett eleget a glasgow-i operaház meghívásának kitűnő baritonistánk, Miller Lajos. Útjára elkísérte kolléganője, Dobránszky Zsuzsa is, de ez alkalommal csupán feleségi szerepkörben. Repülőútjuk igen kellemes volt. Dobránszky Zsuzsa egyszer izgatottan mutatott ki az ablakon:

— Látod, már Skócia fölött repülünk!

Miller föl se nézett a krimiből, amelynek éppen a legizgalmasabb részénél tartott.

— Igen? És honnan tudod megállapítani, hogy ez már Skócia?

Zsuzsa a legkomolyabb arccal válaszolt:

— Látok egy asszonyt, aki a patakban papírszalvétát mos!

*

Monte-Carlóban együtt forgat az amerikai Al Pacino és a francia Charles Aznavour. Mindkét művészről el lehetne mondani, hogy állhattak volna többet az esőben, vagyis nőhettek volna magasabbra is. Az első forgatási napon Pacino odament Aznavourhoz.

— Azt hiszem, mi egyforma magasak vagyunk!

Aznavour szomorkás mosollyal válaszolt.

— Inkább egyforma alacsonyak, nem?

*

Lorán Lenke nagy vitában volt férjével, Kozák Lászlóval: hova menjenek nyaralni? Kozák hazacipelt vagy húsz idegenforgalmi prospektust, hogy könnyebb legyen választani, de akármelyiket választotta ki, a feleségének egyik sem tetszett. Végül már csak egy prospektus maradt.

— Lenkém, azt hiszem, ez végre neked is tetszeni fog. Ez kell nekünk! Jó levegő, szép tájak! Menjünk az Alpesekbe!

Lorán összeráncolta a homlokát.

— Nem jó! Ott az ember a hegyektől nem látja a vidéket!

Rátonyi Róbert

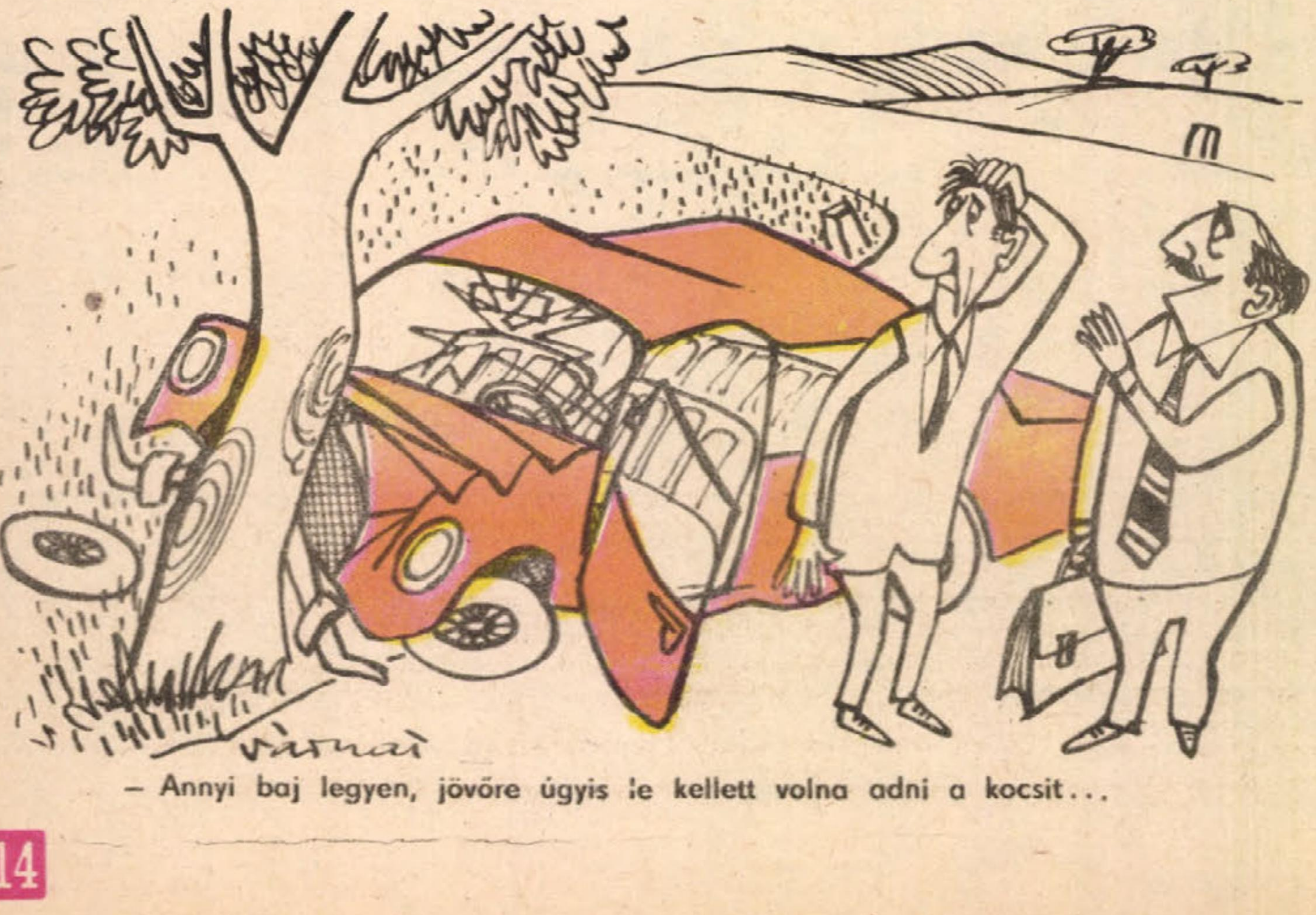

– Annyi baj legyen, jövőre úgyis le kellett volna adni a kocsit...

MINDENT A GYEREKÉRT

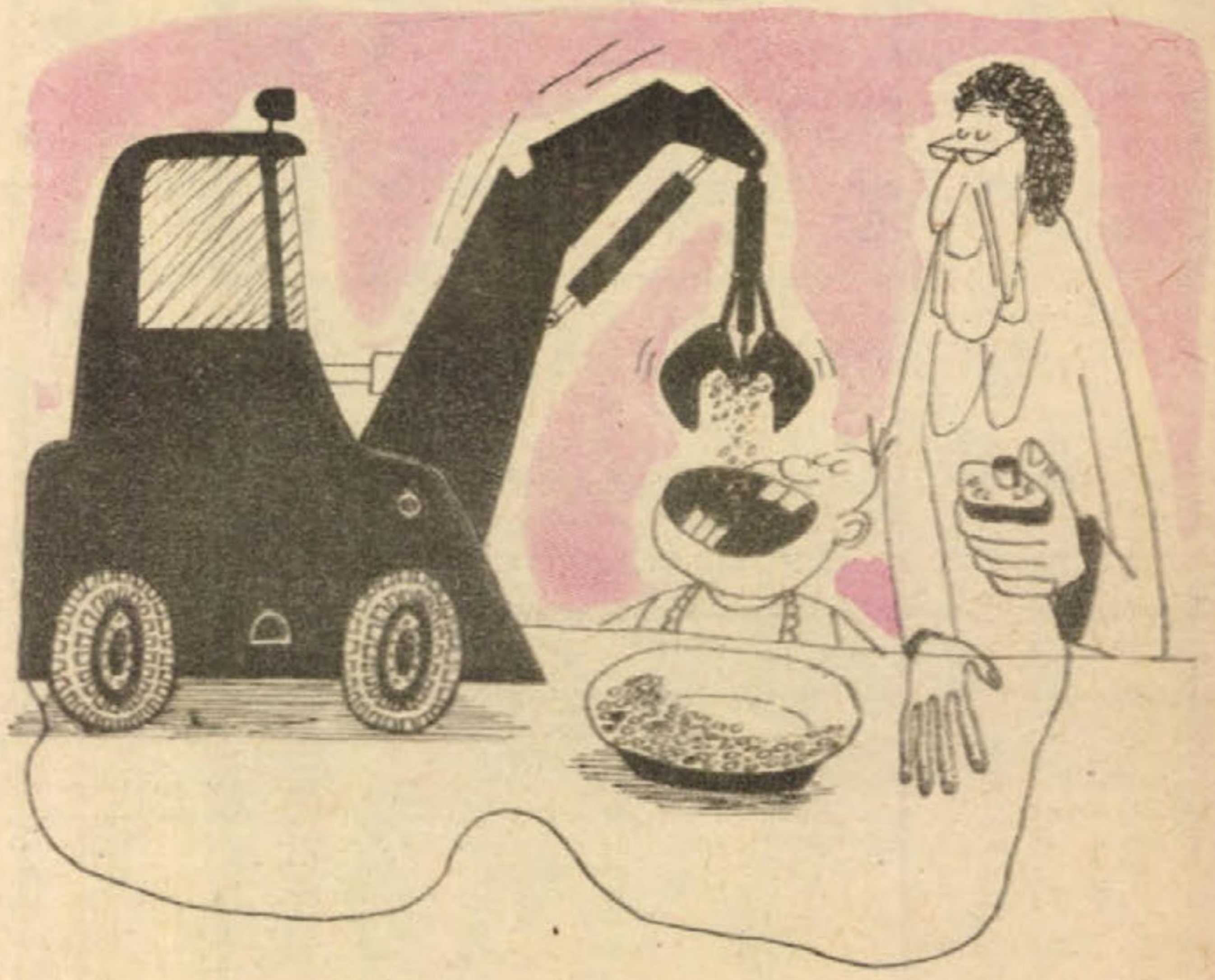

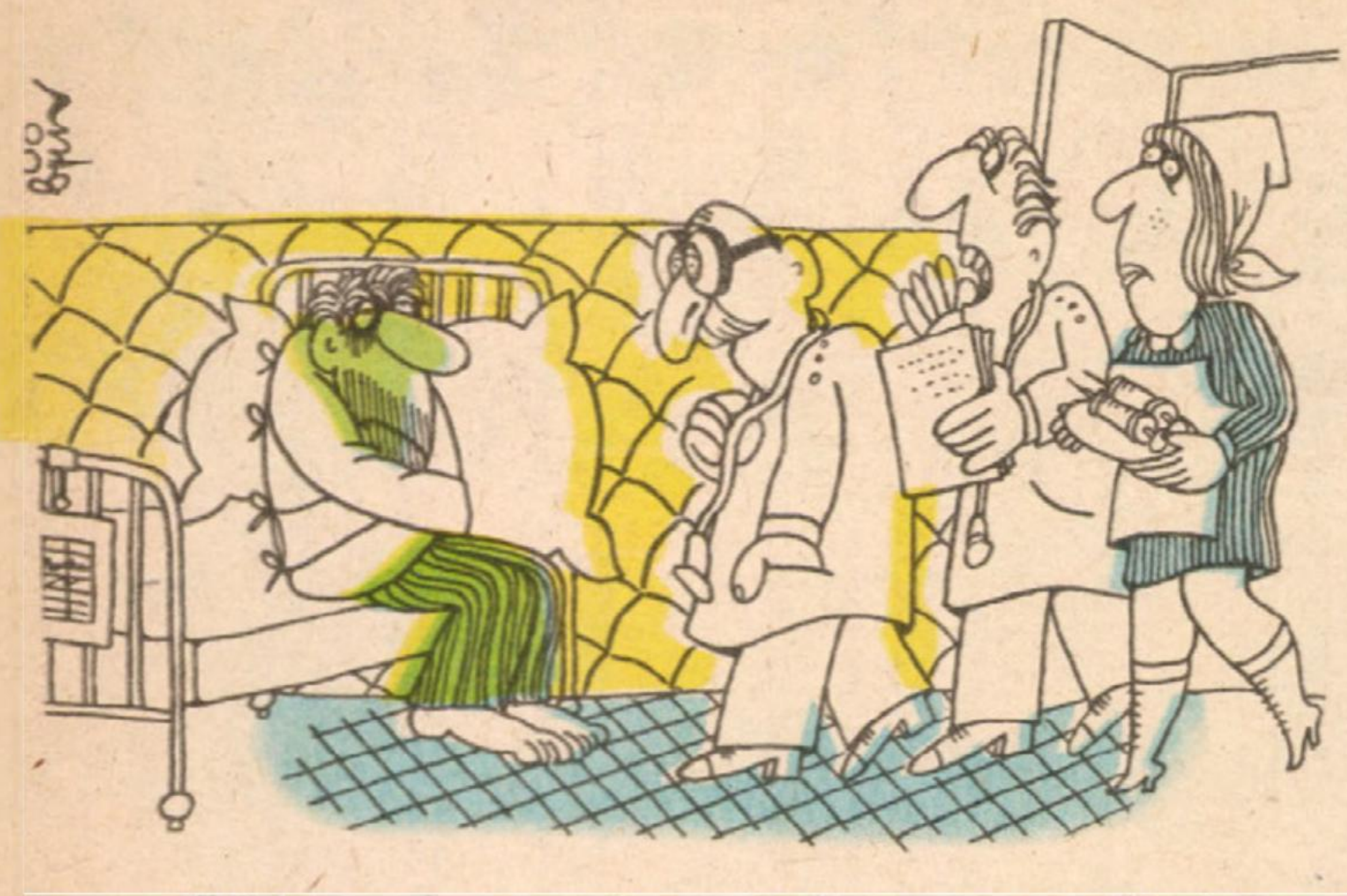

– Telefonon akart egy ügyet elintézni a szerencsétlen!...

VÁLÓPERES ÜGYVÉDNÉL

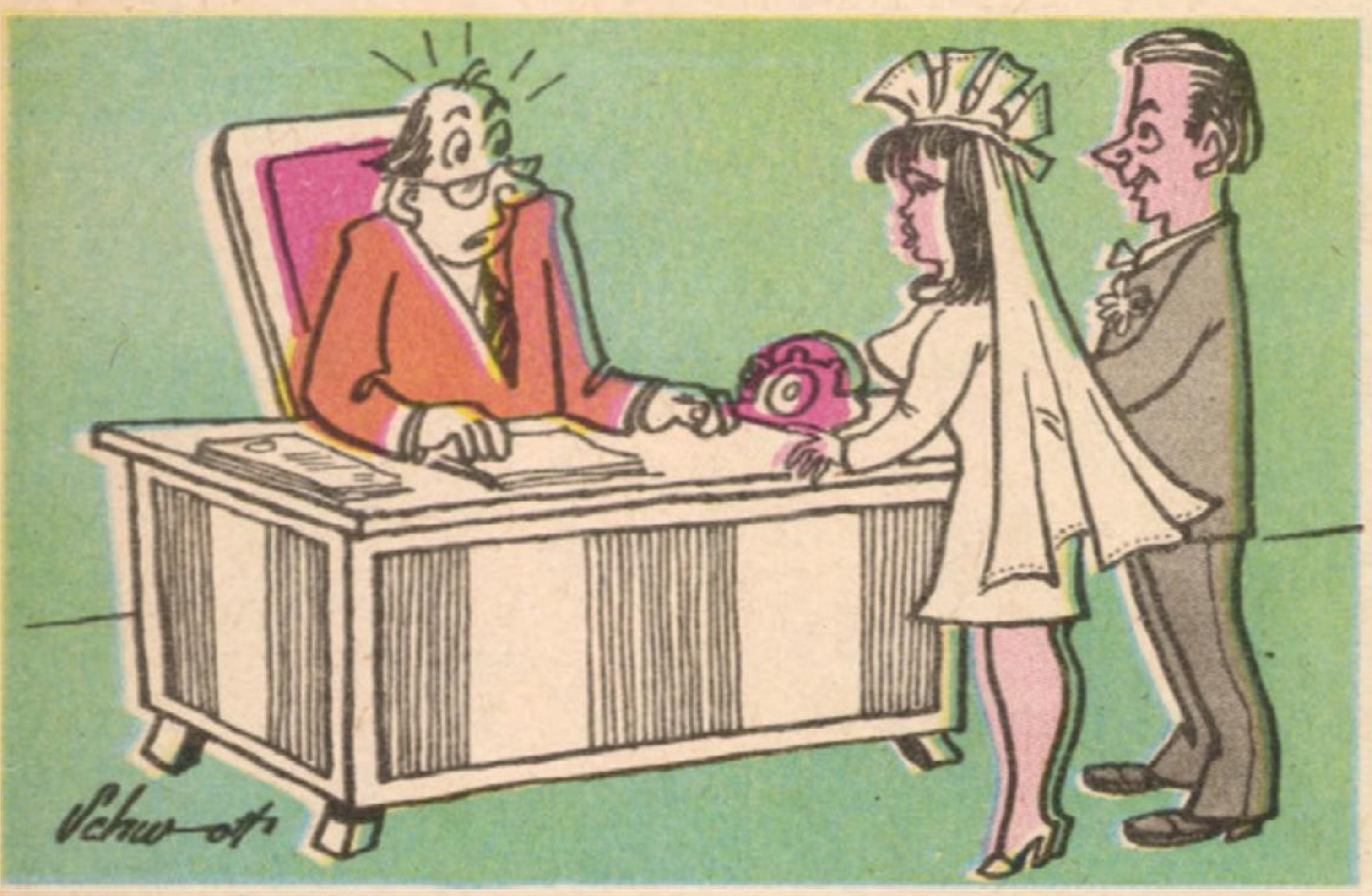

– Bocsánat, ügyvéd úr, de nem volt időnk átöltözködni.

A PARTNER

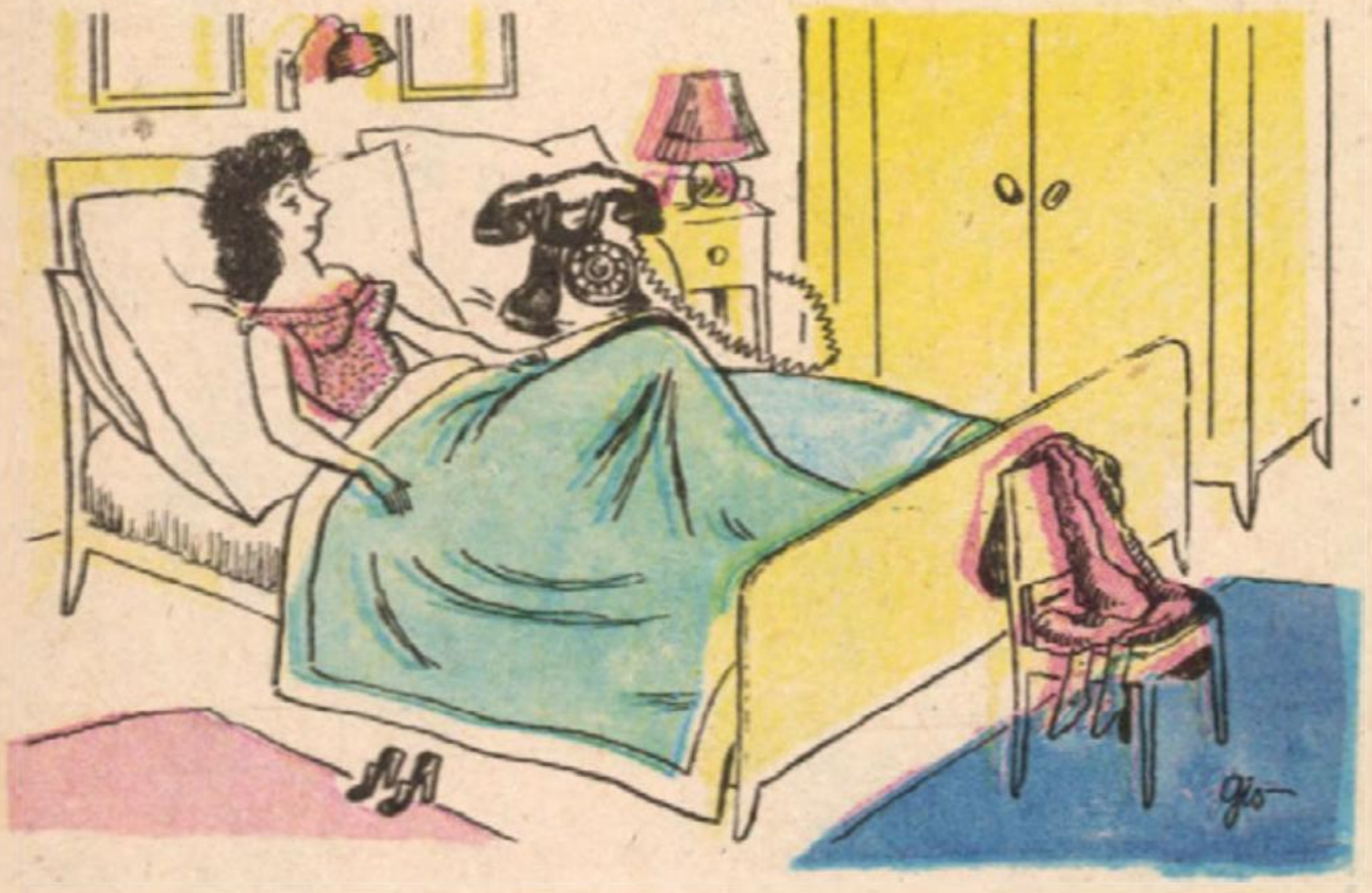

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-35 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ezt vegye meg — biztatja a vevőt az órás —, ez a príma óra nekem hatszázban van, de odaadom négyszázért.

— Hol itt az üzlet?

— Bízza csak rám, busásan behozom majd a javítások árán.

*

— Miért van a vasútállomás félórányira a falutól?

— Hogy közel legyen a sínekhez.

Kisfiúk beszélgetnek

— Mi az, hogy „anatómia"? — kérdi a 12 éves Pisti a barátjától. Az némi tűnődés után így felel: — Vízszintes 1 — függőleges 14. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Szép városka a fővároshoz közel
14. Ógörög törzs
16. Egyesület
17. Ókori nép a Balkán-félszigeten
19. Földművelő eszköz
20. E. A.
22. Szellemi alkotó a fordítottja
23. Törvénybe ütköző dolgot művel
24. A relativitáselmélet megalkotója
28. Egy — idegen nyelven
29. Földtörténeti kor
31. Magyar költő és szótárszerkesztő (1800—1866)
33. Kőzetfajta (kristályos pala)
35. Figura a magyar kártyában
36. A vérkeringés motorja
37. Kerek szám névelővel
38. Nyomdatechnikai eljárás (színes síknyomás)
42. A kőolaj régebbi neve
45. Röviden: gríz
47. Wells neve előtt található két betű
48. Egy — németül
49. Nagy angol festő, melleg költő és „próféta" (1757—1827)
50. Figyelmeztetés a rosszul tanuló diáknak
52. Rendőrségi alegység
53. Múló szépséghiba az ember bőrén
55. Az ellenőrzés leggyakoribb hibája
56. Égitest
58. Egy közel-keleti állam fővárosa
60. L. T.
61. Közös vasútállomása van Dunakeszivel
63. Azonos betűk

FÜGGŐLEGES

2. Trójai főpap, akit fiaival együtt két kígyó fojtott meg
3. Ókori pénz
4. A durva hazugság
5. Igekötő
6. A finom ételek élvezője
7. Hegyrendszer Észak-Afrikában
8. A kecske mondja
9. Kézzel jelt ad
10. Római 1500
11. Pusztít
12. A „véres költő"
15. Olajos magváért tenyésztik
18. Eladó holmi
21. Borfajta
25. Laza, lyukacsos kőzet
26. Ételízesítő folyadék
27. Rajta hát!
30. A pihenés ideje
32. R. Ö.
34. Az utolsó magyar királyné keresztneve
39. Valamibe fullad
40. Szilárd állapotú tisztítószer
41. Égből hullott eledel
43. Az ókori Rómában a halottak tiszteletére szentelt ünnep
44. Például a Patyolat is
46. Velence híres hídja
47. Különlegesen önfeláldozó magatartás jelzője
51. Helyhatározószó
52. Területmérték
54. Személyes névmás
57. Igekötő
59. Fiatalok nemzetközi találkozója
62. Kettős mássalhangzó
64. Szólít, de visszafelé
65. Zeus kedvese, akit Héra tehénné változtatott

1 O	2 L	Y	3 A	4 S	5 M	6 I	7 A	8 M	9 I	10 M	11 I	12 N	D	E
■	A	■	13 S	Z	E	N	T	E	N	D	R	E	■	N
14 D	O	15 R	■	16 E	G	Y	L	E	T	■	17 T	R	18 Á	K
19 E	K	E	■	M	■	20 E	A	■	■	21 R	■	22 Ő	R	I
23 L	O	P	■	24 E	I	N	S	25 T	26 E	I	27 N	■	28 U	N
29 E	O	C	30 É	N	■	31 C	Z	U	C	Z	O	32 R	■	E
33 G	N	E	J	S	34 Z	■	■	35 F	E	L	S	Ő	■	K
J	■	■	36 S	Z	I	V	■	37 A	T	I	Z	■	■	V
38 O	39 F	40 S	Z	E	T	■	41 M	■	■	42 N	A	43 F	44 T	A
45 B	U	Z	A	D	A	46 R	A	■	47 H	G	■	48 E	I	N
49 B		A	K	E	■	50 I	N	51 T	Ő	■	52 Ö	R	S	■
A	■	53 P	A	T	54 T	A	N	Á	S	■	55 L	A	Z	A
56 N	57 A	P	■	58 T	E	L	A	V	I	59 V	■	60 L	T	■
61 A	L	A	62 G	■	■	T	■	O	■	63 I	64 I	I	I	65 I
L	A	N	Y	O	K	O	N	L	Á	T	H	A	T	O

NEM IDŐSZERŰ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Bortól és sörtől az okos bölcsebb, a buta pedig még butább lesz.

200—200 forintot nyert:

Gyulai Sándorné, Aszód, Kossuth L. u. 78/b. 2170 — Böndicz Lajos, Bp. III., Kabar u. 7. 1036 — Kiss Lajosné, Csengőd, Dankó u. 8. 6222

A nyereményeket postán küljük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

PUSZTAI PÁL

a kiváló karikaturista most lenne 60 éves.
Ebből az alkalomból közlünk egy csokrot a népszerű művész rajzaiból.

HÁZIBULI

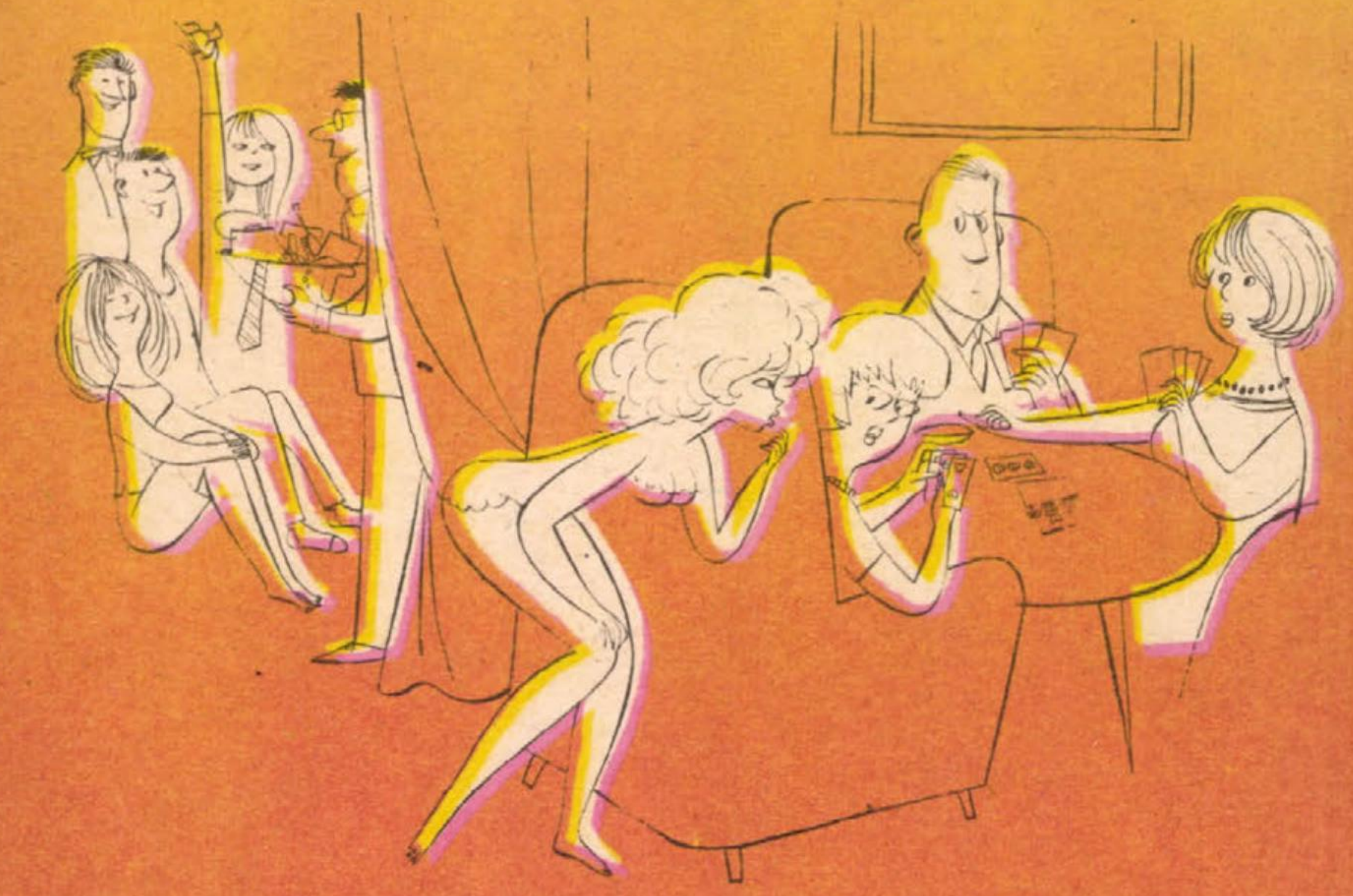

– Anyuci, adjál már valami zálognak valót.

JUCIKA NEVEL

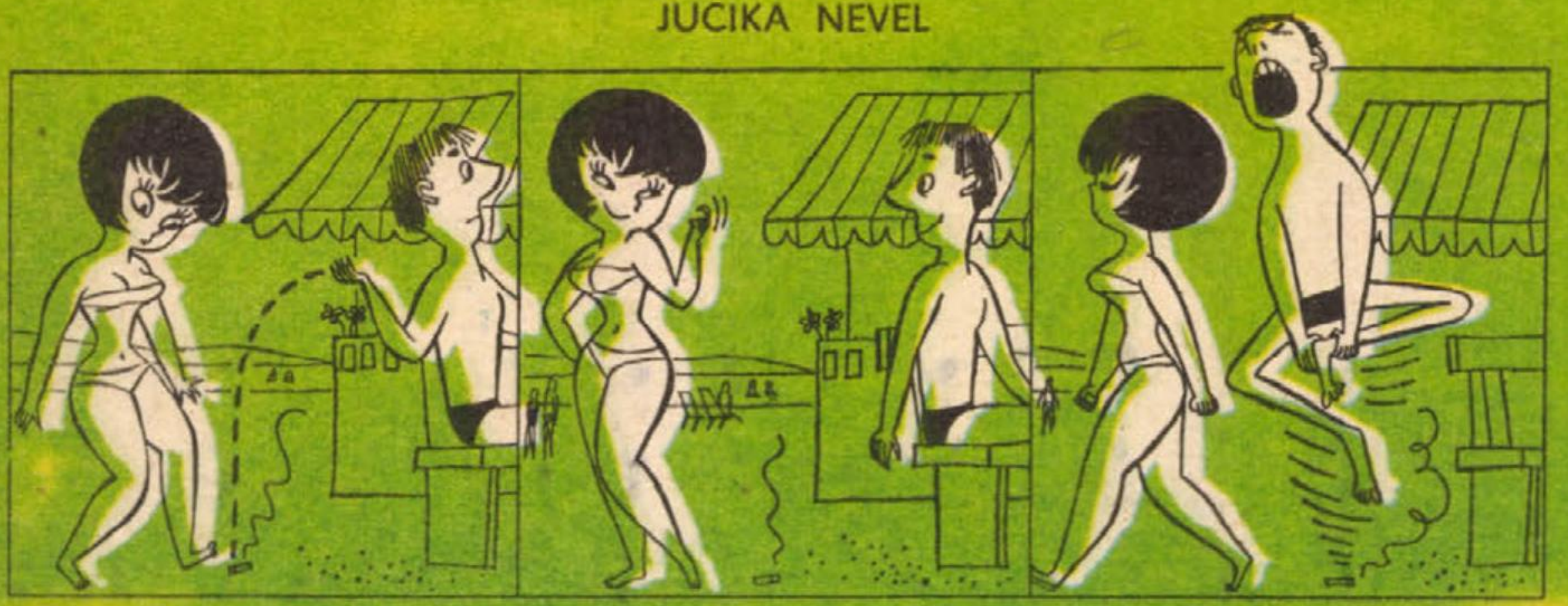

JUCIKA UDVARIAS

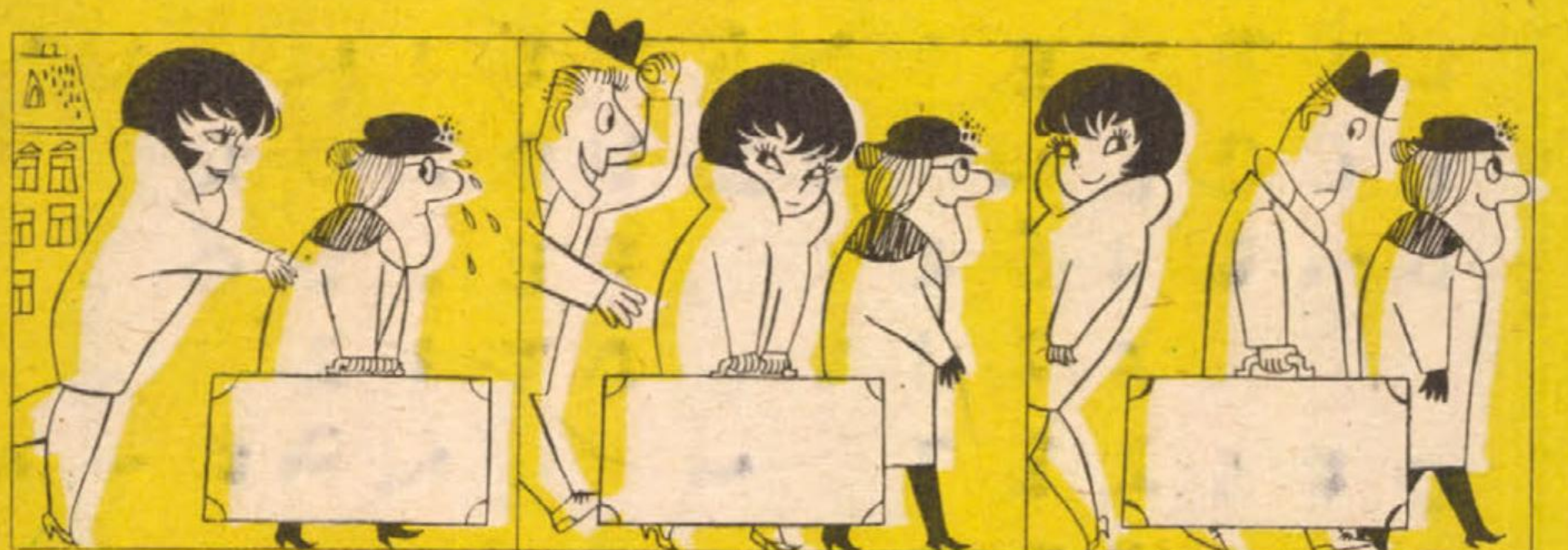

TAVASZVÁRÓK

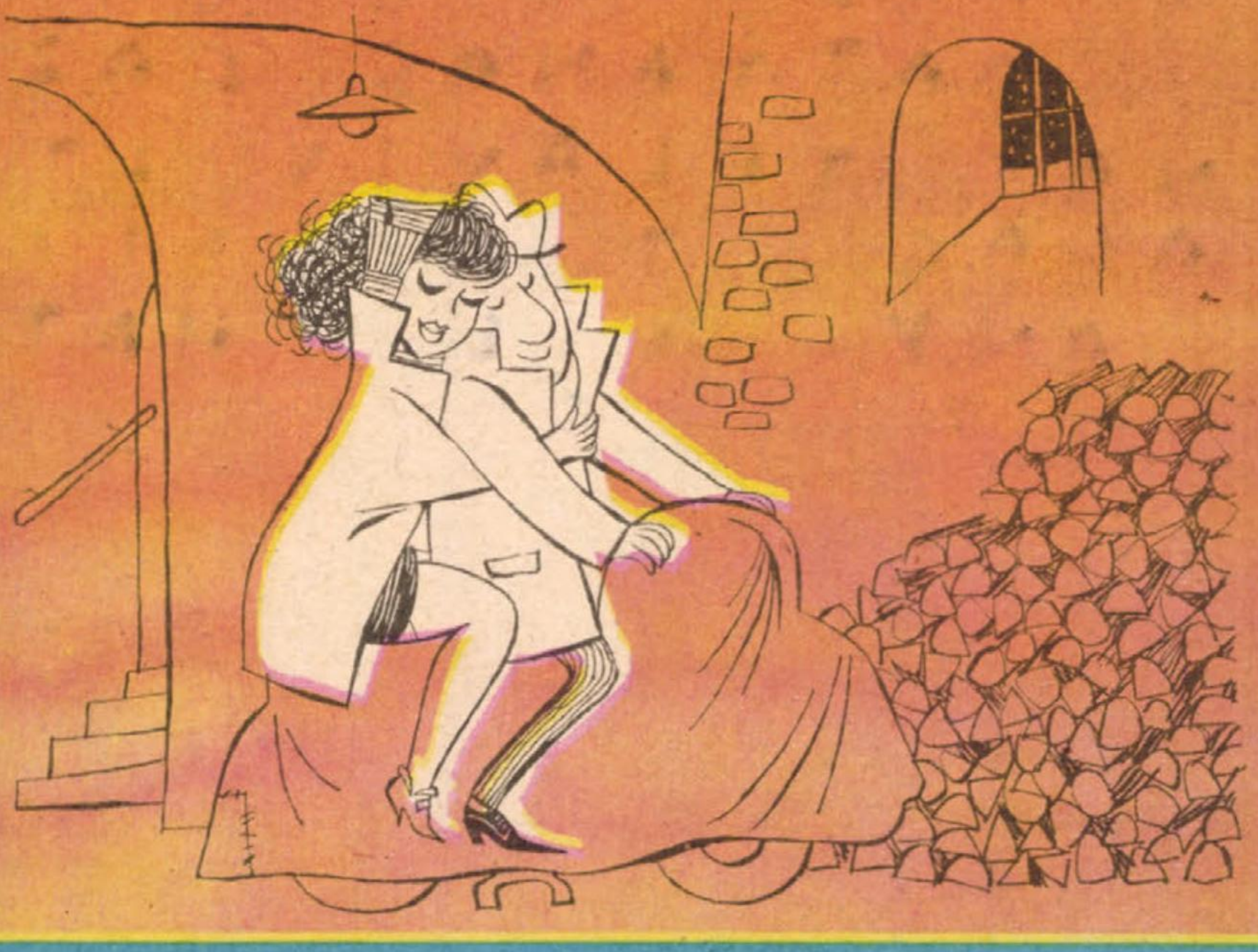

CSALÉTEK

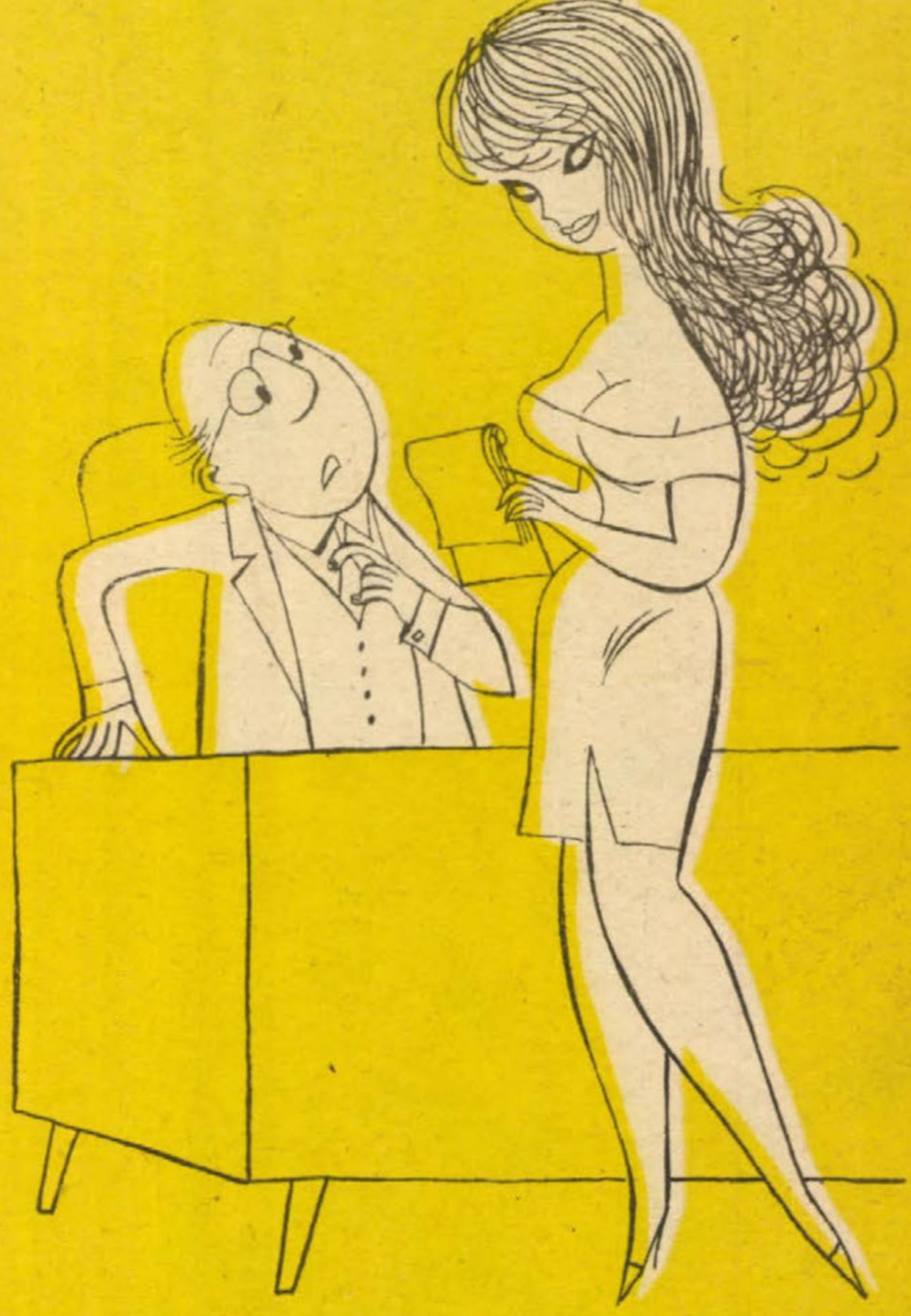

– Maga lesz az új titkárnőm? Úgy látszik, le akarnak buktatni . . .

TOBORZÓ

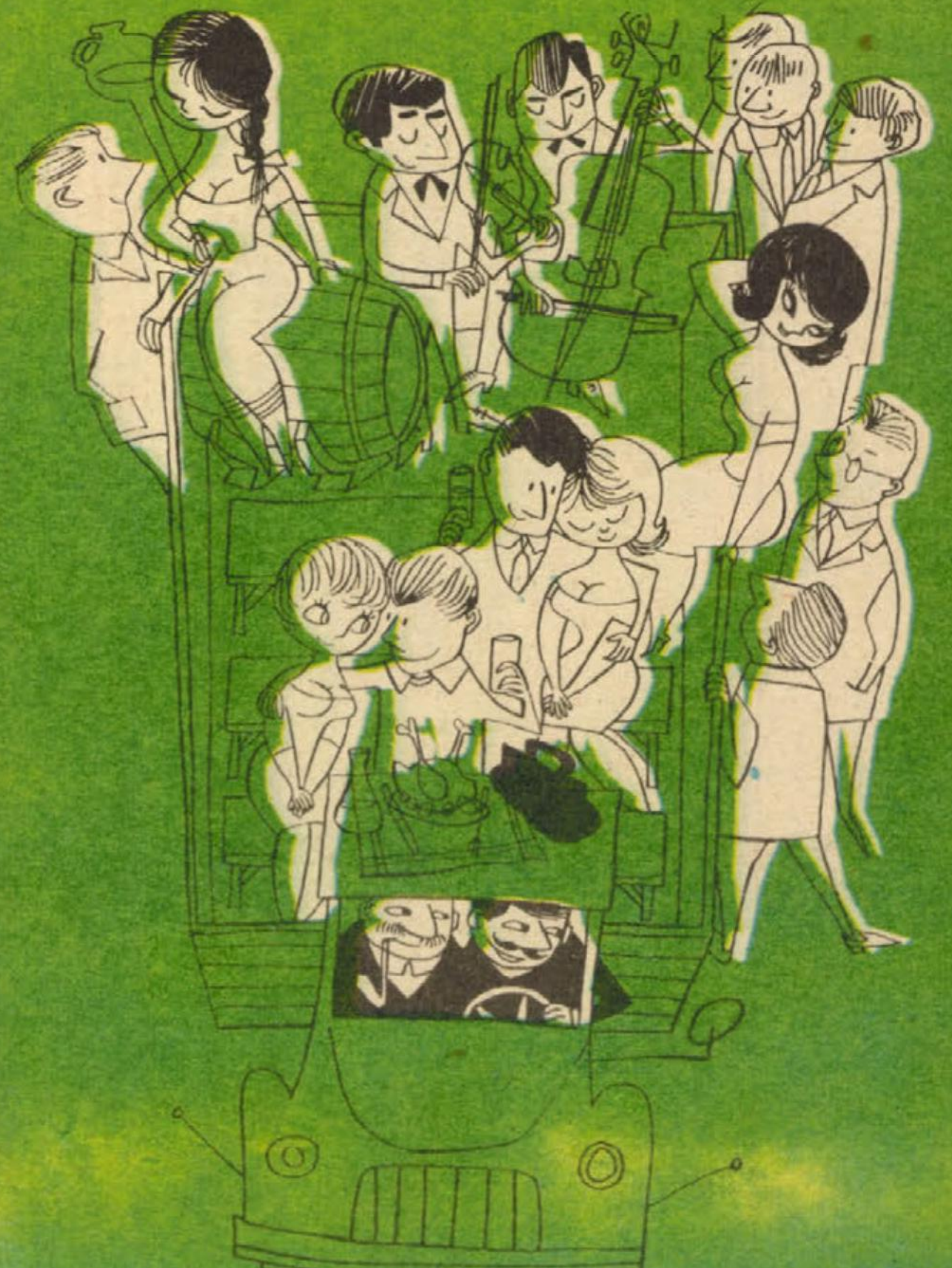

– Orvos és tanító már van. Most még női fodrász kell, és mehetünk vissza a faluba.